ZAVOD SV. FRANČIŠKA SALEŠKEGA

LETNO POROČILO 2015/2016

25
Gimnazija Želimlje
Dom Janeza Boska

ZAVOD SV. FRANČIŠKA SALEŠKEGA

LETNO POROČILO 2015/2016

V ZNAMENJU HVALEŽNOSTI IN ZAUPANJA ...

... za zlati jubilej navzočnosti
salezijancev v Želimljem
in za srebrni jubilej
gimnazije ter dijaškega doma!

Zato se naš spomin ozira v bogato preteklost,
zato smo danes z nogami trdno na tleh,
in kljub vsemu se ne bojimo
sanjati o prihodnosti.

Včeraj. Prepričani smo, da se je Želimlje pred 50 leti moralo zgoditi za začetek salezijanske navzočnosti na robu Ljubljanskega barja. Ko pogledamo na seznam živečih slovenskih salezijancev, vidimo, da se jih je več kot 50 šolalo na tedanji Srednji verski šoli; k njim pa lahko prištejemo še več drugih duhovnikov in redovnikov. Na duhovnih vajah (tedaj predvsem za ministrante) pa se je že tedaj, čeprav v neprijaznih političnih časih, zvrstilo na tisoče mladih.

In leta 1991 se je morala zgoditi slovenska pomlad, ko se je navkljub vojni za Slovenijo in težkim, a hkrati tudi tako lepim trenutkom slovenske zgodovine prav v Želimljem začelo povojno zasebno katoliško šolstvo s prvo zasebno gimnazijo in prvo generacijo devetnajstih dijakov. Začele so se uresničevati želje našega sobrata in velikega kateheta dr. Valterja Dermote: »Napolnite vendar Želimlje!« Ne samo napolnili, celo razširili smo želimeljsko ustanovo in jo v zadnjih letih napolnili do zadnjega kotička. Gimnazijske klopi je uspešno zapustilo že 22 generacij maturantov!

Danes. Ob sklepu letošnjega šolskega leta sem pri maši za dijake in zaposlene v Želimljem dejal, da če bi vas vprašal, kaj vse ste se letos naučili, bi morda lahko rekli: »Naučil sem se, da majhni vsakodnevni dogodki delajo življenje zanimivo; da je življenje tudi težko in zahtevno, ampak da sem jaz bolj žilav in vzdržljiv; da sreča ni v tem, da osvojiš Triglav, ampak da je vsa sreča in rast v trenutkih, ko se vzpenjaš. Naučil sem se, da nihče ni popoln, dokler se ne zaljubiš vanj; da ljubezen pozdravi vse rane, ne pa čas; da manj časa ko imam, več stvari lahko naredim; in da je prava sreča v dajanju, ne pa v jemanju oz. prejemanju.«

S sv. Terezijo iz Kalkute, ki je bila septembra razglašena za svetnico, vam pravim:
»Življenje je sreča, vreden si je.
Življenje je lepota, občuduj jo.
Življenje je dolžnost, izpolni jo.
Življenje je igra, igraj jo.
Življenje je dragocenost, pazi nanjo.
Življenje je boj, sprejmi ga.
Življenje je žalost, premagaj jo.
Življenje je veselje, deli ga!«

Jutri. Vrhovni predstojnik nas za leto 2016 navdušuje, da bi sanjali velike sanje, da bi se odprli avanturi življenja v Duhu. Prepričan je, da Bog za vsakega sanja srečno življenje. Zato se tudi mi ne bojmo sanjati. Ne bojmo se življenja in izzivov, ki so pred nami. Ne ustrašimo se ovir in preizkušenj, saj so zato, da jih premagujemo. Ne bojmo se novih obrazov, saj je vsak nov obraz še en biser za moje življenje. S sv. Terezijo vas spodbujam:
»Življenje je priložnost, izkoristi jo.
Življenje je obljuba, izpolni jo.
Življenje je sen, uresniči ga.
Življenje je avantura, tvegaj jo.
Življenje je izziv, odgovori nanj.
Življenje je skrivnost, odkrij jo!«

Predvsem zato, da bi stopali po poti, ki nas bo pripeljala do Gospoda.

Vsem želimeljčanom – nekdanjim, sedanjim in prihodnjim – iskrene čestitke za dvojni jubilej!

Janez Potočnik,
salezijanski predstojnik

Slovesna inavguracija Gimnazije Želimlje (GŽ) in Doma Janeza Boska (DJB). Nadškof dr. Alojzij Šuštar imenuje začetek delovanja ustanove za ***»duhovni spomenik na zgodovinsko leto 1991«***.

Gradnja večnamenske športne dvorane in novih prostorov za DJB in GŽ. *»Zdi se mi, kot da sanjam: skrivnostni trenutek, rojevanje novih možnosti ... Gimnazija dobiva svojo zaokroženo podobo šele s športno dvorano. ... Želimlje – to je v resnici spomenik ljubezni do mladih. Niso ga zgradili finančni mogotci, še manj država, nobena politična sila ali stranka: ta ustanova je zrasla iz spoznanja, da je vlaganje v človeka najboljša naložba.«* (T. Ciglar)

Slovenski salezijanski inšpektorat ustanovi Gimnazijo Želimlje *(Akt o ustanovitvi, 23. 4. 1991).*

Prenovitev in nadgraditev obstoječih stavb GŽ in DJB.

1991/92 | 92/93 | 93/94 | 94/95 | 95/96 | 96/97

Začetek šolskega leta.

»Od šolanja na tej gimnaziji pričakujem, da bom po končanem šolanju odšel od tu kot človek, ki je zrel za življenje ter vsestransko pripravljen za nadaljnji študij.« (Aleš)

»Poleg želje po izobrazbi me je na to šolo pripeljala želja po pristnih medsebojnih odnosih ter dobri vzgoji za življenje.« (Karmen)

Prva matura za dijake 4. letnikov.
»Verjemite mi: če boste od te gimnazije odnesli le maturo, potem bo to še najmanj, kar boste odnesli s seboj. Vsakemu od vas bo nekaj dala, več kot samo letno spričevalo, to vam zagotavljam.«
(A. Leskovec na maturantskem plesu GŽ)

Prenovitev obstoječih stavb ter nova ureditev okolice. Prenovljene prostore blagoslovi vrhovni predstojnik salezijancev Juan E. Vecchi.

Odprtje geološke zbirke Vincencija Čampe.

»Muka dograjevanja in prenove gre h koncu, da bi se lahko v prihodnje povsem posvetili drug drugemu.« (T. Ciglar)

Profesorski zbor

Diamantni maturant **Luka Gale** (34 točk na maturi).

97/98 | **98/99** | **99/2000** | **00/01** | **01/02** | **02/03** | **2003/04**

Zavod sv. Frančiška Saleškega prejme priznanje Andragoškega centra Slovenije za izjemne strokovne dosežke pri bogatitvi znanja drugih.

Začetek sodelovanja in izmenjav dijakov s šolo v Weichsu.

Dijak **Janez Šter** se udeleži matematične olimpijade v Glasgowu.

10 let GŽ in DJB.

»Po desetih letih lažje vrednotimo daljnovidnost in pogum tistih, ki so v negotovosti tedanjega časa in razmer sprejemali pomembne odločitve. Verjetno tedaj niso slutili, kako uspešna bo prihodnost štirih katoliških gimnazij.« (L. Dobravec)

Prvi nekdanji dijak začne opravljati delo profesorja: *»Po petih letih sem se vrnil. Zaradi zgodovine.«* (J. P. Emeršič)

Prvič vpisani trije oddelki prvega letnika.

Diamantni maturant
Blaž Cimperman
(34 točk na maturi).

Prenovitev prostorov dijaškega doma.

Diamantni maturant
Jan Zajec
(34 točk na maturi).

2004/05 | **05/06** | **06/07** | **07/08** | **08/09** | **09/10**

Obisk salezijanskega vrhovnega predstojnika Pascuala Chaveza Villanueve.

20 let gimnazije Želimlje in doma Janeza Boska

20 let GŽ in DJB
ter obisk salezijanskega vrhovnega predstojnika P. C. Villanueve.
»Ob jubileju iskrene čestitke. Ste odlična šola, ki postavlja vrednote človeštva na prvo mesto. Podpreti mlade talente je največji izziv za vsako šolo in vi to odlično opravljate. Čestitke in še na mnoga leta!«
(dr. Igor Lukšič, minister)

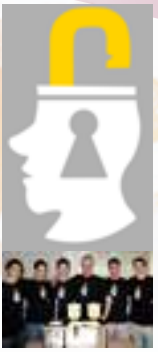

1. mesto GŽ
na mednarodnem tekmovanju v odpiranju fizikalnih sefov v Izraelu.

Na GŽ je vpisanih največ dijakov do sedaj (303 dijaki).

10/11 | 11/12 | 12/13 | 13/14 | 14/15 | 15/16 | 2016/17

Sprejem relikvij sv. Janeza Boska. Dijaka sta napisala don Bosku: *»Komaj sem čakal, da bom lahko stražil, saj sem se ti takrat zahvalil, da sem tukaj, v Želimljem, in da imam tako dobre prijatelje.«*
»Spreletel me je nenavaden občutek, ko sem se te v Želimljem dotaknila. Čutila sem, da stojiš za mano, me držiš za ramo in me tako vodiš skozi življenje.«

Dijak **Aljaž Jakob** osvoji bronasto odličje na biološki olimpijadi v Bernu.

Dijakinja **Ana Medja** osvoji bronasto medaljo na geografski olimpijadi v Pekingu.

Praznovanje 200-letnice don Boskovega rojstva ter obisk salezijanskega vrhovnega predstojnika Ángela F. Artimeja.

KO ŠTEVILKE SPREGOVORIJO

Graf gibanja števila dijakov na GŽ in v DJB od 1991 do 2016

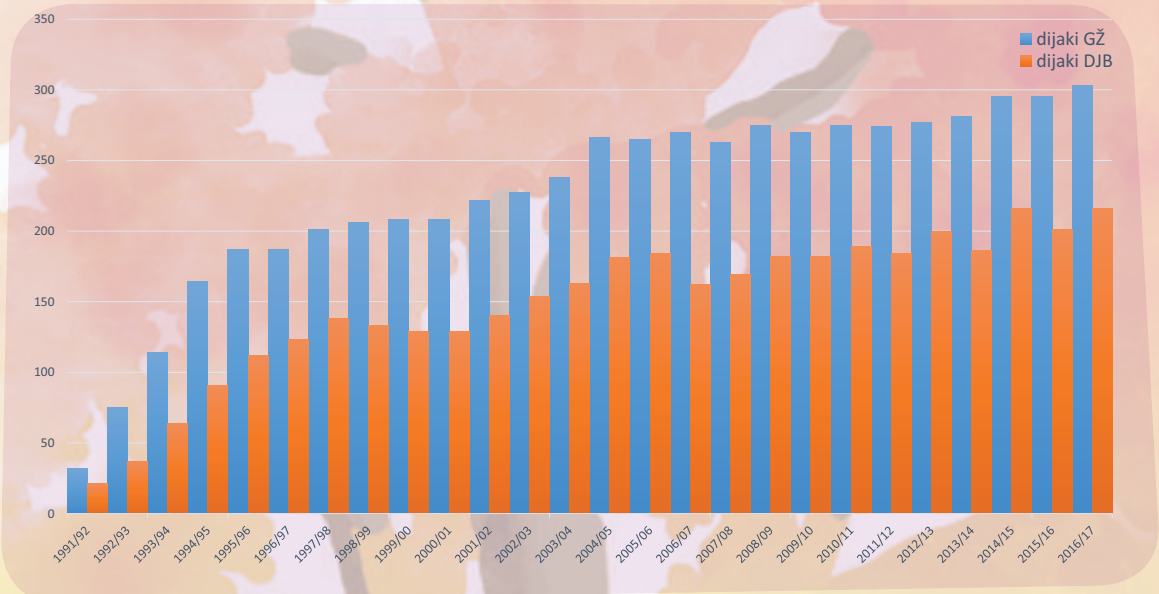

Uspešnost na maturi

(število točk)*

	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016
GŽ	23,08	22,83	22,00	24,00	23,98	23,12	21,13	21,79	21,76	22,09	22,40	24,13	21,92	21,59	21,45
RS	19,38	19,10	19,47	19,33	19,90	19,65	19,88	19,68	19,46	19,71	20,21	20,04	19,74	20,15	20,02
razlika	3,70	3,73	2,53	4,67	4,08	3,47	1,25	2,11	2,30	2,38	2,19	4,09	2,18	1,44	1,43

*V letih 2002 do 2016 so podatki o točkah za Gimnazijo Želimlje in Republiko Slovenijo pridobljeni iz aplikacije Orodje za analizo izkazanega znanja ob zaključku srednje šole (dostop: 4. 10. 2016).

	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004
Nezadostni	0	9	2	10	13	2	6	7	23	2	4	0	2
Zadostni	6	3	11	22	10	14	25	19	3	15	3	11	6
Dobri	20	41	44	86	109	84	88	87	83	91	89	82	80
Prav dobri	4	18	47	32	42	65	61	67	57	71	94	97	99
Odlični	1	1	8	9	9	19	19	23	33	26	30	37	45

	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	Skupaj
Nezadostni	3	3	4	5	7	4	4	3	1	1	1	2	118
Zadostni	27	16	11	11	19	19	5	7	6	4	2	2	277
Dobri	89	97	106	91	83	89	92	86	99	72	81	60	2029
Prav dobri	112	102	95	118	112	108	112	106	100	142	151	157	2169
Odlični	32	39	48	39	41	48	59	70	67	58	59	74	894

Dijaki po občinah

(Vključeni so dijaki, ki so na Gimnaziji Želimlje zaključili šolanje – z maturo ali zaključnim izpitom – od leta 1992 do 2016)

občina	*skupaj*
Ankaran	3
Beltinci	4
Bled	5
Bloke	21
Bohinj	8
Borovnica	6
Bovec	2
Braslovče	8
Brezovica	7
Brežice	2
Celje	3
Cerklje na Gorenjskem	6
Cerknica	16
Cerkno	4
Črenšovci	2
Črnomelj	3
Dobrepolje	53
Dobrna	1
Dobrova - Polhov Gradec	13
Dol pri Ljubljani	13
Dolenjske Toplice	3
Domžale	22
Duplek	1
Gorenja vas - Poljane	14
Gorje	7
Gornji Grad	7
Grosuplje	84
Horjul	4
Idrija	2
Ig	9
Ilirska Bistrica	3
Ivančna Gorica	6
Jesenice	7
Jezersko	3
Kamnik	6
Kočevje	8
Komenda	6
Koper	2

občina	*skupaj*
Kostanjevica na Krki	1
Kostel	3
Kozje	2
Kranj	35
Kranjska Gora	5
Krško	16
Litija	8
Ljubljana	140
Ljubno	1
Logatec	14
Loška dolina	3
Loški Potok	13
Lukovica	2
Maribor	8
Medvode	5
Mengeš	7
Metlika	6
Mirna	1
Mirna Peč	1
Mokronog - Trebelno	2
Moravče	3
Naklo	5
Nazarje	3
Nova Gorica	4
Novo Mesto	22
Oplotnica	3
Podlehnik	1
Podvelka	1
Postojna	6
Preddvor	24
Ptuj	4
Radovljica	9
Ravne na Koroškem	1
Ribnica	98
Rogaška Slatina	1
Semič	1
Sevnica	30
Slovenj Gradec	1

občina	*skupaj*
Slovenska Bistrica	1
Slovenske Konjice	1
Sodražica	36
Solčava	1
Šempeter - Vrtojba	1
Šenčur	10
Šentjernej	10
Šentjur	5
Šentrupert	5
Škocjan	7
Škofja Loka	17
Škofljica	91
Šmarje pri Jelšah	3
Šmarješke Toplice	2
Šmartno pri Litiji	5
Šoštanj	1
Štore	1
Tabor	1
Tolmin	5
Trbovlje	4
Trebnje	16
Tržič	9
Turnišče	1
Velenje	4
Velike Lašče	29
Veržej	1
Videm	1
Vodice	3
Vransko	4
Vrhnika	5
Zagorje ob Savi	34
Žalec	5
Železniki	21
Žiri	2
Žirovnica	1
Žužemberk	8
tujina	2
SKUPAJ	**1217**

ZABAVNA STATISTIKA

V 25-IH LETIH SMO ...

PISALI VEČ KOT **9000** ŠOLSKIH TESTOV.

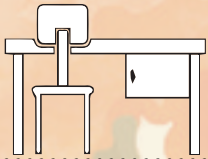

IMELI POVPREČNO ZAKLJUČNO OCENO PRI MATEMATIKI **2,99**.

POJEDLI SKORAJ **160 TON** MESA (ČE BI BILO VSE SVINJINA, BI ZA TO POTREBOVALI VEČ KOT 2000 SVINJ S 150 KG).

PRETEKLI SKORAJ **350.000 KILOMETROV** (KAR JE TOLIKO, KOT ČE BI 9-KRAT OBKROŽILI ZEMLJO).

OPRAVILI VEČ KOT **270.000** ŠOLSKIH UR.

PORABILI PRIBLIŽNO **250.000** JAJC (1 KOKOŠ BI ZA ZAGOTOVITEV TE KOLIČINE POTREBOVALA SKORAJ 1000 LET).

POJEDLI PRIBLIŽNO **52.000** ŠTRUC KRUHA.

IMELI **780** PRVIH PRISTOPOV K POPRAVNEMU IZPITU.

PRIDOBILI **4821** NEOPRAVIČENIH UR (KAR JE MANJ KOT 1 NEOPRAVIČENA URA NA DIJAKA).

IZDALI **867** SPRIČEVAL Z ODLIČNIM USPEHOM.

PORABILI VEČ KOT **200.000** ROLIC TOALETNEGA PAPIRJA (ČE BI JIH RAZVILI, BI PRIŠLI DO MOSKVE IN NAZAJ).

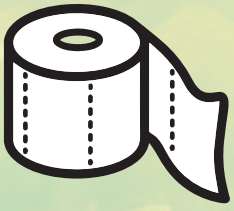

IMELI **78** ZLATIH MATURANTOV.

POJEDLI PRIBLIŽNO **140.000** PALAČINK (POLOŽENE ENA NA DRUGO BI SESTAVILE STEBER V VIŠINI EIFFLOVEGA STOLPA).

PORABILI PRIBLIŽNO **3.500.000** LISTOV A4 (Z NJIMI BI LAHKO PREKRILI 33 NOGOMETNIH IGRIŠČ).

25 LET ...

Igre brez meja

Narava sprošča

Praznično razpoloženje

Koncert

Inovativni glasbeniki

Brez komentarja

Na kmetijski šoli

Nekaterim se je svet postavil na glavo

KOT V DON BOSKOVEM ČASU

Dvorišče, šola, dom, cerkev – dobro znane štiri temeljne razsežnosti ustanov in skupnosti, ki jih je oblikoval don Bosko, so kot pravi pokončni stebri pričakali desetega don Boskovega naslednika – Angela Fernandeza Artimeja. Z njegovim prvim obiskom v Sloveniji smo novembra zaključili praznovanje ob 200-letnici don Boskovega rojstva. Slednje je prineslo mnogo čudovitih trenutkov, ki so v nas budili hvaležnost za dar don Boskove karizme, srečanje s predstojnikom pa nas je pripeljalo še bližje pristnemu salezijanskemu izročilu. Mladi so dejali: »Bilo je, kot da nas je obiskal resnični don Bosko.« Ta »don Bosko« nas je učil španskih pesmi, z nami molil, praznoval, plesal in odgovarjal na dijaška vprašanja, črkoval besedo 'če-be-li-ca' in posnel neskončno veliko »selfijev«. Z njegovo pomočjo smo videli, kaj pomeni živeti oz. uresničevati don Boskove besede: »Dovolj je, da ste mladi, pa vas imam zelo rad.« To pristno naklonjenost so mladi takoj začutili, predstojnik pa je, kot je sam dejal, ob njih doživel vzdušje prvih oratorijev. Tam so mladi don Bosku »ukradli srce«, nam pa ga je zagotovo njegov naslednik, ob katerem smo začutili ljubezen, ki jo je don Bosko gojil do mladih.

Tina Šlajpah

Salezijanski vrhovni predstojnik med mladimi

»Imeti moramo nekaj don Boskovega srca!«

Naš španski don Bosko

S predstojnikom ob don Bosku

Še nekaj športne vzgoje

Selfi z vzgojitelji

Dobili smo novo Letno poročilo

Novinarki Nežki ne zmanjka vprašanj

Ljubitelji matematike in fizike

ZAVOD SV.
FRANČIŠKA
SALEŠKEGA

GIMNAZIJA ŽELIMLJE

MAKE

ŽELIMELJSKO DREVO

Začetki drevesa so skromni, rast pa počasna. A to ni nekaj slabega, saj drevo potrebuje svoj čas, da postane pokončno, ponosno, zdravo, kleno. In naj se sliši še tako nenavadno, drevo potrebuje tudi preizkušnje. Močan veter in druge vremenske nevšečnosti ga utrjujejo in delajo boljšega, bolj žlahtnega.

Začetki Gimnazije Želimlje in Doma Janeza Boska pred 25 leti so bili skromni, negotovi. V ustvarjanju nove šolske zakonodaje so se tako na ministrstvu kakor v Želimljem in Vipavi, kjer se je pojavila želja, da bi čim prej odprli zasebni šoli, spraševali, kako urediti stvari, da bodo vse vpletene strani čim bolj zadovoljne. Nihče ni beležil, koliko sestankov na ministrstvih sta opravila takratna ravnatelja, koliko anket je bilo narejenih, koliko osnutkov zakonov je bilo podrobno pregledanih in koliko pripomb oddanih. Verjetno tudi oba ravnatelja ne. A nekaj nam je vsem jasno. S svojima ekipama sta opravila veliko delo in vsem skupaj smo po 25 letih lahko samo hvaležni.

Pred leti so dobro zasadili, gojili in nam predali odgovorno nalogo – skrbeti moramo, da bo iz sadike zraslo lepo, zdravo drevo. Da bo njegova krošnja velik gostoljuben dom za ptice in vse dobronamerne obiskovalce; da bo njegov močni les odporen proti vsem, ki bi mu radi škodili. To je naloga najprej za tiste, ki nam je zaupana odgovornost za to drevo, pa tudi za vse sodelavce in dijake, s katerimi ga vsak dan gradimo.

Drevo ne sme biti domišljavo. Naj bo še tako lepo, v trenutku, ko se bo v svojem ponosu zagledalo samo vase, bo postalo slepo za nevarnosti okrog sebe; to je kaj hitro lahko tudi njegov konec. To, da je naše drevo zdravo, da se ne bojuje s takšnimi in drugačnimi zajedalci, še ne pomeni, da se tudi nanj ne morejo zgrniti večje težave. Hvaležni moramo biti Bogu in vsem, ki so skrbeli za naše drevo, a hkrati moramo biti skrbni, previdni v odločitvah.

V letu 2016 se veselimo želimeljskega drevesa, ki se je v zadnjih 25 letih dodobra razrastlo. Na njem je gnezdilo veliko ptic, ki so po štirih letih utrjevanja kril in nabiranja raznoraznih bolj ali manj za univerzitetni študij in življenje koristnih informacij in izkušenj odletele iz želimeljske doline. Veseli smo, ko nas naše nekdanje ptice še kdaj obiščejo. Nekatere nas pridejo samo pogledat, zopet druge so se vrnile, se na našem drevesu kar ustalile in nam pomagajo skrbeti zanj.

Pretekla leta so bila uspešna, navdajajo nas z optimizmom, a kljub temu preteklost nikakor ne sme zamegliti pogleda v prihodnost. Vedno znova, vsako šolsko leto so pred nami novi izzivi. Prihajajo novi prebivalci, novi sodelavci. Srečujemo se z novimi idejami zaposlenih in mnogokrat tudi z (nepotrebnimi) birokratskimi izzivi.

Dobro delo v preteklosti nas ne sme uspavati, ampak mora postati naša obveza. Obveza, da bomo, tako kot naši predhodniki, dobro skrbeli za naše drevo in naše prebivalce. Naj skozi zdravo, vesele pesmi polno krošnjo našega drevesa še vrsto let prodirajo topli žarki Tistega, ki blagoslavlja vsa naša prizadevanja.

Peter Polc, direktor

KRONIKA 2015/2016

Avgust 2015

26. pedagoška konferenca

September 2015

1. prvi šolski dan
7.–8. ekskurzija za maturante v Prekmurje
8. ekskurzije za dijake 1.–3. letnika
10. ekskurzija za odličnjake (Plitvice)
13.–15. intenzivne pevske vaje v Ankaranu
16.–24. študijsko potovanje v Španijo (4. letnik)
18. roditeljski sestanek (1. letnik)
21.–25. dnevi komunikacije na Pohorju (1. letnik)
25.–27. gostovanje pevskega zbora v Srbiji
25. logika – šolsko tekmovanje
26. študijski dan za katoliške pedagoge (Ponikva)
28. pedagoška konferenca
29. sistematski pregled (3. a)

Oktober 2015

3. geografska ekskurzija za maturante
6. medrazredni turnir trojk
6. zgodovinsko filmsko popoldne
6. šolski ples
7. podelitev diplom DSD
8. potopisno predavanje (Žiga Lovšin)
8. razvedrilna matematika – šolsko tekmovanje
8. biološko terensko delo za maturante
9. srečanje s Pedrom Opeko (1. letnik)
10. geografska ekskurzija za maturante
12.–15. tečaj prve pomoči
13. sistematski pregled (3. b)
15. Čedahuči – koncert
16.–17. kemijski konec tedna
19. izpit iz prve pomoči
19.–22. dnevi komunikacije v Veržeju (4. letnik)
23.–25. romanje v Torino (starši dijakov)

November 2015

3.–5. tečaj CPP (3. letnik)
5. pedagoška konferenca
6. roditeljski sestanek
7. logika – državno tekmovanje
12. srečanje z vrhovnim predstojnikom salezijancev v športni dvorani
13.–14. nemški konec tedna
17.–19. poklicni maraton
26. dobrodelna akcija *Mulci na ul'ci* (2. b)
28. študijski dan za zaposlene v Celju
28. razvedrilna matematika – državno tekmovanje

Zaradi vaju se tudi mi večkrat nasmehnemo

Dvomljivec Boris

30. odprtje razstave (Maja Kastelic)

December 2015

4. Miklavžev koncert vokalnih in instrumentalnih skupin
4. Miklavžev obisk otrok zaposlenih v naši ustanovi
7. ogled muzikala *Mamma Mia!* (Hala Tivoli, Ljubljana)
9. Cankarjevo tekmovanje – šolsko tekmovanje
9. medrazredni turnir v odbojki
10. astronomija – šolsko tekmovanje
10. pedagoška konferenca
15. sistematski pregled (1. a)
18. božičnica za zaposlene
23. izbor najlepših razrednih jaslic
24. božično-domovinska prireditev

Januar 2016

5. sistematski pregled (1. b)
7. nemščina – šolsko tekmovanje
7. ogled predstave *Čudežna terapija* (gostovanje MGL v Želimljem)
8.–9. lingvistični konec tedna
9. astronomija – državno tekmovanje
12. odprtje razstave (Polona Kunaver Ličen in David Ličen)
14. ocenjevalna konferenca
15. koncert Vlada Kreslina v Želimljem
15. roditeljski sestanek
19. geografija – šolsko tekmovanje
19. ogled gledališke predstave *An Ideal Husband* v Celju
21. slovenščina – področno tekmovanje
23. dan odprtih vrat
27. tekmovanje v odpiranju fizikalnih sefov v Želimljem
28. biologija – šolsko tekmovanje
29. praznovanje sv. Janeza Boska na Rakovniku v Ljubljani

29.–30. matematični konec tedna za maturante
29.–30. latinski konec tedna

Februar 2016

1.–5. dnevi komunikacije v Veržeju (2. letnik)
2.–5. dnevi komunikacije na Pohorju (3. letnik)
5.–6. nemški konec tedna
9. predstava *Dvojčka* (Plavt; gostovanje gledališke skupine Gimnazije Poljane v Želimljem)
9. pustni ples

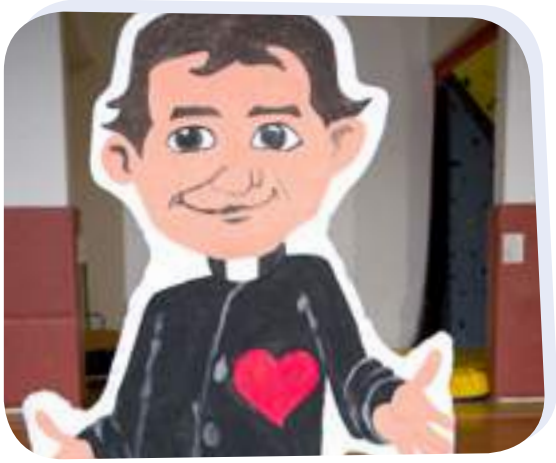

V don Boskovem srcu je prostor za vse

Maturantka Kristina, pogrešali bomo tvoj smeh!

11. nemščina – državno tekmovanje
11. zimski športni dan
12.–13. informativna dneva
22. ogled gledališke predstave *Prevare* v MGL

Marec 2016

1. namizni tenis – medrazredni turnir
2. fizika – šolsko tekmovanje
2. predstava *Sleeping Beauty on Ice*
3. Dan z Radiem Ognjišče (na Gimnaziji Vipava)
3. tekmovanje EPI Lesepreis
7. kemija – šolsko tekmovanje
8. geografija – področno tekmovanje
9. pisni izpiti DSD
9. ogled Hiše eksperimentov
9. ogled predstave *Prevare* v MGL
10. tekmovanje EPI Reading Badge
10. pedagoška konferenca
12. slovenščina – državno tekmovanje
14. angleščina – državno tekmovanje
15. ogled časopisne hiše Delo
17. matematika – šolsko tekmovanje
17. odprtje razstave ikon (Albina Nastran)
18. fizika – področno tekmovanje
19. biologija – državno tekmovanje
19. geografske terenske vaje za maturante
21.–22. ustni izpiti DSD
25. dan šole

April 2016

1. govorilne ure
2. maturantski ples (Cankarjev dom)
3.–10. tekmovanje v odpiranju fizikalnih sefov v Izraelu
4.–7. obisk dijakov iz Weichsa
5. športno srečanje katoliških gimnazij v Vipavi
6. nastop dekliškega zbora na reviji pevskih zborov v Zagorju ob Savi
9. fizika – državno tekmovanje
9. geografske terenske vaje za maturante
11. odprtje razstave *Ti, ki si življenje samo*
11. Rozalije – koncert
12. odprtje razstave (Anja Bunderla)
13. letni koncert vokalnih skupin GŽ v Antonovem domu v Ljubljani
14. šolsko gimnastično tekmovanje

Preblisk – sveže iz tiskarne

Najboljši med najboljšimi

15.–23. študijsko potovanje v Italijo (1. letnik)
16. zgodovinska ekskurzija za maturante
19. geografija – državno tekmovanje
25. 4.–3. 5. študijsko potovanje na Poljsko (3. letnik)

Maj 2016

3. ogled predstave *Pixel* v Trstu
6. roditeljski sestanek (1.–3. letnik)
6.–14. študijsko potovanje na Poljsko (2. letnik)
7. kemija – državno tekmovanje
13. roditeljski sestanek (4. letnik)
20. zaključek pouka (4. letnik)
23. ocenjevalna konferenca (4. letnik)
25. odprtje razstave (Marija in Matevž Okršlar)
25. predmetni izpiti (4. letnik)

Junij 2016

13. turnir Veter v laseh (odbojka)
14. športni dan
15. požarna vaja
15. turnir Veter v laseh (nogomet)
20. OIV – prosta izbira
21. viteški večer
22. ocenjevalna konferenca (1.–3. letnik)
23. športno dopoldne v organizaciji DOŽ-a
24. zaključna sv. maša
24. podelitev spričeval
27. 6.–6. 7. ekskurzija na Norveško
30. 6.–8. 7. izpiti

Julij 2016

7. ekskurzija za profesorje (Vipava in okolica)
11. ocenjevalna konferenca
11. objava rezultatov mature 2015, podelitev spričeval
11.–18. ekskurzija za starše na Poljsko

Avgust 2016

16.–18. izpiti
25. študijsko srečanje pedagoških delavcev
26. srečanje zaposlenih na Kureščku
29. ocenjevalna konferenca

Naj ta misel spremlja tudi nas!

Če ne verjamete, da se dá smejati do ušes, je tu dokaz

PROFESORSKI ZBOR

		1. a	1. b	2. a	2. b	2. c	3. a	3. b	4. a	4. b	4. c	M
Peter POLC	ravnatelj											
Štefan ARH	športna vzgoja	x	x	x	x	x	x	x				
Klemen BALAŽIČ	vera in kultura						x	x				
Lidija BAVEC FLOTTA	španščina		x		x	x	x	x				
mag. Tjaša CELESTINA	likovna umetnost	x	x									
Minka ČADEŽ Mija VODENIK	športna vzgoja	x	x				x	x	x	x	x	
Oliva ČERNEHA	glasba			x	x	x						
mag. Julijana Mary DOLENŠEK VODE	angleščina	x	x						x	x		x
Matild DOMIĆ	vera in kultura			x	x	x						
mag. Jurij Pavel EMERŠIČ	zgodovina	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Tomaž KOGOVŠEK	športna vzgoja			x	x	x			x	x	x	
Peter KONČAN	vera in kultura	x	x						x	x	x	
Marjeta KRANJEC	nemščina						x	x	x	x	x	x
Eva LAJEVEC	latinščina	x		x	x		x	x				
	slovenščina	x	x									
Tjaša NOVAK LAVRIŠA	matematika	x	x	x	x	x						x
Estera PAPOTNIK ŠTOKAR	psihologija						x	x	x	x	x	x
Jana POLJŠAK	slovenščina			x	x		x	x				
mag. Nataša SVETINA	kemija	x	x	x	x	x	x	x				x
Vida ŠINKOVEC	biologija	x	x	x	x	x	x	x				x
Peter ŠLAJPAH	fizika	x	x	x	x	x	x	x				x
	informatika	x	x									
Tina ŠLAJPAH	geografija	x	x	x	x	x	x	x				x
Ana ŠPAN ČESEN	angleščina			x	x	x	x	x			x	x
Benjamin TOMAŽIČ	matematika						x	x	x	x	x	x
	informatika	x										
dr. Janez VODIČAR	filozofija						x	x	x	x	x	x
Aleš VRBOVŠEK	slovenščina					x			x	x	x	x
Petra ŽIVEC Mojca LESKOVEC	nemščina	x	x	x	x	x						

3. vrsta (od leve proti desni): Tomaž Kogovšek, Janez Vodičar, Tjaša Celestina, Aleš Vrbovšek, Benjamin Tomažič, Štefan Arh, Oliva Černeha, Klemen Balažič. *2. vrsta:* Marjeta Kranjec, Nataša Svetina, Jurij Pavel Emeršič, Peter Končan, Jana Poljšak, Vida Šinkovec, Petra Živec, Ana Špan Česen, Matild Domič. *1. vrsta:* Tina Šlajpah, Eva Lajevec, Peter Šlajpah, Tjaša Novak Lavriša, Mojca Leskovec, Špela Potočnik, Julijana Mary Dolenšek Vode, Peter Polc.

1. a *(od leve proti desni) 3. vrsta:* Andrej Nartnik, Jan Ocepek, Jakob Merše, Žiga Fujan, Luka Goličnik, Patrik Gregorič, razredničarka Tjaša Novak Lavriša, Dominik Ogrin, Krištof Kepic, Niko Lahajner, Aljoša Breskvar, Špela Čater, Ana Kušar. *2. vrsta:* Nika Zupan, Neža Jakelj, Marija Krnc, Katja Peternelj, Ajda Jensko, Petra Cimerman, Marjeta Jesenko, Ema Bešter, Doroteja Fajdiga, Tina Peterman, Špela Jakob. *1. vrsta:* Neža Snoj, Marija Lucija Kavčič, Neža Lajevec, Klara Hrovat, Ana Marinko, Urška Eržen, Anja Javornik, Manca Slatnar, Klara Močenik.

ZAVOD SV. FRANČIŠKA SALEŠKEGA
GIMNAZIJA ŽELIMLJE
1. A

1. **Ema Bešter**, Kranj
2. **Aljoša Breskvar**, Kranj
3. **Petra Cimerman**, Dol pri Ljubljani
4. **Špela Čater**, Škofljica
5. **Urška Eržen**, Gorenja vas - Poljane
6. **Doroteja Fajdiga**, Vipava
7. **Žiga Fujan**, Cerklje na Gorenjskem
8. **Luka Goličnik**, Grosuplje
9. **Patrik Gregorič**, Škofljica
10. **Klara Hrovat**, Novo mesto
11. **Neža Jakelj**, Kranjska Gora
12. **Špela Jakob**, Ljubljana
13. **Anja Javornik**, Ljubljana
14. **Ajda Jensko**, Bohinj
15. **Marjeta Jesenko**, Ljubljana
16. **Lucija Marija Kavčič**, Logatec
17. **Krištof Kepic**, Cerklje na Gorenjskem
18. **Marija Krnc**, Šentrupert
19. **Ana Kušar**, Ljubljana
20. **Niko Lahajner**, Ljubljana
21. **Neža Lajevec**, Ljubljana
22. **Ana Marinko**, Kamnik
23. **Jakob Merše**, Vodice
24. **Klara Močenik**, Šmarje pri Jelšah
25. **Andrej Nartnik**, Dobrova - Polhov Gradec
26. **Jan Ocepek**, Zagorje ob Savi
27. **Dominik Ogrin**, Ljubljana (izpis: 22. 6. 2016)
28. **Tina Peterman**, Gorje
29. **Katja Peternelj**, Radovljica
30. **Manca Slatnar**, Cerklje na Gorenjskem
31. **Neža Snoj**, Ljubljana
32. **Nika Zupan**, Žirovnica

Tjaša Novak Lavriša, razredničarka

1. b *(od leve proti desni) 3. vrsta:* Ciril Cerovšek, Nika Pirc, razredničarka Julijana Mary Dolenšek Vode, Zala Podobnik, Zala Pia Pirc, Katja Brlek, Lucija Kunavar, Maša Grm, Neža Slak, Nika Bevc, Elizabeta Kokalj, Lana Jagodic, Mihaela Žnidaršič, Eva Boc, Anja Nose, Izidor Valič. *2. vrsta:* Marija Okršlar, Urška Rupar, Manca Prošek, Karin Bojc, Amadeja Gvendolina Završnik, Lucija Pavlinič, Maja Plut, Barbara Rodič, Petra Kastelec. *1. vrsta:* Bine Markelj, Gal Vid Verlič, Tadej Nered, Luka Osredkar, Tomaž Vitez, Tilen Tehovnik, Rok Pičman, Žiga Kosi.

ZAVOD SV. FRANČIŠKA SALEŠKEGA
GIMNAZIJA ŽELIMLJE
1. B

1. **Nika Bevc**, Škofljica
2. **Eva Boc**, Dobrepolje
3. **Karin Bojc**, Ribnica
4. **Katja Brlek**, Ivančna Gorica
5. **Ciril Cerovšek**, Novo mesto
6. **Maša Grm**, Dobrepolje
7. **Lana Jagodic**, Grosuplje
8. **Petra Kastelec**, Ljubljana
9. **Elizabeta Kokalj**, Ljubljana
10. **Žiga Kosi**, Ljubljana
11. **Lucija Kunavar**, Moravče
12. **Bine Markelj**, Radovljica
13. **Tadej Nered**, Škofljica
14. **Anja Nose**, Dobrepolje
15. **Marija Okršlar**, Preddvor
16. **Luka Osredkar**, Ljubljana
17. **Lucija Pavlinič**, Komenda
18. **Rok Pičman**, Kranj
19. **Nika Pirc**, Škofljica
20. **Zala Pia Pirc**, Moravče
21. **Maja Plut**, Ljubljana
22. **Zala Podobnik**, Velike Lašče
23. **Manca Prošek**, Ljubljana
24. **Barbara Rodič**, Ljubljana
25. **Urška Rupar**, Gorenja vas - Poljane
26. **Neža Slak**, Ivančna Gorica
27. **Tilen Tehovnik**, Vransko
28. **Izidor Valič**, Ivančna Gorica
29. **Gal Vid Verlič**, Škofljica
30. **Tomaž Vitez**, Postojna
31. **Amadeja Gvendolina Završnik**, Kranj (izpis: 31. 8. 2016)
32. **Mihaela Žnidaršič**, Cerknica

mag. **Julijana Mary Dolenšek Vode**, razredničarka

2. a *(od leve proti desni) 3. vrsta:* Primož Rajšp, Klemen Levstik, Jernej Jereb, Jaka Čop, Peter Vončina, Lenart Rupnik, Marcel Kepic, razredničarka Eva Lajevec. *2. vrsta:* Urh Cotman, Martin Drobnič, Nikolaj Mavrek, Lovrenc Ponikvar, Katja Rozman, Nika Černač, Klara Jamnik. *1. vrsta:* Eva Kopač, Špela Krnc, Katja Lenarčič, Zala Juvan, Klara Tomažič, Maša Golob, Tina Dovič.

ZAVOD SV. FRANČIŠKA SALEŠKEGA
GIMNAZIJA ŽELIMLJE
2. A

1. **Urh Cotman**, Ljubljana
2. **Nika Černač**, Grosuplje
3. **Jaka Čop**, Zagorje ob Savi
4. **Tina Dovič**, Velike Lašče
5. **Martin Drobnič**, Bloke
6. **Maša Golob**, Lukovica
7. **Klara Jamnik**, Grosuplje
8. **Jernej Jereb**, Gorenja vas - Poljane
9. **Zala Juvan**, Škofljica
10. **Marcel Kepic**, Cerklje na Gorenjskem
11. **Eva Kopač**, Kranj
12. **Špela Krnc**, Sevnica
13. **Katja Lenarčič**, Vrhnika
14. **Klemen Levstik**, Ribnica
15. **Nikolaj Mavrek**, Krško
16. **Lovrenc Ponikvar**, Bloke
17. **Primož Rajšp**, Ljubljana
18. **Katja Rozman**, Žalec
19. **Lenart Rupnik**, Cerklje na Gorenjskem
20. **Klara Tomažič**, Škofljica
21. **Peter Vončina**, Bohinj

Eva Lajevec, razredničarka

2. b *(od leve proti desni) 3. vrsta:* Jure Marc, Anže Lajevec, Tjaša Kučič, Rebeka Strehar, Eva Jurančič, Aljaž Antloga, Boris Kokalj, Miha Gale, Veronika Maršič, Lea Šavs, Benjamina Češarek, Klara Kavčnik, Ajda Šenk, Sara Lavriša. *2. vrsta:* Ajda Račič, Matej Bolta, Kristjan Karničar, Irenej Bukor, Filip Štepec. *1. vrsta:* Ana Knific, Jerca Polc, Klara Simčič, Urša Kosmač, Tinkara Koračin, Irena Bačar, Neža Pollak, Marjeta Malovrh, Lucija Žumer, razredničarka Tina Šlajpah.

ZAVOD SV. FRANČIŠKA SALEŠKEGA GIMNAZIJA ŽELIMLJE

2. B

1. **Aljaž Antloga**, Bled
2. **Irena Bačar**, Novo mesto
3. **Matej Bolta**, Domžale
4. **Irenej Bukor**, Lukovica
5. **Benjamina Češarek**, Radovljica
6. **Miha Gale**, Grosuplje
7. **Eva Jurančič**, Šenčur
8. **Kristjan Karničar**, Jezersko
9. **Klara Kavčnik**, Ljubljana
10. **Ana Knific**, Ankaran
11. **Boris Kokalj**, Domžale
12. **Tinkara Koračin**, Novo mesto
13. **Urša Kosmač**, Gorje
14. **Tjaša Kučič**, Gorje
15. **Anže Lajevec**, Ljubljana
16. **Sara Lavriša**, Ljubljana
17. **Marjeta Malovrh**, Dobrova - Polhov Gradec
18. **Jure Marc**, Ljubljana
19. **Veronika Maršič**, Ljubljana
20. **Jerca Polc**, Zagorje ob Savi
21. **Neža Pollak**, Železniki
22. **Ajda Račič**, Ljubljana
23. **Klara Simčič**, Postojna
24. **Rebeka Strehar**, Domžale
25. **Lea Šavs**, Preddvor
26. **Ajda Šenk**, Cerklje na Gorenjskem
27. **Filip Štepec**, Kranj
28. **Lucija Žumer**, Gorje

Tina Šlajpah, razredničarka

2. c *(od leve proti desni) 3. vrsta:* Pia Gerbec, Anja Ziherl, Nina Benčina, Elizabeta Žust, razredničarka Ana Špan Česen, Nika Zabukovec, Zala Prijatelj, Iza Terbovšek, Eva Cemič, Gaja Špes, Ana Rogelj, Eva Bernik, Eva Monika Starc, Tadeja Vrenko, Klara Sadar, Urša Indihar, Petra Zupan. *2. vrsta:* Franci Dolenšek, Domen Jeram, Matevž Klinc, Filip Lah, Jona Novljan, Luka Kovač, Klemen Bajt, Rebeka Mihelič, Tadeja Videc. *1. vrsta:* Gregor Osredkar, Leon Zajc, Hana Bajec, Ana Kramar, Marjetka Radešček, Urška Šmajs.

ZAVOD SV. FRANČIŠKA SALEŠKEGA
GIMNAZIJA ŽELIMLJE
2. C

1. **Hana Bajec**, Domžale
2. **Klemen Bajt**, Ljubljana
3. **Nina Benčina**, Sodražica
4. **Eva Bernik**, Železniki
5. **Eva Cemič**, Krško
6. **Franci Dolenšek**, Šmarješke Toplice
7. **Pia Gerbec**, Loška dolina
8. **Urša Indihar**, Velike Lašče
9. **Domen Jeram**, Kranj
10. **Matevž Klinc**, Dobrepolje
11. **Luka Kovač**, Škocjan
12. **Ana Kramar**, Škofljica
13. **Filip Lah**, Komenda
14. **Rebeka Mihelič**, Sodražica
15. **Jona Novljan**, Ljubljana
16. **Gregor Osredkar**, Ljubljana
17. **Zala Prijatelj**, Sodražica
18. **Marjeta Radešček**, Šentjernej
19. **Ana Rogelj**, Kranj
20. **Klara Sadar**, Dobrepolje
21. **Eva Monika Starc**, Sodražica
22. **Urška Šmajs**, Polzela
23. **Gaja Špes**, Novo mesto
24. **Iza Terbovšek**, Gornji Grad
25. **Tadeja Videc**, Štore
26. **Tadeja Vrenko**, Šentjur
27. **Nika Zabukovec**, Bloke
28. **Leon Zajc**, Sodražica
29. **Anja Ziherl**, Šentrupert
30. **Petra Zupan**, Mirna peč
31. **Elizabeta Žust**, Logatec

Ana Špan Česen, razredničarka

3. a *(od leve proti desni) 3. vrsta:* Matija Jesenko, Miha Čater, Jan Kosmač, Fabijan Štrubelj, Rok Gornik, Jernej Zajec, Matej Kavčnik, Janez Rupar, Martin Pintar, Peter Oražem, Tadej Boncelj, Žan Boc, David Tomažin. *2. vrsta:* Neža Jakob, Ida Rigler, Nika Koder, Manca Miklič, Kristina Grandovec, Lara Lavrič, Ana Lipovšek, Petra Opršnik, Teodora Bizjak, razrednik Štefan Arh. *1. vrsta:* Hana Gačnik, Manca Petak, Zala Kogoj, Sara Marinko, Zala Košir, Kristina Krnc, Ana Šenk, Aleša Šajna, Eva Pavlin, Urška Jakič.

ZAVOD SV. FRANČIŠKA SALEŠKEGA GIMNAZIJA ŽELIMLJE

3. A

1. **Teodora Bizjak**, Velenje
2. **Žan Boc**, Dobrepolje
3. **Tadej Boncelj**, Kranj
4. **Miha Čater**, Škofljica
5. **Hana Gačnik**, Dobrepolje
6. **Rok Gornik**, Ribnica
7. **Kristina Grandovec**, Dobrepolje
8. **Urška Jakič**, Ig
9. **Neža Jakob**, Ljubljana
10. **Matija Jesenko**, Ljubljana
11. **Matej Kavčnik**, Ljubljana
12. **Nika Koder**, Cerkno
13. **Zala Kogoj**, Škofljica
14. **Jan Kosmač**, Škofljica
15. **Zala Košir**, Dobrova - Polhov Gradec
16. **Kristina Krnc**, Brezovica
17. **Lara Lavrič**, Velike Lašče
18. **Ana Lipovšek**, Zagorje ob Savi
19. **Sara Marinko**, Kamnik
20. **Manca Miklič**, Dobrepolje
21. **Petra Oprešnik**, Kozje
22. **Peter Oražem**, Ribnica
23. **Eva Pavlin**, Ljubljana
24. **Manca Petak**, Grosuplje
25. **Martin Pintar**, Škofja Loka
26. **Ida Rigler**, Velike Lašče
27. **Janez Rupar**, Gorenja Vas - Poljane
28. **Aleša Šajna**, Škofljica
29. **Ana Šenk**, Jezersko
30. **Fabijan Štrubelj**, Škofljica
31. **David Tomažin**, Grosuplje
32. **Jernej Zajec**, Ljubljana

Štefan Arh, razrednik

3. b *(od leve proti desni) 3. vrsta:* razredničarka Jana Poljšak, Primož Hrovat, Eva Rigler, Urška Rigler, Patricija Žižek, Nika Šušteršič, Mojca Zaviršek, Tjaša Gašperič, Katja Markelj, Tilen Čuk, Peter Piber. *2. vrsta:* Tamara Merjasec, Polona Rodič, Živa Pirnat, Maruša Šuštar, Karmen Dolenšek, Nace Ajtnik, Franc B. Demšar, Tadej Polajžer, Andreja Kaiser, Ines Vidović. *1. vrsta:* Nika Topole, Karmen Krnc, Ema Zupan, Maja Kalan, Lidija Hladnik, Anja Bon, Tina Ključevšek, Tjaša Lahne, Barbara Lapanja.

ZAVOD SV. FRANČIŠKA SALEŠKEGA

GIMNAZIJA ŽELIMLJE

3. B

1. **Nace Ajtnik**, Kamnik
2. **Anja Bon**, Ljubljana
3. **Tilen Čuk**, Logatec
4. **Franc Benjamin Demšar**, Železniki
5. **Karmen Dolenšek**, Šmarješke Toplice
6. **Tjaša Gašperič**, Grosuplje
7. **Lidija Hladnik**, Logatec
8. **Primož Hrovat**, Ljubljana
9. **Andreja Kaiser**, Ljubljana
10. **Maja Kalan**, Železniki
11. **Tina Ključevšek**, Ljubljana
12. **Karmen Krnc**, Loški Potok
13. **Tjaša Lahne**, Škocjan
14. **Barbara Lapanja**, Idrija
15. **Katja Markelj**, Železniki
16. **Tamara Merjasec**, Ljubljana
17. **Peter Piber**, Gorje
18. **Živa Pirnat**, Ig
19. **Tadej Polajžer**, Grosuplje
20. **Eva Rigler**, Ribnica
21. **Urška Rigler**, Ribnica
22. **Polona Rodič**, Ljubljana
23. **Maruša Šuštar**, Ljubljana
24. **Nika Šušteršič**, Domžale
25. **Nika Topole**, Sevnica
26. **Ines Vidović**, Ljubljana
27. **Mojca Zaviršek**, Grosuplje
28. **Ema Zupan**, Žirovnica
29. **Patricija Žižek**, Brezovica

Jana Poljšak, razredničarka

4. a *(od leve proti desni) 3. vrsta:* razrednik Jurij P. Emeršič, Polona Žabret, Mirjam Bešter, Sara Stanko, Veronika Volasko, Luka Gregorič, Benjamin Kastelic, Gašper Petek, David Paulič, Luka Šauer, Nace Pintar, Andraž Ponikvar, Blaž Ušeničnik. *2. vrsta:* Neža Ambrož, Ema Močenik, Špela Hren, Urška Nered, Kristina Ogrin, Barbara Gregorič, Klara Kravos, Elizabeta Košir, Jure Tkalec. *1. vrsta:* Jan Adamič, Jošt Vesel, Maruša Vesel, Anja Strojanšek, Ana Bartol, Klara Mohorič, Žiga Tavčar, Miha Vončina.

ZAVOD SV. FRANČIŠKA SALEŠKEGA GIMNAZIJA ŽELIMLJE

4. A

1. **Jan Adamič**, Ribnica
2. **Neža Ambrož**, Kamnik
3. **Ana Bartol**, Domžale
4. **Mirjam Bešter**, Kranj
5. **Barbara Gregorič**, Grosuplje
6. **Luka Gregorič**, Škofljica
7. **Špela Hren**, Grosuplje
8. **Benjamin Kastelic**, Mirna
9. **Elizabeta Košir**, Grosuplje
10. **Klara Kravos**, Italija
11. **Ema Močenik**, Šmarje pri Jelšah
12. **Klara Mohorič**, Kranj
13. **Urška Nered**, Škofljica
14. **Kristina Ogrin**, Ljubljana
15. **David Paulič**, Vransko
16. **Gašper Petek**, Grosuplje
17. **Nace Pintar**, Bled
18. **Andraž Ponikvar**, Bloke
19. **Sara Stanko**, Braslovče
20. **Anja Strojanšek**, Braslovče
21. **Luka Šauer**, Ig
22. **Žiga Tavčar**, Škofljica
23. **Jure Tkalec**, Škofljica
24. **Blaž Ušeničnik**, Gorenja vas - Poljane
25. **Jošt Vesel**, Ribnica
26. **Maruša Vesel**, Ribnica
27. **Veronika Volasko**, Mengeš
28. **Miha Vončina**, Bohinj
29. **Polona Zabret**, Kranj

mag. **Jurij Pavel Emeršič**, razrednik

4. b *(od leve proti desni) 3. vrsta:* Eva Bolta, Manja Ocepek, Alja Smrkolj, Terezija Prijatelj, Ana Marija Sodja, Klemen Sagadin, razrednik Aleš Vrbovšek, Mitja Kramar, Jakob Bernik, Nikolaj Vitrih, Matej Vidmar, Tinkara Kovač, Lara Jan, Pia Danilovič. *2. vrsta:* Kristina Polc, Julija Cerar, Urška Janežič, Klara Gaber, Ana Krnc, Eva Sušin, Tina Zaplatar, Sara Mivšek. *1. vrsta:* Ana Medja, Domen Košir, Janez S. Kocmur, Nejc Dolinšek, Matej Grimšič, Jernej Knific, Barbara Švigelj, Laura Ferkulj, Alen Lenič.

ZAVOD SV. FRANČIŠKA SALEŠKEGA

GIMNAZIJA ŽELIMLJE

4. B

1. **Jakob Bernik**, Železniki
2. **Eva Bolta**, Domžale
3. **Julija Cerar**, Lukovica
4. **Pia Danilovič**, Zagorje ob Savi
5. **Nejc Dolinšek**, Lukovica
6. **Laura Ferkulj**, Dobrepolje
7. **Klara Gaber**, Medvode
8. **Matej Grimšič**, Ljubljana
9. **Lara Jan**, Velenje
10. **Urška Janežič**, Dobrepolje
11. **Jernej Knific**, Ankaran
12. **Janez Sebastjan Kocmur**, Ljubljana
13. **Domen Košir**, Dobrova - Polhov Gradec
14. **Tinkara Kovač**, Zagorje ob Savi
15. **Mitja Kramar**, Škofljica
16. **Ana Krnc**, Šentrupert
17. **Alen Lenič**, Kostanjevica na Krki
18. **Ana Medja**, Gorje
19. **Sara Mivšek**, Idrija
20. **Manja Ocepek**, Zagorje ob Savi
21. **Kristina Polc**, Zagorje ob Savi
22. **Terezija Prijatelj**, Dobrepolje
23. **Klemen Sagadin**, Ljubljana
24. **Alja Smrkolj**, Zagorje ob Savi
25. **Ana Marija Sodja**, Bohinj
26. **Eva Sušin**, Velenje
27. **Barbara Švigelj**, Borovnica
28. **Matej Vidmar**, Ljubljana
29. **Nikolaj Vitrih**, Škofljica
30. **Tina Zaplatar**, Šentrupert

Aleš Vrbovšek, razrednik

4. c *(od leve proti desni) 3. vrsta:* Lovro Snoj, Fedja Golež, Kaja Žužek, Karmen Vončina, Anamarija Levstek, Šimen Hosta, Matej Kunavar, Lucija Kočar, Eva Kebe, Klemen Košič, Matija Grešak. *2. vrsta:* razrednik Benjamin Tomažič, Urška Pirc, Nina Janežič, Staša Lesjak, Lucija Zajc, Ana Krošelj, Jakob Čuk, Janez Goršin, Tjaša Trajbarič, Veronika Žižek, Tina Pugelj, Sabina Stražišar, Anja Bregar. *1. vrsta:* Sara Šega, Eva Petek, Lina Drenik, Tajda Jerkič, Janja Zupančič, Špela Trdan, Johana Purgar, Karmen Globočnik.

ZAVOD SV.
FRANČIŠKA
SALEŠKEGA
GIMNAZIJA ŽELIMLJE
4. C

1. **Anja Bregar**, Šentjernej
2. **Jakob Čuk**, Vodice
3. **Lina Drenik**, Novo mesto
4. **Karmen Globočnik**, Komenda
5. **Fedja Golež**, Škofljica
6. **Janez Goršin**, Šentjernej
7. **Matija Grešak**, Žalec
8. **Šimen Hosta**, Šentjernej
9. **Nina Janežič**, Škofljica
10. **Tajda Jerkič**, Šenčur
11. **Eva Kebe**, Cerknica
12. **Lucija Kočar**, Škofljica
13. **Klemen Košič**, Brezovica
14. **Ana Krošelj**, Krško
15. **Matej Kunavar**, Moravče
16. **Staša Lesjak**, Žalec
17. **Anamarija Levstek**, Ribnica
18. **Eva Petek**, Ribnica
19. **Urška Pirc**, Škofljica
20. **Tina Pugelj**, Loški Potok
21. **Johana Purgar**, Gorenja vas - Poljane
22. **Lovro Snoj**, Cerknica
23. **Sabina Stražišar**, Škofljica
24. **Sara Šega**, Sodražica
25. **Tjaša Trajbarič**, Ljubljana
26. **Špela Trdan**, Škofljica
27. **Karmen Vončina**, Grosuplje
28. **Lucija Zajc**, Dobrna
29. **Janja Zupančič**, Ljubljana
30. **Veronika Žižek**, Brezovica
31. **Kaja Žužek**, Velike Lašče

Benjamin Tomažič, razrednik

DIJAKI 2015/2016 Stanje na dan 15. 9. 2015

Dijaki po občinah

Občina stalnega bivališča	*Vsi*	*1. letnik*
Ankaran	2	
Bled	2	
Bloke	4	
Bohinj	4	1
Borovnica	1	
Braslovče	2	
Brezovica	4	
Cerklje na Gorenjskem	6	3
Cerknica	3	1
Cerkno	1	
Dobrepolje	12	3
Dobrna	1	
Dobrova - Polhov Gradec	4	1
Dol pri Ljubljani	1	1
Domžale	7	
Gorenja vas - Poljane	6	2
Gorje	6	1
Gornji Grad	1	
Grosuplje	15	2
Idrija	2	
Ig	3	
Ivančna Gorica	3	3
Jezersko	2	
Kamnik	4	1
Komenda	3	1
Kostanjevica na Krki	1	
Kozje	1	
Kranj	12	4
Kranjska Gora	1	1
Krško	3	
Ljubljana	46	15
Logatec	4	1
Loška dolina	1	
Loški Potok	2	
Lukovica	4	

Občina stalnega bivališča	*Vsi*	*1. letnik*
Medvode	1	
Mirna	1	
Mirna Peč	1	
Moravče	3	2
Novo mesto	6	2
Polzela	1	
Postojna	2	1
Preddvor	2	1
Radovljica	3	2
Ribnica	11	1
Sevnica	2	
Sodražica	6	
Šenčur	2	
Šentjernej	4	
Šentjur	1	
Šentrupert	4	1
Škocjan	2	
Škofja Loka	1	
Škofljica	26	6
Šmarje pri Jelšah	2	1
Šmarješke Toplice	2	
Štore	1	
Velenje	3	
Velike Lašče	6	1
Vipava	1	1
Vodice	2	1
Vransko	2	1
Vrhnika	1	
Zagorje ob Savi	9	1
Žalec	4	
Železniki	6	
Žirovnica	2	1
Italija	1	
SKUPAJ	**295**	**64**

Zaljubljeni v življenje

Dijaki po prebivališču in spolu

	DIJAKOV	*DJB*	*DRUGOD*	*M*	*Ž*
1. a	32	22	10	10	22
1. b	32	18	14	10	22
2. a	21	16	5	11	10
2. b	28	25	3	9	19
2. c	31	26	5	9	22
3. a	32	15	17	13	19
3. b	29	17	12	6	23
4. a	29	16	13	13	16
4. b	30	25	5	11	19
4. c	31	21	10	8	23
SKUPAJ	**295**	**201**	**94**	**100**	**195**

Dijaki po letu rojstva

		SKUPAJ	*1. letnik*	*2. letnik*	*3. letnik*	*4. letnik*
1996	vsi	4				4
	ženske	3				3
1997	vsi	88			3	85
	ženske	56			1	55
1998	vsi	59			58	1
	ženske	41			41	
1999	vsi	79	1	78		
	ženske	49		49		
2000	vsi	64	62	2		
	ženske	45	43	2		
2001	vsi	1	1			
	ženske	1	1			
SKUPAJ	**vsi**	**295**	**64**	**80**	**61**	**90**
	ženske	**195**	**44**	**51**	**42**	**58**

Uspeh ob koncu šolskega leta 2015/2016

	1. a	*1. b*	*2. a*	*2. b*	*2. c*	*3. a*	*3. b*	*4. a*	*4. b*	*4. c*	*SKUPAJ*
odlični	7	9	7	2	3	8	6	12	8	12	74
prav dobri	20	18	11	16	17	18	12	12	17	16	157
dobri	5	5	2	10	11	5	10	5	4	3	60
zadostni	0	0	0	0	0	1	1	0	0	0	2
nezadostni	0	0	1	0	0	0	0	0	1	0	2
SKUPAJ	**32**	**32**	**21**	**28**	**31**	**32**	**29**	**29**	**30**	**31**	**295**

POHVALE ZA DEJAVNOSTI DIJAKOV 2015/2016

ODLIČNI DIJAKI

1. a
Špela Jakob
Marija Krnc
Ana Kušar
Niko Lahajner
Jan Ocepek
Katja Peternelj

1. b
Nika Bevc
Eva Boc
Ciril Cerovšek
Elizabeta Kokalj
Bine Markelj
Marija Okršlar
Zala Podobnik
Urška Rupar
Tomaž Vitez

2. a
Nika Černač
Martin Drobnič
Klara Jamnik
Zala Juvan
Eva Kopač
Katja Rozman
Klara Tomažič

2. b
Tinkara Koračin
Urša Kosmač

2. c
Matevž Klinc
Luka Kovač
Marjeta Radešček

3. a
Miha Čater
Kristina Grandovec
Urška Jakič
Neža Jakob
Zala Kogoj
Jan Kosmač
Sara Marinko
Janez Rupar

3. b
Franc B. Demšar
Tjaša Gašperič
Karmen Krnc
Živa Pirnat
Polona Rodič
Maruša Šuštar

4. a
Neža Ambrož
Barbara Gregorič
Luka Gregorič
Elizabeta Košir
Klara Mohorič
Kristina Ogrin
David Paulič
Nace Pintar
Andraž Ponikvar
Sara Stanko
Anja Strojanšek
Žiga Tavčar

4. b
Eva Bolta
Klara Gaber
Lara Jan
Urška Janežič
Janez S. Kocmur
Ana Medja
Manja Ocepek
Tina Zaplatar

4. c
Anja Bregar
Janez Goršin
Šimen Hosta
Nina Janežič
Lucija Kočar
Ana Krošelj
Staša Lesjak
Tina Pugelj
Sabina Stražišar
Sara Šega
Špela Trdan
Lucija Zajc

ŠTIRI LETA ODLIČNI

4. a
Luka Gregorič
Elizabeta Košir
Nace Pintar
Žiga Tavčar

4. b
Eva Bolta
Urška Janežič
Ana Medja
Manja Ocepek

4. c
Janez Goršin
Šimen Hosta
Nina Janežič
Staša Lesjak
Sabina Stražišar

Predpočitniški objem v slovo

POHVALA PROFESORSKEGA ZBORA

2. c
Franci Dolenšek
Luka Kovač
Filip Lah
Leon Zajc

POHVALA ZA PRIZADEVNO DELO PRI ŠE ENEM PREBLISKU

4. c
Veronika Žižek

POHVALE ZA POMOČ V RAZREDNI SKUPNOSTI

1. a
Neža Jakelj
Marjeta Jesenko
Katja Peternelj
Manca Slatnar
Neža Snoj

1. b
Ciril Cerovšek
Lucija Pavlinič
Zala Podobnik
Mihaela Žnidaršič

2. a
Katja Lenarčič
Lenart Rupnik
Klara Tomažič

2. b
Jure Marc
Neža Pollak
Ajda Račič
Rebeka Strehar
Filip Štepec

2. c
Hana Bajec
Petra Zupan

3. a
Miha Čater
Neža Jakob
Zala Kogoj
Sara Marinko

3. b
Tilen Čuk
Andreja Kaiser
Tina Ključevšek
Živa Pirnat
Mojca Zaviršek

4. a
Klara Mohorič
Polona Zabret

4. b
Matej Grimšič
Lara Jan
Janez S. Kocmur
Tinkara Kovač
Ana Medja

4. c
Lina Drenik
Janez Goršin
Staša Lesjak
Sabina Stražišar
Špela Trdan

DIJAKI, KI NISO NIKOLI MANJKALI

1. a
Patrik Gregorič
2. a
Tina Dovič
Martin Drobnič
2. b
Lucija Žumer
2. c
Ana Kramar

CANKARJEVO PRIZNANJE

Zlato priznanje
2. a
Klara Tomažič
4. b
Ana Medja

Srebrno priznanje
2. a
Klara Tomažič
2. b
Tinkara Koračin
Jerca Polc
4. b
Ana Medja

Bronasto priznanje
2. a
Nika Černač
Zala Juvan
Klara Tomažič
2. b
Tinkara Koračin
Jerca Polc
4. a
Mirjam Bešter
Elizabeta Košir
4. b
Ana Medja
Manja Ocepek

IZBIRNO IN DRŽAVNO TEKMOVANJE IZ LOGIKE

Srebrno priznanje
1. a
Jakob Merše
3. b
Živa Pirnat
4. c
Šimen Hosta

Bronasto priznanje
1. a
Aljoša Breskvar
Špela Čater
Patrik Gregorič
Neža Jakelj
Špela Jakob
Anja Javornik
Krištof Kepic
Ana Kušar
Niko Lahajner
Ana Marinko
Jakob Merše
Jan Ocepek
Katja Peternelj
1. b
Ciril Cerovšek
Lucija Pavlinič
Manca Prošek
Urška Rupar
Izidor Valič
2. a
Nika Černač
Martin Drobnič
Zala Juvan
Marcel Kepic
Eva Kopač
Špela Krnc
Nikolaj Mavrek
Lenart Rupnik
Klara Tomažič
2. b
Matej Bolta
Tinkara Koračin
Ajda Račič
2. c
Luka Kovač
Gregor Osredkar
3. a
Teodora Bizjak
Žan Boc
Kristina Grandovec
Urška Jakič
Zala Kogoj
Jan Kosmač
Kristina Krnc
Sara Marinko
Janez Rupar
3. b
Tina Ključevšek
Karmen Krnc
Peter Piber
Živa Pirnat
4. a
Jan Adamič
Ana Bartol
Luka Gregorič
Klara Mohorič
Nace Pintar
Andraž Ponikvar
Sara Stanko
4. c
Lina Drenik
Janez Goršin
Šimen Hosta
Nina Janežič

RAZVEDRILNA MATEMATIKA

Zlato priznanje
4. c
Šimen Hosta

Srebrno priznanje
3. a
Miha Čater
Urška Jakič
4. a
Nace Pintar

Bronasto priznanje
1. a
Jakob Merše
1. b
Ciril Cerovšek
Manca Prošek
Tilen Tehovnik
2. a
Martin Drobnič
Nikolaj Mavrek
Lovrenc Ponikvar
2. b
Matej Bolta
Ajda Račič
2. c
Jona Novljan
3. a
Miha Čater
Urška Jakič
Jan Kosmač
Ida Rigler
3. b
Primož Hrovat
Tina Ključevšek
4. a
Jan Adamič
Luka Gregorič
Nace Pintar
Jure Tkalec
4. b
Lara Jan
4. c
Šimen Hosta
Lovro Snoj

Mulci na ulci

MATEMATIČNO TEKMOVANJE KENGURU TER IZBIRNO IN DRŽAVNO TEKMOVANJE V ZNANJU MATEMATIKE

Zlato priznanje

4. c
Šimen Hosta

Srebrno priznanje

2. a
Martin Drobnič
Nikolaj Mavrek

2. c
Marjetka Radešček

3. b
Peter Piber

Bronasto priznanje

1. a
Žiga Fujan
Luka Goličnik
Patrik Gregorič
Ana Kušar
Niko Lahajner
Jakob Merše

1. b
Ciril Cerovšek
Petra Kastelec
Manca Prošek

2. a
Nika Černač
Martin Drobnič
Marcel Kepic
Eva Kopač
Nikolaj Mavrek
Lenart Rupnik

2. b
Matej Bolta

2. c
Matevž Klinc
Marjetka Radešček

3. a
Miha Čater
Rok Gornik
Kristina Grandovec
Zala Kogoj
Sara Marinko

3. b
Primož Hrovat
Peter Piber

4. a
Ana Bartol
Luka Gregorič
Nace Pintar
Žiga Tavčar

4. b
Jakob Bernik
Nejc Dolinšek
Domen Košir
Barbara Švigelj
Tina Zaplatar

4. c
Šimen Hosta
Lovro Snoj
Lucija Zajc

KEMIJA

Srebrna Preglova plaketa

1. a
Jan Ocepek

Bronasta Preglova plaketa

1. a
Jan Ocepek

2. a
Urh Cotman

2. c
Marjetka Radešček

FIZIKA

Bronasto priznanje

1. a
Ana Kušar
Niko Lahajner

1. b
Bine Markelj

TEKMOVANJE ZA ANGLEŠKO BRALNO ZNAČKO EPI READING BADGE

Srebrno priznanje

1. a
Neža Jakelj
Manca Slatnar

1. b
Bine Markelj
Manca Prošek
Tomaž Vitez

2. a
Zala Juvan

2. b
Urša Kosmač

3. a
Aleša Šajna

3. b
Primož Hrovat
Karmen Krnc

TEKMOVANJE ZA NEMŠKO BRALNO ZNAČKO EPI LESEPREIS

Zlato priznanje

1. a
Nika Zupan

Srebrno priznanje

1. a
Špela Čater
Lucija M. Kavčič
Niko Lahajner

1. b
Katja Brlek
Bine Markelj
Marija Okršlar
Nika Pirc
Urška Rupar
Tilen Tehovnik
Tomaž Vitez
Amadeja G. Završnik

2. a
Zala Juvan

2. b
Aljaž Antloga
Urša Kosmač
Ajda Račič

2. c
Gregor Osredkar
Leon Zajc

Deutsch macht Kinder froh und Erwachsene ebenso

BIOLOGIJA
Zlato Proteusovo priznanje
1. a
Jan Ocepek
4. c
Šimen Hosta
Srebrno Proteusovo priznanje
2. b
Filip Štepec
4. a
Žiga Tavčar
Bronasto Proteusovo priznanje
1. a
Jan Ocepek
2. a
Nika Černač
Martin Drobnič
Zala Juvan
Klara Tomažič
2. b
Filip Štepec
2. c
Leon Zajc
Marjetka Radešček
3. a
Neža Jakob
3. b
Živa Pirnat
4. a
Elizabeta Košir
Nace Pintar
Andraž Ponikvar
Sara Stanko
Žiga Tavčar
4. b
Ana Krnc
Klemen Sagadin
4. c
Anja Bregar
Šimen Hosta

TEKMOVANJE V ODPIRANJU FIZIKALNIH SEFOV
1. mesto v RS in 2. mesto na mednarodnem tekmovanju v Izraelu ISCT
3. a
Žan Boc
Miha Čater
Fabijan Štrubelj
4. a
Nace Pintar
4. c
Janez Goršin

GEOGRAFIJA
Bronasta medalja na geo. olimpijadi v Pekingu
4. b
Ana Medja
Zlato priznanje
4. b
Ana Medja
Srebrno priznanje
2. a
Marcel Kepic
4. b
Ana Medja
Bronasto priznanje
1. a
Krištof Kepic
Niko Lahajner
Jakob Merše
1. b
Ciril Cerovšek
2. a
Urh Cotman
Zala Juvan
Marcel Kepic
Katja Rozman
Klara Tomažič
2. b
Urša Kosmač
Filip Štepec
2. c
Eva Monika Starc
Petra Zupan
3. a
Urška Jakič
Martin Pintar
Janez Rupar
3. b
Ema Zupan
4. a
David Paulič
Jošt Vesel
4. b
Ana Medja

Bojni posvet pred tekmo

TEKMOVANJE IZ ASTRONOMIJE
Srebrno priznanje
4. a
Nace Pintar
Bronasto priznanje
4. a
Nace Pintar

TEKOVANJE IZ NARAVOSLOVJA
2. a
Eva Kopač
2. b
Matej Bolta
2. c
Gregor Osredkar
Leon Zajc

NAJBOLJI ŠPORTNIK 2015/2016
4. a
Blaž Ušeničnik

ŠPORT NA GIMNAZIJI ŽELIMLJE

ŠPORTNA DNEVA
11. februar 2016
- smučanje (Flachau)
- smučanje (Krvavec)
- drsanje (Kranj)
- plavanje (Ljubljana)
- pohod (Krim)

14. junij 2016
- rafting (Soča)
- pustolovski park (Bled)
- kajak (Krka)
- plezanje (Ljubljana)
- pohod (Nanos)

Ana lovi ravnotežje

ŠOLSKA ŠPORTNA TEKMOVANJA

ATLETIKA
- jesenski atletski miting
- jesenski kros

NOGOMET
- tekmovanja ljubljanskih srednjih šol v nogometu (2 ekipi)

ODBOJKA
- tekmovanje ljubljanskih srednjih šol za dijakinje in dijake v odbojki in odbojki na mivki

NAMIZNI TENIS
- prvenstvo ljubljanskih srednjih šol v dvojicah in posamezno

BADMINTON
- prvenstvo ljubljanskih srednjih šol
- državno prvenstvo v dvojicah

SMUČANJE
- prvenstvo srednjih šol v veleslalomu

»Vleci, Matej, vleci!«

Tečaj za začetnike

Ljubljeni vodja ekipe

MEDRAZREDNI TURNIRJI
- tekmovanje ekip v košarki
- tekmovanje ekip v odbojki
- tekmovanje v namiznem tenisu
- tekmovanje v športni gimnastiki

ŠPORTNO SREČANJE KATOLIŠKIH GIMNAZIJ

na Gimnaziji Vipava, 5. 4. 2016
- tekmovanje dijakov in dijakinj v malem nogometu
- tekmovanje dijakov in dijakinj v odbojki
- tekmovanje dijakov in dijakinj v košarki
- tekmovanje dijakov in dijakinj v namiznem tenisu

VETER V LASEH
- turnir ekip v malem nogometu
- turnir odbojkarskih ekip

IZJAVE PROFESORJEV IN DIJAKOV

Prof. Tomažič: »Pri seštevanju polinomov uporabljamo tako palmico (na tablo nariše palmico).«
Razred: »Kaj? Kako?«
Prof. Tomažič: »Ne, pravzaprav tudi tukaj uporabljamo plus!«

Pri informatiki spoznavamo kodiranje zvoka. Profesor predvaja glasbo za kankan.
Prof. Šlajpah: »Samo da ne bo šla katera na mizo plesat!«

Prof. Poljšak: »Se še spomnite, kaj je to *limb*? To je prostor pred peklom ...«
Nace: »To je torej tamle pred šolo.«

Prof. Vrbovšek: »Ali je komu zima najljubši letni čas?«
Alen: »Je med najljubšimi štirimi.«

Prof. Tomažič: »Luka, uporabljaj raje svojo glavo.«
Luka: »Pa ... nimam je.«
Prof. Tomažič: »Ja, kaj pa je tisto, kar se drži tvojega vratu?«
Luka: »To je okras.«

Jan: »Kakšno izobrazbo potrebuješ za rablja?«
Prof. Vrbovšek: »Živilske stroke ... Ali pa greš na zdravstveno.«

Prof. Leskovec: »No, kaj pomeni *Karfreitag*?«
Petra: »Dan brez avtomobilov!«
Prof. Leskovec: »Ne, to je veliki petek.«

Pri fiziki si nihče ne zapisuje, vsi zamišljeno strmimo v tablo.
Prof. P. Šlajpah: »Zakaj me vsi tako gledate? Raje se ukvarjajte s fiziko kot pa z mojo lepoto. Danes še obrit nisem.«

Ko smo imeli že tretjo uro slovenščine zapored, zadnjo uro pa je bila na urniku fizika, reče prof. Poljšak: »Danes sem na hodniku srečala profesorja Šlajpaha in sem mu povedala, da imate tri ure slovenščine zapored, in potem mi reče: 'Oh, končno me bodo enkrat veseli.'«

Prof. Emeršič: »Pri profesorici za kemijo sem se pozanimal, kateri plin je vdihovala Pitija. No, vdihovala je ... Ah, zdaj sem pa pozabil.«

Prof. Emeršič: »Lahko vam povem nekaj o Sokratu: imel je zoprno ženo.«
Jan: »Klasika.«

Prof. Špan Česen: »You used to be a nice class, but then ...«
Žan: »But then the teacher came.«
Prof. Špan Česen: »But then the puberty came!«

Prof. Svetina: »Med dvema molekulama se za 10^{-12} sekunde vzpostavi vez. Tega še Tina Maze ne zmore!«

Tilen je vprašan španščino.
Prof. Bavec Flotta: »Bien, chico, que pasa?«
Tilen: »Es geht!«

Prof. Vrbovšek: »Zakaj bi bilo pivo zapisano z veliko začetnico? Mi lahko kdo to razloži?«
Matic: »Odvisno ... ali je prav z veliko ali malo?«

»Ne boš molčala, ti strupena kača!«

Kakšno poklicno pot svetujeta Matevžu?

MATURANTI 2015/2016

Jan Adamič

Eva Bolta

Nejc Dolinšek

Fedja Golež

Neža Ambrož

Anja Bregar

Lina Drenik

Janez Goršin

Ana Bartol

Julija Cerar

Laura Ferkulj

Barbara Gregorič

Jakob Bernik

Jakob Čuk

Klara Gaber

Luka Gregorič

Mirjam Bešter

Pia Danilovič

Karmen Globočnik

Matija Grešak

Matej Grimšič

Urška Janežič

Janez S. Kocmur

Tinkara Kovač

Matej Kunavar

Šimen Hosta

Tajda Jerkič

Lucija Kočar

Mitja Kramar

Alen Lenič

Špela Hren

Benjamin Kastelic

Klemen Košič

Klara Kravos

Staša Lesjak

Lara Jan

Eva Kebe

Domen Košir

Ana Krnc

Anamarija Levstek

Nina Janežič

Jernej Knific

Elizabeta Košir

Ana Krošelj

Ana Medja

»»» MATURANTI 2015/2016

Sara Mivšek

Kristina Ogrin

Urška Pirc

Johana Purgar

Sara Stanko

Ema Močenik

David Paulič

Kristina Polc

Klemen Sagadin

Sabina Stražišar

Klara Mohorič

Eva Petek

Andraž Ponikvar

Alja Smrkolj

Anja Strojanšek

Urška Nered

Gašper Petek

Terezija Prijatelj

Lovro Snoj

Eva Sušin

Manja Ocepek

Nace Pintar

Tina Pugelj

Ana Marija Sodja

Luka Šauer

Sara Šega

Špela Trdan

Nikolaj Vitrih

Lucija Zajc

Barbara Švigelj

Blaž Ušeničnik

Veronika Volasko

Tina Zaplatar

Žiga Tavčar

Jošt Vesel

Karmen Vončina

Janja Zupančič

Jure Tkalec

Maruša Vesel

Miha Vončina

Veronika Žižek

Tjaša Trajbarič

Matej Vidmar

Polona Zabret

Kaja Žužek

MATURA 2016

Leta 2012 smo imeli – po podatkih na strani ministrstva za šolstvo, ki jih je bilo mogoče nedvoumno interpretirati – na Gimnaziji Želimlje glede na spodnjo mejo točk v 1. krogu vpisa 14. najvišjo omejitev (za razpisanih 84 prostih mest). Na 84. mestu je bil kandidat s 144 točkami. Skupaj se je v prvi letnik tega leta vpisalo 94 dijakov, ki so povprečno zbrali 163,24 od 175 možnih točk.

Maja 2016 je 87 (od 90) dijakov 4. letnika uspešno zaključilo 4. letnik in se prijavilo na spomladanski rok opravljanja mature.

Po 15 letih s 100-odstotno uspešnostjo na spomladanskem roku je bila letos uspešnost naših maturantov 98,9 %.

	Gimnazija Želimlje	Republika Slovenija
Uspešnost maturantov	98,85 %	94,40 %
Povprečno število točk	21,45	20,02
Zlati maturanti	3 (3,4 %)	260 (4,2 %)
Št. vseh maturantov	87	6145

Pregled uspeha po predmetih*

Predmet	Število maturantov v RS	Število maturantov na GŽ	Eksterni del RS (%)	Eksterni del GŽ (%)	Interni del RS (%)	Interni del GŽ (%)	Povprečna ocena RS	Povprečna ocena GŽ	Povprečje točk RS	Povprečje točk GŽ	Razlika v točkah
Angleščina	3048	39	75,36	69,14	85,07	87,44	3,66	3,28	4,51	4,35	−0,16
Angleščina (V)	1821	46	78,29	72,96	96,17	97,28	4,20	3,89			
Biologija	1009	23	72,64	80,98	95,16	95,65	3,82	4,39	3,82	4,39	0,57
Geografija	1841	30	64,20	74,13	93,92	94,00	3,39	4,10	3,39	4,10	0,71
Filozofija	163	18	75,90	79,09	88,46	95,45	3,85	4,33	3,85	4,33	0,48
Fizika	1012	12	71,67	77,50	91,87	87,50	3,77	4,00	3,77	4,00	0,23
Kemija	1569	24	72,07	77,42	93,92	92,34	3,65	4,00	3,65	4,00	0,35
Matematika	3764	51	63,84	64,71	82,21	84,48	3,29	3,39	3,97	4,21	0,24
Matematika (V)	1388	36	75,46	71,76	92,90	91,44	4,13	3,97			
Nemščina	529	13	75,02	65,29	88,95	90,00	3,84	3,31	4,55	3,60	−0,95
Nemščina (V)	153	2	86,31	75,48	98,14	97,50	4,69	4,00			
Psihologija	1378	42	69,88	75,45	91,15	95,36	3,71	4,10	3,71	4,10	0,39
Slovenščina	5129	87	59,79	61,94	87,30	92,47	3,31	3,55	4,16	4,61	0,45
Španščina	205	2	76,95	77,98	89,56	82,50	4,01	4,00	4,87	5,33	0,46
Španščina (V)	106	1	82,40	87,16	95,94	100,00	4,49	5,00			
Zgodovina	868	20	71,51	74,58	91,72	98,00	3,67	3,95	3,67	3,95	0,28
Italijanščina	59	0	72,80	0,00	87,54	0,00	3,75	0,00	4,38	7,00	2,62
Italijanščina (V)	27	1	76,69	82,39	96,48	100,00	4,07	5,00			

*Podatki za Gimnazijo Želimlje in Republiko Slovenijo so vzeti za programe splošne in klasične gimnazije, za dijake, ki so prvič opravljali maturo v spomladanskem roku 2016.

Vpis maturantov na fakultete

UNIVERZA V LJUBLJANI

Biotehniška fakulteta	3
Ekonomska fakulteta	4
Fakulteta za arhitekturo	1
Fakulteta za družbene vede	1
Fakulteta za farmacijo	3
Fakulteta za kemijo in kemijsko tehnologijo	4
Fakulteta za matematiko in fiziko	4
Fakulteta za pomorstvo in promet	1
Fakulteta za računalništvo in informatiko	5
Fakulteta za socialno delo	1
Fakulteta za šport	1
Fakulteta za strojništvo	5
Filozofska fakulteta	15
Medicinska fakulteta	2
Naravoslovnotehnična fakulteta	2
Pedagoška fakulteta	14
Pravna fakulteta	4
Veterinarska fakulteta	1
Zdravstvena fakulteta	4

UNIVERZA V MARIBORU

Fakulteta za varnostne vede	1
Medicinska fakulteta	1

UNIVERZA NA PRIMORSKEM

Fakulteta za matematiko, naravoslovje in informacijske tehnologije	1
Fakulteta za vede o zdravju	1
Pedagoška fakulteta	1

JAVNI IN ZASEBNI SAMOSTOJNI VISOKOŠOLSKI ZAVODI

Fakulteta za zdravstvene vede, Novo mesto	1

Stanje vpisa glede na želje dijakov

	število	delež
1. želja	57	67,1 %
2. želja	21	24,7 %
3. želja	3	3,5 %
nikamor	4	4,7 %
skupaj	85	100,0 %

Stanje na dan 23. 8. 2016

Statistika je opravljena po končanem prvem prijavnem roku. V statistko tako niso zajeti dijaki, ki so opravljali maturo v jesenskem roku.

Matej je ljubitelj frakov

Ani se smeji celo na maturi

Slovenščina na maturi ni težka, kajne, Neža?

MATURANTSKI PLES

Tako urejeni izgledajo še zrelejši

Hvala, Klemen in Rok, ker gledata v »pravi« fotoaparat

Slovesen prihod maturantov

Hm, to pa ni četvorka, kajne?

Poljub v slovo ob koncu gimnazijskih let

Brez Marka Vozlja ni maturantskega plesa

4. a

4. b

4. c

IZKORISTITE »ŽELIMELJSKI MEHURČEK«

Nič ni lepšega kot sladoled in kokta ob koncu odmora na poletni želimeljski dan! Hm ... Ali pa je morda vseeno boljši večerni nogomet ob ponedeljkih? Kaj pa, ko odpade prva ura in se lahko za dodatno uro skriješ v svojo posteljo? Kakšna konkurenca dobrih stvari! V Želimljem mi je bilo včasih kar težko, ker se nisem mogel odločiti, katere krasne stvari bi se udeležil: bi šel k maši, na trening ali filmski večer, morda bi večer preživel kar s »cimri«. Krasno je biti razdvojen med dobrimi možnostmi. Kako lepo je, da je ena prvih stvari, ki jo zjutraj slišiš, iskren salezijanski smeh, kako krasno je, ko ti Stane s šarmantnim basom zagrozi z zamudnino. Tudi ko ti čistilka Marija zaklene vrata, ni tako grozno, saj potem veš, da bo tvoj dom ostal čist. Seveda lepoto teh stvari opaziš šele takrat, ko se zaveš, da so se ti zgodile zadnjič. A s tem ni nič narobe; samo čudak bi se veselil zamudnin in zaprtih hodnikov.

V prvem letniku me je nekega dne prešinila misel, da samo tekam z ene stvari na drugo in da sem nehal biti hvaležen za prijetnosti, ki so se mi dogajale v Želimljem. Misel mi ni dala miru in začel sem pisati besedilo z naslovom »Smisel življenja«. Pisal sem med odmorom, učnimi urami ali zvečer. Ko se mi je zdelo nared, sem ga dal prebrati svojim prijateljem in po burni debati sem ga dopolnil. Vsak dan sem ga dal prebrati nekomu drugemu, tistemu, za katerega sem menil, da ima drugačen pogled na stvari. Na koncu sem ugotovil, da če me ima Bog rad, bo vedno in zagotovo našel način, da me pripelje tja, kjer bom lahko postajal boljši, sam pa sem odgovoren za to, da se mu dam na razpolago, sem aktiven v šoli in domu ter da opazujem majhne znake, ki mi jih vztrajno pošilja. Znaki pa so lahko zelo očitni, npr. ko me uči potrpežljivosti, ko mi vzgojitelj zaklene sobo. Spet drugič so čisto prikriti, ko ti npr. kuharica polepša dan z ogromnim repetejem in nasmehom, iz katerega sije čista dobrota. Ugotovil sem, da Bog hoče, da sem v Želimljem, ker lahko naredim veliko dobrega in ker se lahko še več dobrega zgodi meni. Ta misel me je navdala z veliko gotovostjo, da bivanje tu nikakor ni zaman, tudi če so si dnevi včasih podobni. Upam, da ta misel pomaga še komu, ki ima občutek, da stvarem sčasoma bledi smisel.

Verjetno bi tako kot vsak od vas v Želimljem spremenil kakšno stvar, vzel nazaj besedo ali dve. Ampak naj vam nikakor ne bo žal za te dogodke, saj se ti mali spodrsljaji počasi spremenijo v biserne spomine, zaradi katerih so Želimlje to, kar so, vsak pa lahko njihov pomen oceni šele tedaj, ko nanje pogleda s časovne razdalje.

Nisem najboljši naslov za nasvete, vem pa, da matura nikakor ni največji mejnik v vašem življenju, čeprav nekateri to poslušate že od prvega letnika. Pojdite ven, bodite nori, mladi, smejte se na glas in smejte se prvi, kajti v Želimljem je smeh tako zelo nalezljiv. V šoli pa dajte čim več od sebe, saj je način, s katerim se lotimo dela, največkrat odsev našega odnosa do življenja in »napol« pač ne more biti dovolj.

Preden zaključim, bi vas rad opozoril še na eno stvar. Za t. i. »želimeljski mehurček« ste gotovo že slišali. Izkoristite to, kar prinaša. Omogoča, da lahko Boga čutiš čisto blizu. Čutiš ga v ritmu kitare, mladosti in narave. Srednješolska leta so čas, ko lahko poglobite svojo vero in zavzamete stališče do stvari, ki jih boste potrebovali kot aktivni člani Cerkve, predvsem pa kot dobri ljudje, ki počasi zapuščajo želimeljsko gnezdo.

Naj vas Bog po salezijancih še naprej obilno blagoslavlja!

Janez Goršin

POSLOVITI SE Z NASMEHOM

Začel se je še en običajen šolski dan. Ko sem še skrita pod odejo pogledala na telefon, sem postala pozorna na nekaj neodgovorjenih klicev in tri sporočila.

Prvo se je glasilo: Lahko prosim prineseš svoje zapiske za zgodovino? Janez. Izbrskam jih in jih vržem v nahrbtnik. Preberem naslednje: Imaš doma vložene kumarice? Jutri bi jih potreboval. Matej. Stečem do hladilnika, kumarice položim na mizo ter preberem zadnje sporočilo: Pozabil sem zobno ščetko. Imaš kakšno rezervno? Matic. Nasmehnem se in razmišljam o tem, da bi lahko ustanovila svojo oskrbovalno trgovino za želimeljske »domovce«. Seveda pa sem tudi sama kdaj potrebovala pomoč, ko sem pametno obula allstarke, na pločniku pa me je pričakalo pol metra snega. Tako je večkrat odmeval moj klic po sedmi vzgojni skupini, naj mi vendar kdo prinese suhe nogavice.

Čeprav smo vozači po pouku manj časa preživeli v družbi sošolcev, pa smo ta čas nadomestili na skupnih dejavnostih in potovanjih. Prav na slednjih se nismo povezali le s sošolci, ampak smo v drugi luči spoznali tudi profesorje in profesorice. Nikoli ne bom pozabila trenutka pod Eifflovim stolpom, ko smo na ves glas kričali bans »Let me see your funky monkey!«, medtem pa so nas drugi – predvsem kitajski turisti – snemali. Enako nepozabno je bilo, ko sta profesorja Emeršič in Tomažič v Dalijevem muzeju s cvetačo v roki razlagala zlati rez, potem pa smo to cvetačo na avtobusu založili in jo čez nekaj dni našli v drugačnem agregatnem stanju ...

Zabavali pa se nismo le na potovanjih, ampak tudi v šoli. Ko je decembra nastopil čas za pripravo jaslic, smo prekršili Polčevo strogo pravilo in smo veselo plezali skozi okna, poleg tega pa smo pojedli toliko peciva, da je bila prva točka naših novoletnih zaobljub, da bomo shujšali in začeli živeti zdravo. Ker nam razrednega druženja nikoli ni bilo dovolj, smo organizirali dobrodelne projekte in razredne piknike. Med drugim smo obiskali tudi razrednikov rojstni kraj in v toplicah posneli sinhrono skakanje na glavo.

Kljub temu pa so bili začetki na gimnaziji kar malce strašljivi. Spomnim se profesorja Vrbovška in njegovega uradnega in strogega vstopa v učilnico. Vsi prestrašeni smo ga pozdravili, se spogledovali in si mislil ... no, pustimo podrobnosti ... Približno tako so potekale naše prve ure tudi pri drugih predmetih in takrat smo kot prestrašeni kužki poslušali vsako besedo in z barvami zapisali vsak stavek v svoje zvezke. V štirih letih pa se je vzdušje močno spremenilo. Obseg naših zapiskov in pozornosti se je (zaradi staranja?) do četrtega letnika že zelo zmanjšal. Poleg tega smo s svojimi izjavami, ki so bile včasih tudi pametne, presenetili sebe in tistega za katedrom. Močno smo se povezali in postali tesni prijatelji, prav tako pa so ta mesta zavzeli tudi profesorji, ki so se na koncu pokazali za veliko bolj človeške, kot je grozilo na začetku.

Za konec vam sporočam, da bo vsak od te gimnazije odnesel vsaj en majhen delček: morda prijateljstvo, ljubezen, najbrž znanje ali pa morda poškodbo noge; slednjih je bilo v našem razredu kar veliko. V kakšnem spominu boš ohranil želimeljska leta, pa je odvisno predvsem od tebe, zato se ne nehaj truditi. Čeprav se ti bo velikokrat zazdelo, da ti ne bo uspelo, raje dvakrat globoko vdihni, se nasmej ter se loti svojih težav, saj te bo ravno spopadanje z njimi izoblikovalo in boš na koncu Želimlje zapustil z nasmehom na obrazu in zadovoljstvom v srcu, predvsem pa z lepimi spomini.

Sabina Stražišar

LINGVISTIČNI KONEC TEDNA

Kamen iz Optoporra*

V svetišču ob Želimeljščici smo našli zanimiv napis na kamnu, na moč podoben kamnu iz Rosette. Pri njem nas navdušuje predvsem to, da poleg zapisa v antičnem in srednjeveškem jeziku vsebuje tudi zapis novodobne slovenščine – vendar z znaki, ki za naš prostor niso značilni. Moramo povedati, da smo se pri dešifriranju kamna iz Optoporra počutili naravnost champ(oll)ionsko!

*Optoporro = Želim(d)lje

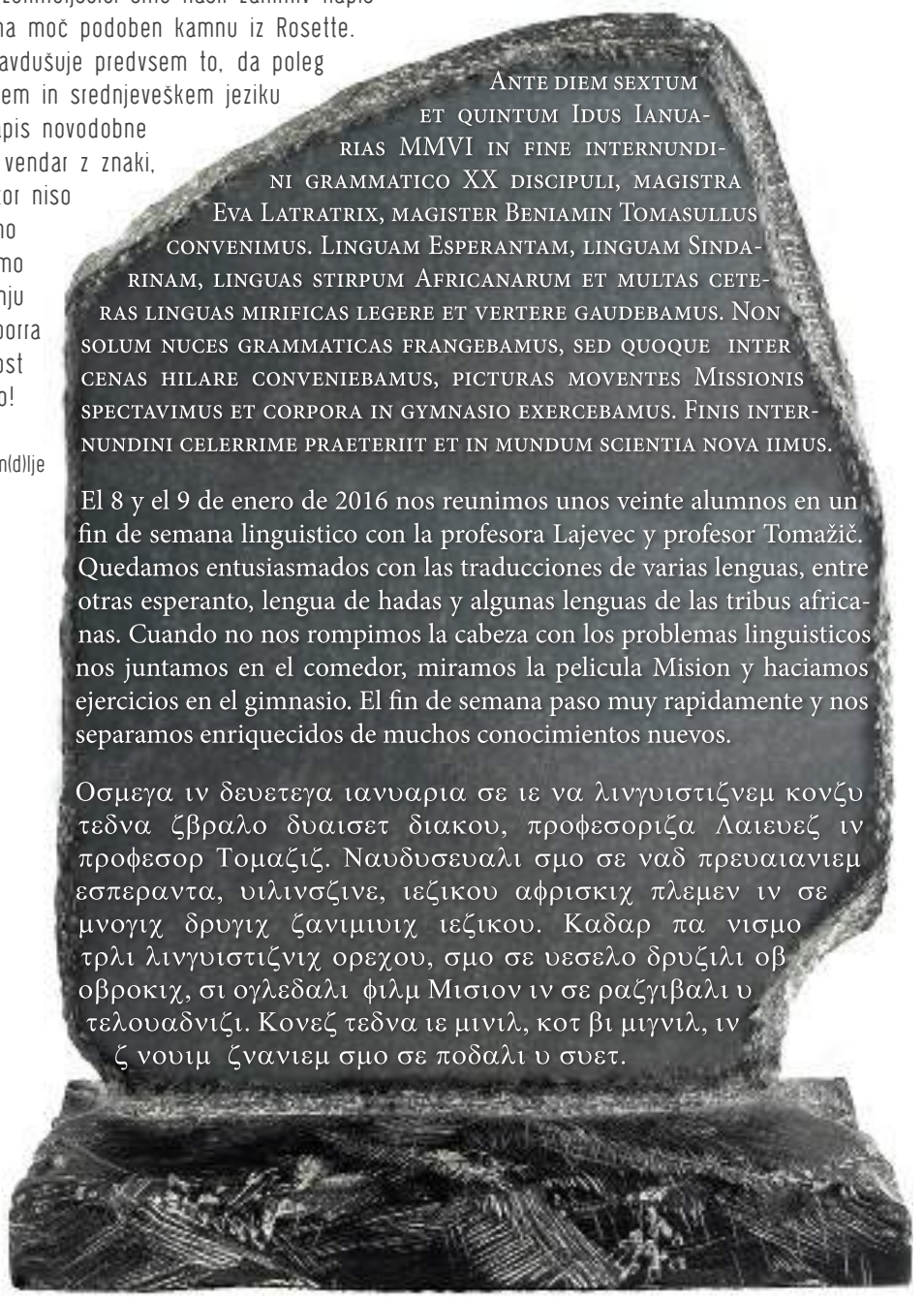

Miha Čater, Živa Pirnat, Lidija Bavec Flotta, Barbara Švigelj, Eva Lajevec

KEMIJSKI KONEC TEDNA

Moj zadnji kemijski konec tedna (če me seveda prof. Svetina ne bo povabila na kakšnega od prihodnjih kot gosta) se je začel z opazovanjem vreče krompirja. Vsebina je bila ključna, saj smo iz nje naredili baterijo, ki je dala dovolj energije za prižig manjše luči. Ena od skupin je pokazala, da je kvantiteta res pred kvaliteto – uporabili so desetkrat več členov in prižgali lučko. Ker smo se pri tej nalogi izkazali, smo lahko začeli s čiščenjem srebrnine. To ni bilo tako (zelo) dolgočasno, kot se sliši, saj smo jo čistili s pomočjo kemije in močnih baz, nato pa ni šlo brez ročnega dela in drgnjenja, saj se je prvi način izkazal za neučinkovitega. Vrhunec ne le dneva, ampak po mojem mnenju celega konca tedna, je bila sinteza lizik: kljub nekaterim neljubim zapletom, kot so izpadi elektrike, smo vsi naredili (bolj ali manj) okusne lizike. Po pospravljanju smo šli na »večerjo vikendov« ali palačinke, pri tem pa smo izmenjavali svoje obširno znanje o peki palačink in njihovem polnilu.

Po večerji smo izbirali med tremi možnostmi: skokice, zelje ali kozarci. Sprva smo se odločili za skokice in jih naredili iz silikona. Bile so prav posebne, saj so merile tudi mišično maso (bolj kot jih vržeš v tla, več možnosti imaš, da ti priletijo nazaj v roko) in so zaradi nagnusnega vonja odganjale sovražnike, prijatelje in vse, ki so ti hoteli priti (pre)blizu. Nato smo naredili mavrico s pomočjo indikatorja pH, v našem primeru je bilo to zelje. Z dodajanjem NaOH in HCl smo spreminjali pH in s tem barve v epruvetah. Nekateri smo mešali ročno, drugi pa s strojem, kar je spodbudilo nekega dijaka k domiselni izjavi: »Kemiki so dosegli novo stopnjo lenobe.« Barve so bile fenomenalne. Sledil je še en poskus z barvami: gledali smo mešanje dveh vrst vode, tople in hladne. Ko je bil cel laboratorij moker zaradi neuspelih poskusov, smo naredili še znameniti poskus – »goreče roke«.

Naslednji dan smo ugotavljali, koliko je vitamina C v različnih jedeh in po dolgi verigi poskusov smo dobili neverjetne rezultate, ki se jih da pojasniti le na en način: odkrili smo kamen modrosti (medtem ko smo poskusili uničiti 5 mg vitamina C z visokimi temperaturami, smo ga pridelali 0.3 mg in tako prvi v zgodovini naredili nekaj iz nič).

Tako kot vedno sem tudi na tem kemijskem vikendu zelo užival. Toplo ga priporočam vsakomur, ki ima vsaj malo časa.

Luka Gregorič

Vsak eksperiment se začne z navodili

Kolikšna električna napetost se skriva v limoni?

Poskušajo ustvariti modrino neba?

Pogovor med voditelji programa

PRVOŠOLCI O ...

... spominih na teden komunikacije na Pohorju in o tem, kaj jim je bilo tam najbolj všeč

Vsak dan petje ob »orkestru« kitar, druženje, igre, spoznavanje tudi tistih, s katerimi se običajno ne družimo veliko, molitve ...

Si brez obveznosti, prostovoljno si lahko športno aktiven, čeprav si zanič.

Dekleta ... haha ... no, saj je še kaj drugega. Bilo je čudovito, razreda sta se povezala. Bili smo veliko prosti in imel smo se tako lepo, da sem razmišljal o ponavljanju razreda. Ker pa ne bi mogel biti tam spet s sošolci, sem to možnost odmislil.

Gugalnica!!! Druženje z novimi ljudmi, ples. Nočna igra, dobra hrana. Šport.

Predvsem to, da smo bili nenehno skupaj, pri tem pa smo se še bolj spoznali in povezali. Všeč mi je bilo tekmovanje v nogometu in odbojki ter zaključni nočni ples.

Vse je bilo zelo preprosto. Nimaš veliko skrbi, razen tega, kaj naj oblečeš – pa še to ni tako pomembno. Ker smo generacija le dveh oddelkov (64 ljudi je v bistvu malo!), smo se lahko tesno povezali.

Celotno dogajanje, prosti čas, igre, vzgojitelji. Super kuharice! Vzdušje: petje, nova prijateljstva, spoznavanje, nočna igra in sprehodi. Vse!

Bodoči dijak Gimnazije Želimlje?

... občutkih na prvi šolski dan

Počutila sem se tako »želimeljsko«. Kočno sem prišla in vse je bilo tako – vauuu! Počutila sem se sprejeto.

Takrat se nisem počutila grozno. Bila sem vesela, ker sem tukaj. Ko pa se zdaj spomnim tistega dne, ne vem, kako sem zdržala, saj je bilo okolje tuje in nisem poznala nikogar. V resnici ni bilo grozno, a določenih stvari se nisem zavedala.

Bilo je prijetno. Malo me je bilo strah, ker je bilo vse novo, ampak po prošnjah profesorja Emeršiča med uvodno sveto mašo me je strah minil.

Jaz sem se počutila res odlično, saj obožujem nove ljudi in prostore. Pa še velike pozornosti smo bili deležni.

Predvsem me je bilo strah. Spomnim se prof. Eve Lajevec, ko je po drugem krogu ponavljanja imen znala že vsa na pamet, mi pa se še kar nismo poznali.

Bilo je drugače, a prijetno. Ljudje niso bili vsiljivi. Pomagali so ti, če nisi vedel, kje je kakšna stvar.

Bil sem v napačnem razredu, se že dodobra spoznal z novimi sošolci, potem pa sem naslednji dan le prišel v pravi razred.

Prvi šolski dan je bil polomija. Zamudil sem avtobus domov, počutil sem se zmedenega in predvsem utrujenega.

Spraševal sem se, kaj delam tukaj ... Bilo je zanimivo. Strah me je bilo neznanega, a sem kmalu spoznal, da bodo ta štiri leta zame ključnega pomena za življenje.

Bila sem precej zmedena! Vsako nadstropje je bilo videti enako; sanjalo se mi ni, kje sem! So bili pa sošolci in sošolke precej odprti in pred menoj je bila neka nova dogodivščina. Všeč mi je bilo.

Ko je lakota prehuda in se čevapčiči pečejo prepočasi ...

Zvezdnice rimskega metroja

... pričakovanjih, ki so jih imeli pred prihodom v Želimlje: katera so se uresničila in katera ne

Pričakoval sem, da bo to nekaj najboljšega na svetu. In res je tako! Vsa pričakovanja so se uresničila, tudi tista, da bo noro veliko učenja.

Ko sem prišla sem, sem imela občutek, da pripadam veliki družini dijakov. Pričakovala sem, da bom tu spoznala brezskrbne ljudi, vendar sem kmalu ugotovila, da vsi le niso tako brezskrbni. Vedela pa sem, da bo pouk dokaj zahteven.

Pričakovanja so bila visoka in večina se jih je uresničila. Dobila sem dober razred ... Ravnatelj je še boljši, kot sem slišala od drugih. Šola je čista in lepa. Razstave so zelo zanimive in všeč mi je bil muzikal Mamma Mia! Veliko je dejavnosti, zato bi predlagala še kakšno prosto uro.

Pričakovala sem gimnazijo, kjer so profesorji nekoliko bolj osebni do dijakov in moja pričakovanja so se uresničila, saj je vzdušje krasno, dijaki so prijazni in tudi profesorji so večinoma takšni. Niso zaprte osebe, ki morajo z izrednimi postopki izkazovati svojo premoč nad nami. Imajo avtoriteto, a tudi lep odnos do nas. Gimnazija pa je po pričakovanjih težka.

Pričakovanja so se izpolnila. Še več: vedel sem, da bo dobro, a zdaj je še boljše. Tu postaja kot doma, predvsem zaradi dijaškega doma, prijateljev in smeha.

Pričakoval sem, da bo ta košček sestavljanke mojega življenja nekaj najlepšega. In tako tudi je.

Pričakovanja se niso uresničila. Zdi se mi, da se preveč govori o neki želimeljski idili, v kateri naj bi bili vsi prijatelji z vsemi.

Ko sem prišla, sem pričakovala res veliko. Ampak je vse skupaj preseglo pričakovanja. Čutim, da spadam sem, v Želimlje. Res se dobro počutim. Šola je težka, tako kot sem pričakovala, dijaški dom pa je pravi dom. Profesorji so mi po večini všeč in dobro opravljajo svoje delo, odnosi so kakovostni.

Zdi se mi, da nisem gojila kakšnih posebnih pričakovanj. Vedela sem, da so Želimlje sproščene in »kulske«, kar so v tem letu tudi dokazale. Res je, da je šola malce težja, a se mi to ne zdi izziv, ki mu ne bi mogli biti kos.

LATINSKI KONEC TEDNA

V petek, 29. 1. 2016, se je nekaj nadobudnežev zbralo v eni izmed želimeljskih učilnic, da bi se podučili o eni izmed največjih in najbolj vplivnih civilizacij v človeški zgodovini: Rimljanih. Tako smo s pomočjo profesorice Eve Lajevec skočili v časovni stroj in se znašli v Rimu, polnem živobarvnih kipov, stojnic, ljudi, gladiatorskih bojev in glamuroznih zabav.

V antičnem Rimu smo iskali zabavo, tako kot toliko drugih Rimljanov. Želeli smo ugotoviti, kaj je hotel Juvenal povedati s slavnim izrekom »Kruha in iger!«, in bili kar malo razočarani, ko smo ugotovili, da je to satira, s katero se je pritožil nad podkupovanjem ljudstva, ki so ga izvajali cesarji. Nato smo se za nekaj trenutkov usedli na tribune Cirka maxima in si ogledali dirko z vpregami, medtem ko so okrog nas vihrale barve vseh štirih moštev. Nekoliko smo postali tudi pri najcenejši zabavi v Rimu, v gledališču, in se smejali igralcem z izraznimi maskami. Po kulturnem postanku smo se sprehodili do Koloseja, kjer so se gladiatorji bojevali s sestradanimi živalmi za večno čast in slavo ali pa zato, ker so imeli to nesrečo, da so jih Rimljani ujeli na enem izmed vojnih pohodov. Na sprehodu po mestu smo od daleč zaslišali hrup javne pojedine, ki jo je priredil neki bogataš, da bi pokazal svoje bogastvo,

Salve, ti, ki bereš letno poročilo!

Učilnica je lahko tudi umetniški atelje

Antične dobrote

Uh – strokovnjak tudi za rimski nakit?

Skrbne šivilje

Dijakinja Maša po zadnji rimski modi

Skrb za najmanjše podrobnosti

V rimski obednici

nedaleč stran so moški kockali in pobirali stave, kar je bilo teoretično prepovedano, in nekaj časa hodili za skupino, ki se je odpravljala v javno kopališče. Po koncu sprehoda smo se posvetili pesniku Ovidiju, ki se s svojimi deli sicer ni priljubil cesarju Avgustu, so ga pa zato oboževali Rimljani, ki jim je njegova *Umetnost ljubezni* svetovala, kako ujeti dekle.

Po Rimu pa se seveda nismo mogli sprehajati oblečeni kar v hlače in majice, zato smo morali ugotoviti, kako so se Rimljani oblačili. In čeprav pogosto mislimo, da so se preprosto ovili v rjuho in jo zapeli z broško, vsekakor ni bil tako enostavno. Ugotovil smo, da je imela vsaka tunika svoje ime, prav tako tudi toga, da so nekatere toge lahko nosili le cesarji in da je bila umetnost ustvarjanja gub na togi tako zapletena, da so imeli za to opravilo posebnega sužnja. Mi sicer nismo imeli sužnjev, smo pa se zato razdelili v skupine in se posvetili izdelovanju nakita, pričeskam, oblekam. Ena izmed skupin je skuhala nekaj tipičnih rimskih jedi, ki smo jih, ker smo pač bili v Rimu, večinoma jedli kar z roko. In tako smo v soboto zvečer ležali na blazinah ter kot pravi Rimljani poslušali recitiranje pesmi in se kratkočasili z namiznimi igrami.

Ko smo se vrnili nazaj v sodobni čas, smo bili vsekakor otožni, hkrati pa veseli, da smo imeli možnost vsaj nekoliko bolje spoznati civilizacijo, ki je vplivala tudi na naš prostor.

Zala Juvan

NALOGA SE GLASI: DOKAŽI, DA VELJA PROFESORICA = DIJAK

Dragi dijak!

V tem kratkem pismu ti bom skušala dokazati, da se profesorice s pomočjo zanimive metode – petja – zelo pogosto počutijo podobno kot ti, torej so v določenih situacijah kot dijaki.

Misliš, da se samo ti trudiš z matematičnimi nalogami, težkimi tujejezičnimi besedili, da si le ti puliš lase ob prevajanju neznanih težko izgovorljivih tujih besed v materni jezik in da si povrhu vsega edini, ki trepetaš pred spraševanjem in javnim nastopanjem?

Vse to in še več doživljajo tudi profesorice na pevskih vajah in nastopih. Naj razložim.

1. dokaz: Včasih notni zapisi niso nič drugega kot glasba, zapisana v matematično ritmiziranem tujem jeziku. Običajno preteče kar nekaj tednov, da profesorice s trdo vajo pridobijo zadostno znanje in pevsko samozavest.

2. dokaz: Javni nastopi oz. preverjanja in ocenjevanja znanja morajo biti strogo natančno časovno določeni, saj v primeru, da je nastop na koledarju prehitro, zavlada v razredu, no, v pevski sobi, upor. Dogovor je tak, da so t. i. »glasbena spraševanja« natančno napovedana.

Draga dijakinja!

Misliš, da si edina, ki pri pouku zaradi klepetanja svojega soseda ne slišiš zanimive profesorjeve razlage?

3. dokaz: S teboj močno sočustvujem, saj na sredinih vajah profesorice pogosto skrenejo s svojimi mislimi bogve kam in jih moram z glasnim »ŠŠŠŠŠ-jem« utišati.

Pa še zadnja tolažba, draga dijakinja.

Če meniš, da si edina, ki imaš en dan pred pevskim nastopom težave z izborom obleke, ti lahko zaupam (4. dokaz), da imajo zelo podobne težave tudi profesorice: balerinke ali petke, hlače ali krilo, nakit: da/ne, make up: NUJNO!, skupna barva ali prosto po navdihu – vse to in še več so običajne teme pogovora dan pred nastopom.

Dragi dijak in dijakinja!

Po predstavljenih neizpodbitnih dokazih (v prilogi je še 5. dokaz za dodatne točke*) imam za vaju le še eno prošnjo.

Včasih pridejo profesorice po pouku zelo utrujene v pevsko sobo, saj v dopoldanskem času vidva poskrbita za njihove močne glavobole, otrdelost hrbtnih mišic in bolečino v grlu ... Takrat poskušam s pomočjo glasbe v njih zbuditi mladostna dekleta, ki bi s pomočjo ubranih melodij naslednji dan energično stopila skozi vrata vajinega razreda. Prosim, priskočita mi na pomoč in bodita v dopoldanskem času vzorna dijaka, sodelujta in poslušajta pri pouku.

Hvala.

Špela Potočnik

Oh, ko bi bil tudi v učilnici profesorski glas tako milozvočen!

GLASBA JE ŽIVLJENJE*

Že kot majhna deklica sem rada prepevala. V šoli sem redno obiskovala pevski zbor in tudi kasneje v življenju sem bila vesela vsakršnega povabila k petju, četudi je moje petje zgolj ljubiteljsko (beri: glasbena teorija mi ni pisana na kožo).

Zato sem bila vesela povabila v »zbor profesoric« na Gimnaziji Želimlje. Sprva malo prestrašeno (saj sem res samo amaterska pevka), potem pa vse bolj pogumno sem prihajala na sredine pevske vaje. Ob potrpežljivi Špeli smo kar hitro osvojile zahtevne in malo manj zahtevne »viže« ter svoja prizadevanja pokazale na nastopih: na Miklavževem koncertu, na dnevu odprtih vrat in ob odprtju razstave. Ali smo kvalitetno izvedle nastop, ne vem. Vem le, da smo pokazale svoje veselje do petja in pogum, da bomo vztrajale tudi v prihodnje.

Strinjam se z Nado Žgur, glasba JE življenje, saj mi (in verjamem, da tudi vsem sopevkam) v mnogih vzponih in padcih našega vsakdana prinaša veselje in odmik od dnevne rutine. Ne verjamete?

Kar zabrundajte si eno in boste izkusili!

Petra Berčan

Nastop na dnevu odprtih vrat

GLASBA JE ŽIVLJENJE

To je ljubezen, ki živi
skozi čas in traja večno.
Vse rodove preživi,
živa priča do današnjih dni.
Zdaj že vem, kamorkoli grem,
nikdar nisi sam, vodi te
noč in dan.

Vse poti nas vodijo
h glasbi vse življenje.
In pomaga, da čutimo ...
glasba je življenje.
Večne harmonije
in zmeraj nove melodije,
zame ni življenja več brez nje.

Dobro vem, da živi tu, na dnu srca,
ostala bo lahko za vedno.
Tudi vem, da ji dajem del srca
in je moja inspiracija.
Zdaj že vem, kamorkoli grem, zame ni
življenja brez nje.

Avtorica besedila in priredbe: Nada Žgur

DRUGOŠOLCI O ...

... strategijah, kako staršem sporočajo slabe ocene

Napišeš jim SMS med tednom, tako se v petek, ko prideš domov, ne jezijo preveč, saj se v nekaj dneh že pomirijo.

Poveš jim takrat, ko dobijo plačo.

Ne smeš odlašati. Bolj kot odlašaš, slabše je.

Pokličeš takoj, ko si odpisal. Potožiš jim, da ti res ni šlo dobro ter da ne veš, kakšno oceno boš dobil. Tako te oni začnejo tolažiti. Tudi če je pozneje ocena res slaba, te tolažijo, da je to samo ena ocena in da ocene spet niso tako zelo pomembne.

Najbolje je, da jim pokažeš, da tudi ti nisi zadovoljen. Torej prideš domov, se ježiš nase in na ves svet, ker si bil len in ker je vse zanič. Tako staršem pokažeš, da si tudi ti jezen in razočaran. Ugotovijo, da ni potrebe, da ti še oni otežujejo življenje s tem, kako si jih razočaral. Človeku pač vedno vse ne uspe. (Če seveda nisi eden tistih neverjetnih osebkov, ki jim nekako uspeva prav to.)

Za slabo oceno izvedo na govorilnih urah, preden greš na večdnevno ekskurzijo na Poljsko.

Skuhaš kosilo in počakaš, da so dobre volje. Potem rečeš, da si dobil npr. enico, takoj zatem pa poveš še za tisti dve petici, ki si jih hranil za to posebno priložnost.

Predvsem uporabiš #IMPROligaSKILLS.

Poveš jim po telefonu, medtem ko so v službi, da ne morejo kričati. Ko se vidimo v živo, odreagirajo bolj sproščeno, kot bi sicer.

Samo napišeš jim kratek SMS, v katerem napišeš samo predmet in oceno, ki si jo dobil, potem pa pustiš telefon pri miru do desetih zvečer, ko moraš že skoraj iti spat. Šele takrat pogledaš, kaj so ti napisali.

Ni posebne strategije. O ocenah moraš biti s starši odkrit. Če dobiš slabo oceno, preprosto poveš, obenem pa razložiš, zakaj je do tega prišlo. Načeloma bi morali normalni starši razumeti, da njihov otrok ni stroj za proizvajanje odličnih ocen. Velikokrat pa se zgodi, da zna snov bolje tisti, ki je dobil dobro, kot tisti, ki je dobil odlično. Nekaterim gre zgolj za povprečje ocen, nekaterim pa dejansko za znanje, ki ga bodo odnesli s seboj v življenje.

»Mami, noseča sem!«
»Kaj?! O, ne!«
»Samo hecam se. V resnici sem samo zabila matematiko.«
»O, hvala bogu, potem pa je vse v redu!«

Druga možnost je, da poveš o zelo slabem razrednem povprečju in tvoja ocena ne izstopa navzdol.

Takoj po testu jih psihično pripraviš na razočaranje in napoveš še slabšo oceno, kot misliš, da boš pisal. Tako so na koncu še veseli, da je vsaj 2. Če pa si pisal nezadostno, poveš, da je tako ali tako večina pisala enako in da je najvišja ocena 3.

Slabo ceno omeniš med obiskom bratovega dekleta. Starši morajo skriti razočaranje, ker ne smejo narediti slabega vtisa.

Rečeš: »Mami, imam dobro in slabo novico. Pri matematiki sem dobila 2, sem pa pri VIK-u pisala 125 %!«

Išče Sikstinsko Madono?

... tem, kaj njim pomeni biti »uspešen dijak«

Pomeni, da dosežeš svoja pričakovanja in se potrudiš po svojih najboljših močeh in sposobnostih, ne glede na to, kakšne so.

Uspešen dijak je zame tisti, ki se trudi za šolo, četudi nima najboljših ocen. Poleg šole ne sme pozabiti na socialno življenje s prijatelji.

Dočakati konec leta brez popravnih izpitov.

Znati sprejeti poraz in ne dovoliti, da bi te zamoril. Šola je pomembna, ni pa vse!

Imeti cilj in ga uresničiti. Da že na začetku leta slutiš, kako bo ob koncu: dobre ocene – dobri prijatelji – dober položaj v družbi.

Biti uspešen dijak pomeni razdajati svoje znanje drugim, jim pomagati, pri tem pa ne pozabiti na lastne obveznosti.

Doseči svoje cilje, ne pa ciljev staršev, profesorjev ...

Uspešen dijak je tisti, ki se zna obnašati svoji izobrazbi primerno. Vseeno je, če v ocenah blestiš, nimaš pa srčne kulture. Vsak lahko obleče lepo obleko, ne zna pa je vsak lepo nositi.

Pomeni potruditi se pri učenju, hkrati pa ne zamuditi vseh priložnosti za sprostitev in odkrivanje samega sebe, kot ti jih ponudita dom in šola.

Tak, ki ima pred seboj neke dosegljive cilje. Tak, ki ve, kaj hoče, ter ga ne podre vsaka malenkost. Zna stati za svojimi stališči. Lahko med letom malo zaspi, a se nato zna pobrati.

Prodaja voščilnic in zbiranje prispevkov v Ljubljani

Brezskrbno pričakovanje poletja

Lenart je prehiter za dekliški del ekipe

Svobodna v danski Sahari

PETJE NA RECEPT*

Letošnja pevska sezona je bogato obrodila: septembra smo imeli intenzivne pevske vaje v Ankaranu, sodelovali smo na srečanju katoliških otrok beograjske nadškofije v Beogradu in Nišu, zapeli smo na srečanju z vrhovnim salezijanskim predstojnikom, priredili Miklavžev koncert in koncert z Vladom Kreslinom v Želimljem, sodelovali smo na dobrodelnem koncertu z radiem Ognjišče v Vipavi, pevke dekliškega pevskega zbora so se udeležile državnega pevskega tekmovanja v Zagorju in se domov zopet vrnile »zlate« ter prejele še »posebno priznanje za najbolj prepričljivo izvedbo skladbe 20. stoletja«, pevsko sezono pa smo zaključili z letnim koncertom v Antonovem domu na Viču.

Psihologi trdijo, da je mogoče z glasbo prelisičiti in izboljšati delovanje naših možganov. Menijo, da je lahko glasba izjemno optimizacijsko orodje, s katerim lahko izboljšamo svoje funkcije. Glasba omogoča, da naši možgani delujejo kot celota. V večini svojih dejavnosti uporabljamo zgolj levo možgansko polovico, pri petju pa se aktivira tudi desna možganska polobla. Ob obilici naših vaj, nastopov in aktivnosti z gotovostjo trdim, da možgani naših pevk in pevcev delujejo kot pravi »tim«!

Zadnje čase strokovnjaki veliko govorijo tudi o terapevtskih učinkih glasbe na človeka: trdijo, da petje dokazano zdravi. V Nemčiji obstaja že kar nekaj »pojočih bolnišnic«. Po njihovem vzoru predlagam, da začnemo pri nas ustanavljati »pojoče šole«, kjer bi »peli (tudi) na recept«. Uspeh zagotovljen!

Ustvarjalnost je enako pomembna kot pismenost. Pablo Picasso je rekel, da so otroci rojeni umetniki. Izziv je, kako ostati umetnik tudi, ko odraščaš. Blagor hiši, kjer se petje sliši, pravi stara modrost. Zato: blagor nam, ker se po »naši hiši« razlega petje, ki v nas budi tudi najintimnejša občutja, vedno znova prebuja veselje do življenja in ohranja našo ustvarjalnost!

Polona Stegu

*Naslov okrogle mize o pozitivnih vplivih petja v zboru ali skupini; Cankarjev dom, maj 2016

»Gospod, težko sem ponižen ...«

Godala so intonirala Miklavžev koncert

Na ankaranskih ulicah

Elizabetin angelski glas

»Gospod predstojnik, nekaj idečega si nadenite, pa se jim lahko pridružite!«

KONCERT – VLADO KRESLIN:
»Sem vedel, da so odlični
Ampak, da so tak' odlični, pa
ne ... Tudi jaz bi pel v takem
zboru! Ko pojejo, se sliši(!), da
so pametni!« (V. Kreslin)

»Tisto črno kitaro še imate, gospod?«

»СВАКА ЧАСТ!«

PEVKE IN PEVCI V SRBIJI, 25.–27. september 2015

Čudovita izkušnja – ena izmed najlepših!!! Pojdimo še kdaj!

Navdušila nas je hrana, ki so jo pripravili za nas: vsak izmed nas je pridobil kakšen kilogram!

Čudovito so nas sprejeli in počutili smo se zelo dobro. Občudujemo njihovo prijaznost, ustrežljivost, širokosrčnost in dobrodušnost.

Zanimivo je biti na področjih, kjer krščanstvo ni nekaj samoumevnega.

Všeč nam je bilo povezovanje dobrih del, novih spoznanj, petja in veselja. Ko daješ, še več prejemaš: ko pričaraš nasmeh na obrazu drugega človeka, si tudi sam nasmejan.

Enkratno je bilo tudi srečanje s pravoslavnimi menihi in pravoslavnim zborom.

Besede g. nadškofa Hočevarja so nas navdušile, je pravi »leksikon«!

Zaslužijo si naš poklon: »Svaka čast«!

Prisrčno srečanje v Nišu

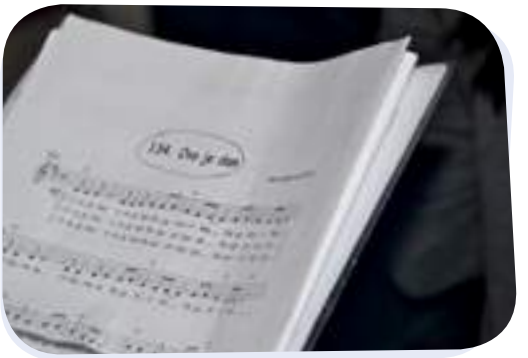

Danes je dan za petje in slavljenje!

Pozdrav iz prezbiterija čudovite niške cerkve

DAN ODPRTIH VRAT

Tudi odrasli naj sedejo v šolske klopi

Laboratorijska mojstrica

»Pridite k nam, ne bo vam žal!«

»Hotel mama« ali Dom Janeza Boska?

Pri uri glasbe?

Ali g. ravnatelj prešteva bodoče prvošolce?

»Vem ... pa povem, da je pri nas vedno živahno!«

IZJAVE PROFESORJEV IN DIJAKOV

Pri slovenščini o pisnem delu mature.
Prof. Vrbovšek: »Pogledam na uro ter vidim, da je še 15 minut do konca, meni pa je ostalo še veliko nerešenega. Panika!«
Špela: »Zdaj veste, kako se mi počutimo pri vaših testih.«
Prof. Vrbovšek: »Ja, ampak potem si rečem, da ste vi bolj *taugh*, in se pomirim.«

Prof. Bavec Flotta: »Kaj je *paraguas*?«
Tjaša: »Prebivalci Paragvaja.«
(Sicer je to dežnik.)

Pri fiziki govorimo o optiki.
Prof. P. Šlajpah: »Če bi imeli preveč informacij, bi znoreli, a na srečo imamo v možganih zelo veliko filtrov, vi, dijaki, imate pa sploh veliko filtrov.«

Prof. P. Šlajpah: »Če se pogledamo v kozmetično ogledalo, so naši mozolji grozno veliki.«

Pri biologiji je v razredu nemir.
Prof. Šinkovec: »Kaj je z vami, 2. a?«
Jaka: »Žival je vedno nestrpna, ko je lačna!«

V razredu je nemir.
Prof. Emeršič: »Lenart, pa ti, kaj si že ... (pogleda Klemena, pogleda sedežni red) ... Nika Černač! Obrnita se naprej!«

Prof. Poljšak: »Če rečemo *boljša polovica* ali pa *partner*, kaj od tega je nezaznamovano?«
Razred: »Partner.«
Prof. Poljšak: »Kaj pa je tisto drugo?«
Jaka: »Je pa po navadi moški.«

Pri slovenščini govorimo o uporabi množine namesto dvojine pri bioloških parih (starši, dvojčki).
Urh: »Samo dvojčki so ... tako no ... po navadi sta samo dva.«

Ko tudi kalkulatorji ne zmorejo.
Prof. Novak Lavriša: »Kakšna je vrednost ulomka b-0?«
Urh: »Error 1.«

Jernej: »Profesor, ali sem ta teden dežuren jaz?«
Prof. Vrbovšek: »Ja, ti si permanentno dežuren.«
Lara: »Kaj pa jaz?«
Matej G.: »Ti si tudi, saj sta ga prejšnji teden, ko sta bila dežurna, oba dvakrat polomila. Če je on še enkrat, si ti tudi.«
Prof. Vrbovšek (medtem gleda v dnevnik): »Matej, pravzaprav si z Jernejem dežuren ti.«

Prof. Vrbovšek: »Ne oglašajte se kot mobiteli, ker bi vas moral zapleniti in zadržati do ponedeljka.«

Profesor Emeršič pri zgodovini obnavlja snov prejšnje ure, tako da sprašuje razred.
Tadej zna odgovoriti na vprašanje in ves ponosen pove: »Nisem *za džabe* dve pisal, hahahaha.«

Kristina je naredila vozniški izpit.
Sošolec: »Profesor, ali veste, kje bosta sedaj Kristinina izvoda Ane Karenine? Pod *ritjo*, da bo višja in bo laže vozila.«

Nalezljiv smeh

Slastni kostanji za najina fanta

NEMŠKA JEZIKOVNA DIPLOMA

Skrbno individualno delo ...

... ki mu sledi pogovor ter skupinsko delo

Maše in Mateja ne zmoti niti fotograf

Stisk roke ob uspešno opravljenem izpitu

Tudi g. ravnatelj ima rad nemščino

Materni govorec nemščine je zelo dragocen učitelj

Ponosna mentorica

ŠOLA, NAREJENA »PO MERI«

Vsako leto kandidati za vpis poleg dokazil o dotedanjih šolskih uspehih pošljejo tudi osebne prošnje, v katerih zapišejo razloge, zaradi katerih želijo priti na Gimnazijo Želimlje. Zanimivo je izvedeti, kaj vse jih nagovori, kaj prepriča, da izmed množice gimnazij izberejo prav želimeljsko. Včasih je dovolj mnenje prijatelja, druge nagovori ustanova kot celota, tretji ravnajo po trenutnem navdihu. Zbrali smo odlomke nekaterih prošenj.

Urša Mišmaš

Razmišljanje, kaj bom pojedla za zajtrk in kaj bom počela ves teden, mi je vzelo več časa kot pa razmišljanje, na katero srednjo šolo se bom vpisala. Že nekaj let namreč vem, da bo to Gimnazija Želimlje in skupaj z njo tudi Dom Janeza Boska. Na lastne oči sem lahko opazovala, da se profesorji zelo posvetijo dijakom in od njih zahtevajo veliko znanja, kar je temelj do dobrega zaključka šolanja, hkrati pa si dijakov ne zapomnijo samo po ocenah.

Pavlina Košir

Ne bi mi verjeli, če vam povem, kako močno sem čakala, da se bom lahko vpisala na vašo šolo. Sedaj je ta čas tu! Vaša šola je pravi magnet zame. Je moja edina, prva in najboljša odločitev za srednjo šolo. Narejena je kot »po meri« zame.

Martin Ješe Sulcer

Na duhovnih vajah v Želimljem sem se vedno dobro počutil. Ko so mi animatorji povedali, da je stavba, v kateri smo jedli, gimnazija, najprej nisem mogel verjeti. Mislil sem, da so vse gimnazije sredi mest ob cestah. Tudi animatorji so bili drugačni kot gimnazijci, ki jih srečujem doma. Ti imajo ves čas v rokah telefone in nikogar ne pogledajo, želimeljski pa so vedno dobre volje, se pogovarjajo z nami in si zapomnijo naša imena. Na informativnem dnevu sem šel v učilnico, kjer so se učili špansko. Vsi so se smejali, jaz pa nisem vedel, o čem govorijo. Rad bi jih razumel.

»Kot maturante vas pričakujem v Valenciji!«

Tjaša Brulc

Najbolj duhovita izjava, ki mi je ostala v spominu od lanskega dneva odprtih vrat, je vprašanje: »Ali je težko priti na Gimnazijo Želimlje?« Odgovor se je glasil: »Seveda ne. Avtobus pelje vsako uro.« Glavni razlog, zakaj želim na to gimnazijo, je, da si ne želim le šole, ki ti nudi izobrazbo, temveč si želim šolo za življenje, šolo, v kateri se bom dobro počutila. To sem našla le na vaši gimnaziji.

Lara Blatnik

Zelo sem bila počaščena, ko so nam na dnevu odprtih vrat dijaki pokazali pot do parkirišča. Takoj zatem sem se počutila v središču pozornosti, saj so me učitelji sprejeli kot eno svojih dijakinj. Veliko mi pomeni tudi mnenje vaših dijakov, ki ves čas govorijo o prijaznosti profesorjev in izjemnih ekskurzijah.

Marta Bevc

Na dnevu odprtih vrat sem opazila, da se med seboj skoraj vsi poznajo in to mi je zelo všeč. Gimnazija in dom sta me pritegnila tudi zato, ker se mi zdi, da je tu »skavtsko vzdušje«. Ko sem se odločala, kam naj se vpišem, sem bila v veliki dilemi, saj bi morala zaradi oddaljenosti zapustiti prijatelje, a ko sem oddala vpisni list, sem si kar oddahnila in zavriskala od veselja.

Meta Ažbe

Na dnevu odprtih vrat sem se prepričala, da je Gimnazija Želimlje to, kar si želim. Zavrgla sem trditve o »zakotni gimnaziji« in sama pri sebi napisala nov seznam potrjenih trditev o gimnaziji. Tudi mami je bila na dnevu odprtih vrat tako navdušena, da jo sedaj zanima, ali se lahko vpiše tudi ona.

Zala Kojek

»Gimnazija Želimlje je zakon! Pravilno si se odločila, ko si se vpisala na to gimnazijo. Ne bo ti žal!« so bile besede dijakinj prvega letnika vaše gimnazije, ki sem jih slišala na duhovnih vajah. Na vašo šolo se želim vpisati zaradi urejenosti šole, narave, ki jo obdaja, vrednot dijakov in učiteljev, potovanj po Evropi, odličnih rezultatov na maturi in dobre podlage za nadaljnji študij.

Si res Heres?

»POHORSKA ČORBA«

Vsako leto dijaki nekaj dni preživijo na Pohorju ali v Veržeju, kjer preko različnih aktivnosti, ki jih v šolskih klopeh ni moč izvesti, spoznavajo sebe, drug drugega ter svet, ki jih obdaja. Prvošolci so svoj teden komunikacije, kot ga tudi imenujemo, opisali prek zanimivega kuharskega recepta.

Si želite nepozabnega tedna v naravi v družbi prijetnih in malo norih ljudi? Si želite novih spoznanj, prijateljskih vezi in malo oddiha od profesorjev? Morda iščete nove izzive ali pa ste že pozabili, kakšen okus ima pustolovščina?

Recept »pohorske čorbe« bo razbil vaš predvidljivi vsakdan in vam prinesel veliko lepih trenutkov, ki jih boste nostalgično obujali še mnogo let.

Dijaška pahljača

»Skočiva do sonca!«

»Si upaš?«

V pohorski kapeli

»Hvala, Izidor, ker se lahko (vedno) naslonim nate!«

Igra zaupanja

SESTAVINE:

- Dominikov dom na Pohorju
- 64 novopečenih želimeljskih »fazanov«
- štirje energije polni vzgojitelji – Klara, Jana, Rok in Peter
- zagreti kitaristi in »kahonisti«
- veselje do petja in novih iger
- »Baba yetu«
- odbojkarska žoga in seveda navdušeni igralci
- skavtski duh in klop
- škripajoča gugalnica in partner, s katerim jo boš delil
- »Patrik dance« in dovolj hiperaktivni ljudje, ki bodo to dejansko plesali
- videoposnetek s pretresljivo novico, da je Petra Končana snedel medved
- zanimiva in zabavna delavnica vzgojiteljev o medijih, hipnozi, komunikaciji in še marsičem
- nočna igra na aktualno temo beguncev, temna oblačila in nekaj spretnosti, da lahko prideš do Brandenburških vrat
- odprto srce za Jezusa in nove prijatelje
- odprti možgani za vseh 63 imen novih sošolk in sošolcev
- športni turnir v odbojki in nogometu
- sprehodi v sončnih popoldnevih in plezanje po žičnici
- dražba pomembnih vrednot za življenje
- fant/punca, ki ti je všeč, in ogromno priložnosti za preživljanje časa z njim/njo
- igra Romeo in Julija, da lahko simpatiji »cmokneš« poljubček na lice

Julije na delu

Brez nogometa ne gre!

Dekleta sprašujejo – fantje odgovarjajo

Kaj pa novodobna delitev gospodinjskih del?

Matildov govorniški oder

»»» »POHORSKA ČORBA«

»Pohorska čorba« potrebuje nekaj močnih deklet ...

... veliko nasmehov ...

PRIPRAVA

Vseh 64 želimeljskih fazanov stlačite v avtobus in odrinite proti Pohorju. Če so fazani iz pravega testa, bodo že na avtobusu začeli prepevati. Za teden dni jih nastanite v Dominikovem domu in jih dobro nahranite, da bodo imeli veliko energije. Potem postopoma dodajajte vse sestavine. Fazančki bodo morda potrebovali dan ali dva, da se vživijo v okolje, potem pa bodo čedalje bolj živahni. Ko bodo začeli naglas peti pesmi in se igrati čudaške in glasne igre, je čorba že skoraj pripravljena. Poleg navedenih sestavin so dobrodošle nove ideje, izzivi, igre in pesmi. Za začimbo lahko v čorbo dodate tudi razne simpatije, ki bodo popestrile harmonijo okusov. Postrezite še vroče! Zagotavljamo, da okus »pohorske čorbe« ostane še dolgo ...

DOBER TEK!

Klara Hrovat in Jakob Merše

... morda tudi kakšen novoletni okrasek ...

... kakšno noro fotografijo ...

... ščepec angelskega snega ...

... ter (vsaj) en »selfi«.

Kljub družbi vsak najde čas zase ...

... ali za delo v paru

Croquis »Pri štrku«

Bo to zmagoviti strel?

Je malo bitje v prvi vrsti tudi maturant?

POKLICNI MARATON

Dijaki so tudi v letošnjem šolskem letu nestrpno pričakovali Poklicni maraton, saj je to ena od priložnosti, ko jim je ponujena celostna predstavitev študijskih smeri. Letos je bilo le-teh kar 46, in kot je že tradicija, so jih izvajali naši bivši dijaki. Fotografski objektiv je ujel nekaj utrinkov.

To ni pisalni pribor!

Moje večerno branje

Slovenisti morajo veliko brati

»To vam bodo na informativnih dnevih zamolčali!«

Bodoča medicinska sestra

Bo šel kdo študirat v tujino?

Zapeta predstavitev muzikologije

Škotinja na obisku

Nekatere so se preveč nadišavile!

Priprave na zobozdravstveni pregled

Zapiski vestne teologinje

ŠPORT

Bo Ciril zaustavil nasprotnika?

Brez milosti, četudi sta nasprotnika profesorja

»Dajmo, Tadej!«

Igra spretnosti in moči

Roverček je spet ušel

Zaključna postavitev poskrbi za navdušenje žirije

Pozdrav s Krvavca!

Najboljše dijakinje v športni gimnastiki

Roza je vedno v modi!

Šolski stres bo kar odplaknilo

»Drsanje je včasih zelo naporno, kajne, Manca?«

Štart šolske štafete

ŠILINE »PREPOGNJENE ZGODBE«

Pri krožku ŠILA, šolska improliga, se z dijaki lotevamo spontanega pripovedovanja zgodb. Večinoma jih ustvarjamo s kratkimi igranimi prizori, pri katerih igralci nimajo vnaprej pripravljenih scenarijev in besedila, včasih pa s (še vedno improviziranimi) plesnimi točkami, risbami, zvočnimi slikami ali krajšimi zapisi. Tokrat smo se lotili t. i. »prepognjene zgodbe«. Vsaka »prepognjena zgodba« je delo najmanj petih oseb. Na isti list papirja vsak posameznik napiše svoj del zgodbe, nato pa ga prepogne (da drugi ne vidijo napisanega) in poda naprej, da nadaljuje soigralec. Tako zgodba potuje od rok do rok in od misli do misli, dokler ni končana. Takšne zgodbe so redko vredne Pulitzerjeve nagrade, so pa pogosto presenetljivo smiselne, kljub temu da nihče ne ve, kaj je bilo napisano pred njim. Nekaj zgodb smo pretipkali za vas.

Žiga Regina, mentor ŠILE

Dijaki na eni izmed tekem improlige

Znani intelektualec Donald Trump.

Strelja s paintball pištolo v sliko svojega učitelja kontrabasa.

To počne ob bučni podpori navijačev. Nekateri vzklikajo »Hitreje!«, drugi »Ne se bat!«, tretji pa »Vesel božič!«

To se dogaja za hišo, kjer stoji kompost ob nasadu zajcev.

V času sieste.

Ker to lahko počneš na lep dan, če imaš preveč denarja in lep avto.

Kateri izmed njiju je Donlad Trump?

Lani, leta 1888, sem šla na počitnice v Pariz.

Šla sem s svojo prababico, slavno harfistko.

Sedela sem na turkiznem stolu, potopljenem v otroški bazen roza barve.

Že navsezgodaj sva prodali svoji ledvici in odšli na sladoled.

Bilo je sončno, 30 °C, na trenutke je kazalo na snežni metež.

Potovanje me je sprostilo in mi omogočilo vpogled v mojo dušo. Zdaj razumem, zakaj so moški z Marsa.

»Si ti moja prababica?«

Upokojenec išče svoj puding

V obdobju med 1. in 2. svetovno vojno sem šel na počitnice v Azijo.

Odšel sem s svojim psom Tomijem in mačko Tino.

Ena sama vročina, pesek, žuželke, v zraku pa vonj po perzijskih preprogah.

Šli smo v upokojenski center, kjer smo celo noč igrali tombolo in jedli puding.

Vreme je bilo zelo slabo. Ves čas je padal dež s primesjo žveplove kisline.

Imel sem se neverjetno! Kakšne sanjske počitnice! Upam, da se kmalu ponovijo!

O, moj Bog, saj to je Mary Poppins!

Srečala sva se v plavalnem bazenu. Mene je seveda spremljal moj legvan, ki je pravkar zaključil plavalni tečaj.

Zanimiva kombinacija časopisnega papirja in morskih alg je poudarila njegova močna stegna.

Oseba, ki sem jo srečal, je žalila vse, ki so ji prišli na pot. Vse – male, velike, suhe, debele, vse.

Ko sem zagledal to osebo, sem najprej pomislil na kumarični pire. Nato sem se z entuziazmom lotil vezanja vezalk na njenih čevljih.

Osorno me je premerila s pogledom, zakašljala in mi dala piti sirup proti prehladu.

»Glej, Mary Poppins!«

KO GEOGRAFI PREPLAVIJO PEKING ...

Naša dijakinja Ana Medja se je zaradi izjemnega dosežka na državnem tekmovanju iz geografije uvrstila na mednarodno geografsko olimpijado v Pekingu. Avgusta je tja odpotovala z ekipo, ki so jo sestavljali štirje slovenski dijaki in dva mentorja spremljevalca. Po tekmovalnem delu programa nas je razveselilo sporočilo: »Prejeli smo 2 srebrni in 2 bronasti medalji.« Izjemen uspeh naše »bronaste« Ane in slovenske ekipe v celoti je prinesel veliko veselja in ponosa. Bivanje na Kitajskem je tekmovalka ujela v krajši zapis.

Pravzaprav so geografi preplavili le majhen delček tega velikega mesta, torej kongresni center 10 km severoseverovzhodno od Prepovedanega mesta. Kaj se je torej zgodilo, ko smo se na kupu znašli geografski navdušenci?

Seveda je bilo treba preveriti, kdo od nas je najboljši. Takoj prvo jutro nas je bolj ali manj neprespane čakala prva preizkušnja – pisni test, ki je bil še najbolj podoben našim geografskim testom. Šlo je za splošna bolj ali manj teoretična vprašanja iz obče naravne in družbene geografije.

Naslednji dan pogled v nebo ni bil nič kaj obetaven. Pred nami je bilo dopoldne, ki naj bi ga preživeli na terenu, in res smo poleg spoznavanja radosti in tegob življenja Pekinžanov na lastni koži občutili tudi, kako se počutijo dvoživke. Skratka, na vse kriplje smo se trudili verjeti reku pravih geografov: »Za geografa nobeno vreme ni slabo.« Tisti, ki vas zanima, katere vidike življenja v Pekingu smo raziskovali, berite naprej, ostali lahko tale del preskočite: Opazovali smo promet na zelo frekventnem križišču in ugotavljali, kako bi se stanje dalo izboljšati, ogledali smo si razkošno naselje stolpnic, v katerem so posebno pozornost namenjali kakovosti življenja in sonaravnosti, ugibali smo, kako bi umazano in smrdečo reko lahko spremenili v čistejšo damo. Na vseh opazovalnih točkah smo odgovarjali na dana vprašanja in čisto na koncu na suhem(!) naredili še čistopis. Terenskega dela pa s tem še ni bilo konec. Naslednjega dne smo se morali dokazati v t. i. sprejemanju odločitev: morali smo vrednotiti (z zapisom + in –) nove oblike javnega prometa in načrtovati uporabo praznega zemljišča, da bi lahko služilo stanovanjski skupnosti, ter preureditev reke in rečnega brega.

Nato je bil pred nami le še zabavni del programa – multi-

Ekipa iz Slovenije s kitajsko spremljevalko

Zbranost pred tekmovanjem

medijski test. Saj je bil pravzaprav težak, a (saj me poznate!) navdušujejo me naloge, ki so »za živce kravžljat«. In verjemite mi, bile so več kot to.

Ko tole berete, si gotovo mislite: »Pa saj so samo tekmovali!« No, nismo. V sklopu tekmovanja je bil še netekmovalni del: predstavljali smo svoje države oz. kulturne in etnografske posebnosti (mi smo navdušili s tradicijo panjskih končnic in čebelarstvom) ter dobre sonaravne prakse po naših državah na temo »trajnostna mesta«.

Seveda pa bi bilo škoda prepotovati skoraj 8000 km (ali 5000 milj) in ne videti nobene znamenitosti ... Kitajski gostitelji so nas sprehodili skozi Prepovedano mesto, Poletno palačo in po Kitajskem zidu. Mene je slednji kljub obilici potu (hodili smo v izjemno visoki vročini in vlagi) popolnoma prevzel! Ampak moj nasvet: preden ga obiščete, od njega ne pričakujte veliko, načeloma se tam tare ljudi. Splača pa se malo umakniti od množic in prehoditi manj obljudene predele.

Nekoliko pa smo raziskovali tudi sami. Spoznali smo, kako deluje metro in kako dobiti taksi, kako se sporazumevati s Kitajci, ki ne razumejo nobenega zahodnega jezika, in kako uiti njihovemu navdušenju, da si Evropejec, in polomljenemu »can-I-take-a-picture-with-you« izrazu (včasih se mi je zdelo, da je bila to edina angleška fraza v njihovem besednjaku). Navduševali smo se nad ponudbo ponarejenega materiala (njegova kakovost se še preverja), nad pečenim mesom in (čakajoč na pečeno meso na ulici) dobrimi avtomobili. Pa še kakšno drugo znamenitost smo obiskali: Bell tower, Lamin tempelj, Nebeški park in glavno nakupovalno ulico. Skratka, nagledali in najedli smo se Pekinga. Domov pa smo prinesli ogromno spominkov, čajev, »fake« predmetov, zemljevidov, slik, novih doživetij, prijateljstev in, no, ne smem pozabiti – svojih medalj. Pravijo, da smo dosegli rekorden dosežek za Slovenijo. Kakorkoli ... Mi smo bili samo zelo zelo veseli in vzhičeni ali (kot je rekel Anže) histerični.

Ana Medja

Osamljeni na Kitajskem zidu

»»» KO GEOGRAFI PREPLAVIJO PEKING ...

Prepovedano mesto je največji kompleks palač na svetu, star pa je več kot 600 let. Preden je Kitajska postala ljudska republika, je bil tu dom cesarja in njegove družine, bilo je politično središče Kitajske, vanj pa so lahko vstopili le redki zato se imenuje Prepovedano mesto.

Poletna palača je pravzaprav ogromen, skoraj 3 km2 velik park s hribi, velikimi jezeri z otoki in palačami. Vse je narejeno s človeškimi rokami. Je zelo popularna turistična in prostočasna destinacija tako Kitajcev kot turistov.

Kitajski zid je menda možno videti iz vesolja, sicer pa je dolg med 8000 in 12000 km (odvisno od vira), pri čemer ni šteta le dolžina zidu, ampak tudi dolžina nešteto takih ali drugačnih naravnih ali antropogenih ovir in vseh krakov.

Peking je glavno mesto Kitajske. Njegovo ime pomeni »severna prestolnica« in s svojimi 2000 km2 in 20000 prebivalci zaseda drugo mesto med kitajskimi velikimi mesti, takoj za Shanghajem. Večina ljudi je tradicionalnih kitajskih veroizpovedi ali budistov, prihajajo pa z vse Kitajske. Najbolj znani jedi sta pekinška raca in juha »hot pot«, pijača pa seveda – čaj. A če popotnik želi začutiti pravi utrip Kitajske, se mora podati izven meja mesta.

JASLICE

»Kar je sveto, varujem.«

Navidezna bližina

Vrednote naprodaj!

V središču srca

Božič stopa v boj

Jasli na smetišču duše

TRETJEŠOLCI O ...

... tem, kaj bi spremenili, če bi lahko ponovno doživeli preteklo šolsko leto

Sedel bi drugje, ker me žuli radiator.

Polinome bi se učil sproti in prej bi uzavestil, da se pri ogljikovodikih za vsak slučaj napiše -1-.

Bolj bi užival in bil ponosen, da sem lahko dijak te gimnazije.

Bila bi manjši lenuh in bi delo resneje vzela v roke. Bila sem sicer uspešna, a bi to lahko dosegla z veliko manj stresa in brez dodatnega dela. Pristopila bi do več ljudi in jih bolje spoznala ter z nekaterimi spletla tesnejše vezi.

Začela bi živeti in se ne bi obremenjevala s šolo že septembra. Če se s šolo ne obremenjuješ, imaš takoj boljše ocene. Ali ni to nenavadno?

Ne bi se usedla v prvo vrsto.

Veliko več bi se učila in se manj obremenjevala z drugimi ljudmi.

Udeležila bi se Strgane strune in bi še bolj uživala v vseh lepih trenutkih.

Bila bi še bolj sproščena in nora (če je to sploh mogoče).

Malce več bi se učila in se manj pritoževala nad količino (še) nenaučenih strani v zvezku.

... tem, kaj bi vzeli s seboj na enotedensko ekskurzijo na Poljsko, če bi lahko še enkrat pripravili prtljago

Še dve pašteti Riomare pate in kakšen uporabnejši kos oblačila. Kupila bi si kvalitetnejši dežnik, ki se mi ne bi zlomil že ob najmanjšem vetru.

Več naslovov, da bi lahko pošiljala kartice.

Več hrane, ker sem en dan živela samo od žitnih ploščic.

Še kakšno drugo obutev kot allstarke.

Eno blazino več, saj na avtobusu ni bilo ravno udobno.

Manjši kovček, ker so bili letošnji podvigi vzpenjanja do 4. nadstropja z več kot 20 kg težkim kovčkom neznosni.

Zimske čevlje.

Več lekadolov in obližev.

Ščetko za zobe, krtačo za lase in brisačo, da bi imela več denarja za druge stvari.

Dejansko bi šla na potovanje in ne bi ostala doma – na snegu!

Vzel bi vse, kar imam, in ostal tam.

Dresdenski bik

... tem, kaj bi počeli/bili, če se ne bi šolali na Gimnaziji Želimlje

Izkoristil bi vsako minuto dodatnega spanja.

Želel bi se prepisati na Želimlje.

Lahko bi kasneje vstajal(a) in hitreje prihajal(a) domov.

Bila bi morda popolnoma druga oseba.

Ne bi znala masirati.

Bila bi zelo žalostna, saj je tu res lepo in zelo uživam.

Verjetno bi imela lepše ocene. Zagotovo pa ne bi spoznala ljudi, ki mi stojijo ob strani ne glede na situacijo.

Ta trenutek bi bila na kavici.

Zamudila bi ogromno lepih izkušenj in ne bi spoznala marsikoga, ki danes bogati moje življenje.

Verjetno bi spregovorila največ deset besed na dan, ves čas brala knjige, bila tipičen »piflar« in strašno osamljena.

Zamudila bi vse te čudovite ekskurzije in neverjetne ljudi, s katerimi preživljam vse mogoče trenutke.

Bila bi zelo filozofski in neuspešen avtomehanik.

Bila bi ... Ni druge opcije!

Snežno prijateljstvo

Nežka potrebuje dve varnostnici

Okusno kosilo sredi Dresdna

V ISKANJU PRAVIH BESED
ali
KAKO NAPISATI NEKAJ PAMETNEGA?

Tisti, ki ste že kdaj okusili nevšečnost zapovedanih rokov za oddajo člankov uredništvu ali t. i. »deadlinov«, veste, kaj pomeni biti v trenutku, ko se od vas zahteva, da o isti temi tudi 25-ič napišete nekaj nepozabnega in navdihujočega, brez ideje.

Deževen dan je. Napisati moram članek za Preblisk. Postopam po sobi in iščem besedo, ki jo imam na koncu jezika. Iščem nove asociacije na temo, o kateri pišem, vendar ostajam brez idej. Ko imam pred seboj popisano že eno stran, ugotovim, da mi to, kar sem napisal, sploh ni všeč. Zmečkam list papirja in ga vržem v koš, v katerem je že mnogo popisanih strani, ki pa ne povedo ničesar.

V takih trenutkih se največkrat uležem v posteljo in začnem razmišljati, da morda danes enostavno ni pravi dan za pisanje. Ampak ne. V meni je preveč ustvarjalne energije. Vstanem in se usedem za mizo ter se zopet pripravim k delu. Tokrat z večjo vnemo kot prej. Zabeležim si glavne korake, ki lahko pomagajo tudi ostalim piscem. Torej:

1. Kaj vem o temi, o kateri pišem? Najbolje bi bilo napisati osnutek.
2. Pričnem pisati in z enim očesom spremljam osnutek.
3. Dodajam besede in samega sebe prepričujem, da je besedilo še kar berljivo in zanimivo.
4. Preberem besedilo in popravim slovnične napake.
5. Datoteko pošljem na preblisk123@gmail.com.

Razmišljanje glavnega urednika Jerneja Jereba

Za vsak razred en kupček

Bralci že nestrpno čakajo Saro

Preblisk – moška revija!

ŠE EN PREBLISK

Vse slovenske časopisne hiše beležijo velik upad kupcev časopisa. Morda je razlog za to hiter dostop do želenih podatkov na internetu ali pa na splošno vse manj beremo časopise, revije in knjige. Upada kupcev oz. bralcev časopisa pa nismo zaznali pri našem glasilu Še en Preblisk in nad tem smo zelo navdušeni, saj nam še ne preti ukinitev. V uredništvu smo se zato odločili, da ne bomo obupali, temveč bomo delo urednikov jemali še bolj resno. Zato smo si razdelili naloge in vsak je dobil svojo funkcijo.

Filip Štepec, likovnik urednik

Jure Marc, dopisnik s terena

Luka Kovač, urednik rubrike Naredi si sam

Manca Slatnar, urednica »prijav«

Jernej Jereb, glavni dijaški urednik

Karmen Dolenšek, urednica intervjujev

Tinkara Kovač, urednica leposlovja

Letos smo se poslovili od urednice **Veronike**, a brez skrbi, svoje delo je prepustila izkušeni uredniški ekipi.

ČETRTOŠOLCI O ...

... izgovorih, kako se izmuzniti kazni zaradi nenarejene domače naloge

Greš na WC in profesor ti naloge sploh ne pregleda. Tako ne ugotovi, da je nimaš.

»Posodila sem list sošolcu, pa mi ga ni vrnil.«

Tudi najbolj pridni morajo dokazati, da so navadni pozabljivi ljudje.

»Med delanjem naloge je prišel poziv na mobilni telefon, da v sosednji vasi gori, in kot operativni gasilec moraš iti gasit. Običajno se to zavleče, ker je treba po prihodu v gasilski dom pospraviti in včasih tudi umiti vso opremo. Pozneje se naredi še analiza požara.« Ta izgovor dejansko še ni bil uporabljen in bo mogoče prišel komu prav.

»V resnici sem jo naredila, vendar sem pisala s čebulnim sokom, ki se vidi le ob sveči.« Tako je delala čarovnica Lili.

»Sem mislil, da je bilo treba narediti to.« (Pokažem prejšnjo nalogo.)

»Zvezek sem posodil vozaču, ki ravno danes manjka.«

Žal, vladi sem obljubila molčečnost.

Greš si obrisat nos h košu ali umivalniku in profesor gre mimo tvoje mize ... Deluje, dokler te nekdo po pol leta ne zatoži.

»Ali ni bilo to do petka?«

Običajno se začne s tem, da smo imeli npr. plesne vaje in sem zaradi njih prišla domov šele ob pol šestih, potem pa sledi dolg govor o treningu, za katerega ni nujno, da je tisti dan dejansko bil.

»Ob enajstih sem reševal list in ga imam na mizi, a so prostori v internatu zaklenjeni.«

... dosežkih iz svojega »želimeljskega obdobja«, na katere so najbolj ponosni

Postala sem veliko bolj odprta in močna oseba.

Postavil sem neke temelje, kako je dobro živeti, dobil sem prijatelje, ki jih imam rad, ponosen pa sem tudi na petico pri fiziki v drugem letniku.

Najbolj sem ponosna na to, da sem sama sebi dokazala, da sem sposobna ohraniti uspeh iz osnovne šole tudi na tej gimnaziji, ki ni najlažja. Ponosna sem tudi na svojo osebno rast.

Še vedno sem živa, pri zdravi pameti, imam dobre prijatelje. Ponosna sem tudi na uvrstitev na olimpijado.

Ni me strah povedati svojega mnenja. Štiri leta sem končala brez »popravcev«.

Preden sem prišla v Želimlje, sem bila zaprta vase in mi je bilo zelo neprijetno v družbi, če sem bila v središču pozornosti. V tem letu sem se tega strahu poskušala znebiti in do neke mere mi je to celo uspelo.

Pomagali smo na kmetiji v prostovoljni akciji.

Ostala sem zvesta sama sebi, našla smisel in ljubezen svojega življenja.

Ponosna sem na svoje športne dosežke, saj smo v Želimljem veliko dosegli na raznih športnih prireditvah, hkrati pa sem se ravno zaradi športa povezala z mnogo želimeljčani. Ponosna sem tudi na svoj pogled na svet, saj se mi zdi, da se je precej spremenil in je sedaj že skoraj odrasel.

Na obdržano štipendijo!

S kuharico Elico sem šel na sprehod.

ŽIVALSKO KRALJESTVO

V želimeljski gimnaziji se nekoliko stran od vsega hrupa dijakov nahaja majhna sobica. Ko odpremo vrata, zaslišimo brnenje filtra v akvariju, vrtenje hrčkovega kolesa in tiho hitenje nožic skakača in morskega prašička, ki tečeta vsak v svoje skrivališče.

Znašli smo se v vivariju – majceni sobici, napolnjeni z akvariji, terariji in kletkami. Najprej se nam pogled ustavi na akvariju, v katerem svoj čas preživljajo oranžno obarvane ribe in zelene rastlinice. Na njegovi levi zagledamo še en akvarij, za katerega se na prvi pogled zdi, da je prazen. Šele ko bolje pogledamo, vidimo majhne raznobarvne gupije. Kaj hitro pa svojo pozornost prenesemo na veliko kletko sredi prostora, v kateri si je svoj imperij ustvaril morski prašiček, nežna kepa dlake, ki pokuka iz svojega skrivališča le, ko ni nikogar v bližini.

Če se obrnemo za 90°, na mizi zagledamo dve kletki. V rdeči prebiva hrček z dolgo črno dlako, skozi rešetke sosednje kletke pa ga lačno opazuje puščavski skakač. Slednji je verjetno najbolj krvoločna živalca, kar jih prebiva na Gimnaziji Želimlje, saj si zobke brusi tako na kartonastih tulcih, plastičnih posodah in lesu, kot tudi na človeški koži.

Na nasprotni strani sobe, nad akvarijema, najdemo dva terarija. V enem se v listju skrivajo madagaskarski hrošči, v drugem pa prebivajo hrošči mokarji, ki se enkrat tedensko znajdejo na jedilnem listu skakača Kazimirja.

Zadnji in najtišji prebivalec majhne sobice je rdeči ameriški gož, ki potrpežljivo prenaša hrup v vivariju in izven njega. Vsak mesec pa se razveseli kakšne miške, ki zaide v njegovo bližino.

Tiho zapremo vrata, da ne bi preveč zmotili živalskega kraljestva. Kmalu na svidenje, drobna bitja!

Benjamina Češarek

Pri polni skledi

Kazimir pogreša Beni

Rebeka in Beni se zagotovo ne bojita kač

FIZIKALNI SEF – DRUGIČ

Po uspešnem projektu v lanskem letu se je zdelo samoumevno, da smo se izdelave fizikalnega sefa lotili tudi v tem šolskem letu. A samoumevnost je samo navidezna, saj ne gre za nadaljevanje ali nadgradnjo minulega dela. Potrebne so nove ideje, nove uganke in nov izdelek. In nenazadnje se dela loti nova ekipa. Letos so tekmovalno ekipo sestavljali Fabijan (kapetan), Janez, Nace, Žan in Miha. V veliko pomoč pri sami konstrukciji so bili tudi dijaki drugih letnikov Urh, Filip in Gregor. Iz preteklosti so bile dragocene predvsem izkušnje v zvezi z organizacijo dela in parametri dobrega končnega izdelka – fizikalnega sefa. Ta mora biti fizikalno inovativen, zahteven, a hkrati zanimiv za tiste, ki bodo vanj vdirali. Uganki našega letošnjega sefa sta temeljili na hidrostatičnem tlaku in magnetni indukciji.

Za vse, ki še niste seznanjeni s fizikalnim sefom in tekmovanjem, povezanim z njim, naj navedemo nekaj osnovnih informacij.

Petčlanske skupine dijakov 3. in 4. letnikov slovenskih srednjih šol izdelajo zaklepni mehanizem za zaboj (sef) z zunanjimi merami 60 cm x 40 cm x 30 cm, ki temelji na (dveh) fizikalnih principih. Na tekmovanje vsaka skupina prinese svoj sef, v katerega poskušajo vdreti člani nasprotnih ekip – vsaka ima na voljo deset minut. Zmagovalna ekipa s svojim sefom sodeluje na mednarodnem tekmovanju v Izraelu.

Končna ocena je sestavljena iz petih sklopov:

Ob portretu C. Weizmanna

Sef je preživel »letališko obdelavo«

Bodoči bančni roparji!

- ocena strokovne komisije ob predstavitvi sefa (40 %): ocenjuje se originalnost ideje, elegantnost fizikalne uganke, poznavanje fizikalnih temeljev uganke,
- ocena, ki jo o sefu podajo vdiralci nasprotnih ekip (20 %),
- ocena, ki jo poda organizator (15 %),
- uspešnost skupine pri odpiranju sefov drugih ekip (15 %),
- odpornost sefa na vdore (10 %).

Državno tekmovanje »Videl, premislil, odklenil« organizira Hiša eksperimentov. Tekmovanje se izvaja na eni od sodelujočih šol. Letos je tekmovanje potekalo na Gimnaziji Želimlje. Naša ekipa je dobro izkoristila »prednost domačega terena« in zopet zasedla prvo mesto. Sledile so priprave in nato odhod na mednarodno tekmovanje, ki se odvija na Weizmann Institute of Science, Rehovot, Israel. Tudi tu se je ekipa s svojim sefom dobro izkazala in zasedla drugo mesto.

Poleg samega tekmovanja je zanimivo in včasih že kar stresno tudi potovanje v ta (zadnje čase tako nemirni) del sveta. Sef je namreč potrebno razstaviti, dobro zapakirati in upati, da bo nepoškodovan prestal »letališko obdelavo«. A kljub temu smo že drugo leto brez težav potovali in tudi preživeli dneve v Izraelu.

Ob zaključku drugega uspešnega projekta že gledamo v prihodnje leto. Razmišljamo o novih ugankah, novem sefu, novi ekipi in ob tem upamo, da pregovor »(tudi) v tretje gre rado« še drži.

Peter Šlajpah

Fizika v praksi

Skupaj nam je uspelo!

Naš mali avto pač ni premajhen

Tudi dekleta zanimajo fizikalni sefi

KAKO ODPRETI FIZIKALNI SEF?

KONEC

ZGODOVINSKO DOGAJANJE

Grški ogenj

Tik pred koncem pouka nas je presenetil glasen alarm, ki je naznanjal nevarnost požara. Po evakuacijskih poteh so se dijaki umaknili iz svojih učilnic in pri tem v paniki poteptali vse pred seboj. No, ne ravno ... Naši dijaki so se zelo disciplinirano in mirno umaknili iz gimnazijske zgradbe in se zbrali na zbirnem mestu pred šolo. Tam je prof. Emeršič oznanil, da ni nevarnosti, saj je šlo le za vajo. A ker smo že bili zbrani zunaj na soncu, se je izobraževalni proces nadaljeval kar tam. Profesor Emeršič je predstavil uporabo ognja v vojskovanju skozi zgodovino, še posebej t. i. grški ogenj, ki so ga v vojnah s pridom uporabljali Perzijci, Bizantinci, kasneje tudi Arabci. Profesorica Svetina je predstavila kemijske formule, ki povzročijo, da samo ena kapljica vode povzroči ognjeni »izbruh«. Profesor Arh, ki v popoldanskem in nočnem času pogosto obleče gasilsko uniformo, pa nam je malce »podkuril« in prikazal moč ognja (glej sliko) ter opozoril, naj poskusa ne ponavljamo doma.

Jurij Pavel Emeršič

Učna ura na šolskem igrišču

Ko športni pedagog postane gasilec ...

Vroč napad na sovražnika

Viteški večer

Lepega junijskega večera se je naše šolsko igrišče spremenilo v turnirsko vadišče. Imeli smo »viteški večer«. Ena skupina dijakov je za goste pripravila srednjeveško hrano, druga trubadursko liriko, tretja orožje (meče, loke, sablje, orjaški trebušet), tretja srednjeveške igre, četrta glasbo, peta je kovala, šesta pa je obiskovalcem nadela srednjeveška oblačila. Ognji so goreli, orožje je žvenketalo, zadišalo je po pečenem mesu, nato pa so prišli čisto pravi bojevniki iz Academije Artis Dimicatoriae, ki so predstavili srednji vek in prikazali različne tehnike bojevanja. Za posebno presenečenje je poskrbela tudi Ulrikova (beri: Urhova) skupina, ki je postavila ogromen trebušet. To je metalna naprava, ki so jo uporabljali od srede 13. stoletja do konca srednjega veka. Deloval je kot orjaška prača, ki izrablja utež, da izvrže izstrelek. Navadno so ga zgradili na samem bojišču, ker je bil pretežak za vleko, namenjen pa je bil uničevanju obzidij in obrambnih stolpov. Tudi naš trebušet je bil dograjen na želimeljskem igrišču, izstrelki pa niso povzročili hujše materialne škode (šola še stoji). Potovanje v srednji vek se je uspešno končalo in dijaki, profesorji ter množica radovednih obiskovalcev različnih starosti smo ugotovili, da srednji vek le ni bil tako mračno obdobje, kot smo nekoč mislili.

Jurij Pavel Emeršič

Hitrost, spretnost in eleganca

Mogočni trebušet

Kdo bo natančnejši – Urh ...

... ali Lucija?

Slovenski eksodus

Na gimnaziji smo obeležili 70. obletnico konca 2. svetovne vojne in povojnih pobojev. Del demokratičnega tabora je takrat pobegnil pred komunističnim terorjem v sosednjo Avstrijo in v begunskih taboriščih na Koroškem nadaljeval slovensko kulturo. Zgodovinarka dr. Helena Jaklitsch je maturantkam in maturantom predstavila zgodbo o preživetju civilizacije v nečloveških razmerah. Slovenski begunci so brez denarja in potrebne infrastrukture postavili taboriščno gimnazijo, ki je zaslovela po svoji odličnosti, gledališče, pevske zbore, obrtne delavnice, izdajali so časopis. Kot živi priči tega dogajanja sta maturantom spregovorila takratna begunca zakonca Starman.

Jurij Pavel Emeršič

»Šele ko človek na lastna ušesa sliši osebne pripovedi o takratnih razmerah, se zave, kaj vse so lahko Slovenci naredili. Res hvala za zanimivih 90 minut.«

Andraž Ponikvar

»Odlično sta posredovala svojo zgodbo begunstva. Poleg tega imamo na hodniku še slike iz taborišč, ki nam veliko povedo o tem tragičnem obdobju Slovencev.«

Polona Zabret

»Dragocena popotnica za prihodnost ...«

Barbara Švigelj

»Kako jim je uspelo ustvariti Slovenijo sredi Koroške? To zmorejo le močni, zavedni Slovenci.«

Ana Medja

PRI PIPISTRELU

Profesor Benjamin Tomažič nas je povabil k Pipstrelu

Preizkušanje kabine

G. Ivo Boscarol profesorjem razkazuje ultralahka letala

Želimeljski profesorji smo bili navdušeni nad talenti, uspehi, predvsem pa nad vizionarstvom in izredno toplino enega naših najuspešnejših podjetnikov. Hvala, g. Ivo Boscarol, ter hvala, kolega Benjamin, za pripravo ekskurzije!

IZ ŽIVLJENJA

Ko šolsko mizo zamenja sošolkin hrbet

Tudi žgečanje je oviranje nasprotnika, mar ne?

»Mladost ni več samo narost, mladost je več, čutim ...«

Sproščenost po opravljeni maturi

... ki se je bomo radi spominjali!

Prešerni muzikantje

KULTURNE PRIREDITVE 2015/2016

GLEDALIŠČE

D. Glattauer: *Čudežna terapija*

O. Wilde: *An Ideal Husband* (izvedba: dijaki I. gimnazije v Celju)

Plavt: *Dvojčka* (izvedba: dijaki Gimnazije Poljane)

J. Ivanc: *Prevare*

Čudežna terapija

Maja Kastelic

Prevare

An Ideal Husband

Dvojčka

Lična hiša

Marija in Matevž Okršlar

Virtuoz Anže

Hvala, Marija in Matevž, ker sta nam razkazala lepote

RAZSTAVE

Maja Kastelic – slikarska razstava

Polona Kunaver Ličen in David Ličen – slikarska razstava

Albina Nastran – razstava ikon

Anja Bunderla – fotografska razstava

Marija in Matevž Okršlar – razstava podvodnih fotografij

Žiga Lovšin – fotografska razstava in potopisno predavanje

Zavod Živim – fotografska razstava »Ti, ki si življenje samo«

Rafaelova družba – razstava arhivskih fotografij o slovenskih beguncih v Avstriji po letu 1945

Anja Bunderla

Žiga Lovšin

Je fante navdušila slika, umetnik ali kaj drugega?

Čedahuči

GLASBA

Čedahuči – koncert

Rozalije – koncert

Vlado Kreslin – koncert

Miklavžev koncert vokalnih in instrumentalnih skupin

Zaključni koncert glasbenih zasedb Gimnazije Želimlje

Nastop prvošolcev

Zaključni koncert na Viču

Rozalije

Albina Nastran

Dragoceni spomin na Vlada Kreslina

Pixel

DRUGO

Predstava *Sleeping Beauty on Ice* (Trst)

Predstava *Pixel* (Trst)

Muzikal *Mamma Mia!* (Hala Tivoli, Ljubljana)

Sleeping Beauty on Ice

Mamma Mia!

PUST

Tomaž v povsem drugačni opravi

V tajništvu so se obmetaveli z jajci

Pozdrav z Vzhoda

Je vila Pokemonu podaljšala ušesa?

Sta dodala tudi kaj masla? Izgledajo slastno!

Pust je čas veselja in smeha

Pobeg iz živalskega vrta?

PLITVIČKA JEZERA – KRAJ ZA ODLIČNJAKE

Plitvička jezera – prijazen, lep kraj, ki v septembru ni več tako poln turistov. Začela se je namreč šola, konec je počitnic. In kaj smo tam počeli želimeljčani? Bil je to dan za oddih, čeprav se je pouk šele dobro začel. Počutili smo se še posebej odlično, saj na ta izlet ni odšla cela šola. Le izbrani posamezniki – odličnjaki.

Bili smo zanimiva družba. Izlet je bil poln smeha in dobre volje. Na avtobusu smo se živahno pogovarjali in kartali. Videli smo »samo« jezera in nekaj manjših slapov. Družbo so nam delale ribe vseh velikosti. Sonce je sijalo skozi veje dreves in na trenutke se je naš izlet spremenil v pravljico. Na čelu skupine je ponosno hodil naš ravnatelj, ki je bil tisti dan še posebno dobre volje in seveda čisto ponosen na svoje odlične dijake. Potep se je končal z odličnim kosilom, nato pa smo se odpravili domov.

In kaj naj povem o nas, odličnjakih? No ja, dejstvo je, da ne sedimo vedno za knjigami, čeprav naše ocene tega ne potrjujejo. Razlogov za »neučenje« imamo veliko, tako kot ostali. Šola se nam ne zdi najljubši del preživljanja prostega časa, saj tudi mi raje počnemo kaj drugega. Je pa obveznost, ki jo poskušamo izpolnjevati po svojih najboljših močeh.

Klara Jamnik

Eva želi ujeti nekaj vodnih kapljic

Vsi naši zlati maturanti

Odličnjakinje jokajo za zamujenim poukom

POHOD NA VZHOD – 3. letnik

Pisalo se je petnajsto leto tretjega tisočletja, ko je vojska pod poveljem Abu Bakra al-Baghdadija napadla Pariz. Ravno v tistem času je želimeljski gospod Peter zbiral svoje podanike, ki so se v njegovi graščini urili že tretje leto, da bi osvojene veščine preizkusili na misiji v Franciji. A ker so v Franciji prah dvignili bojevniki razvpitega islamskega kalifata, je bil graščak Peter primoran razmisliti o tem, kako bi misijo izvedel brez tveganja žrtev. Saj ne, da bi se njegovi vojaki bali, a njihova življenja so bila tako dragocena, da si tveganja ni mogel privoščiti. Padla je odločitev, da se poda v njemu še popolnoma neznane kraje, v gorovja in doline, planote in soteske na vzhodu stare celine.

Zbral je torej naš presvetli voditelj slabe štiri ducate svojih najboljših mož, jih posadil v železnega konja in skozi habsburško prestolnico krenil proti gorovju na jugu vzhodnih dežel, kjer je za svoje varovance pripravil prvo preizkušnjo: spust v podzemlje Nizkih Tater v Demänovski dolini. Skozi rove, hodnike in dvorane so se uspeli prebiti na površje in v zraku je bilo moč slutiti, da bo odprava še ena od mnogih uspešnih. Knez Peter je ocenil, da so možje dobro izurjeni, zato je okrog poldneva izdal povelje, naj v železnem konju prečkajo dolino in se povzpnejo na gore Visokih Tater. Rečeno – storjeno. Vojska je v naletu osvojila ravnico z jezerom, ki leži tik pod vršaci, ki segajo pod nebo, med katerimi je svoje mesto pod soncem našla tudi ogromna skalnata gmota, ki ji tamkajšnji ljudje pravijo Satan. Ravnica nosi precej prijetnejše ime: Štrbske pleso. Postanek je bil namenjen kondicijski pripravi. To je bil marš okoli jezerca v zmernem koraku, izvidnica pa se je podala tudi na vrh ene od naprav za

Pozdrav iz Dresdna!

Dobra fotomontaža!

Gorska gimnastika

Pomoč pri osvajanju češkiih vrhov

metanje ljudi navzdol po bregu. Alpski narodi to običajno izvajajo pozimi s parom desk, pripetih na stopala. Da bi se še bolj prepričali o hrabrosti izvajalcev te aktivnosti, smo se nato podali v Zakopane na drugi strani gorovja in se povzpeli na še nekoliko večjo podobno napravo. Pred nočjo se je vojskovodja dogovoril za predajo manjšega gradu, vojaki pa so z veseljem napolnili izbe in padli v sen.

Naslednje jutro so gradič velikodušno vrnili staremu gospodarju in se urno odpravili do starega rudnika Wieliczka, kjer so že pred mnogimi leti izkopavali belo kristalno snov, ki jo uporabljamo za izboljšanje in konzerviranje hrane. Sol, če niste ugotovili. Po galerijah sta jih vodila deklica in deček, ki so ju srečali ob vhodu rudniškega jaška. Tudi to podzemno nalogo so v slabih treh urah opravili, zato jim je vodja namenil še nekaj ur v glavnem mestu Malopoljskega vojvodstva ob reki Visli. Po vzoru prejšnjega dne so zavzeli nov grad in sobane ter se v posteljah podali v naslednji dan.

Zarana so zopet zajezdili železnega konja in poromali do Črne Marije v Čenstohovi, kjer so srečali tudi nekaj rojakov. Dan so nadaljevali v Auschwitzu, kjer so se lahko na lastne oči prepričali, kako kruta je bila druga svetovna vojna. Ogled poslopij in razstavnih predmetov v taborišču je bil vse prej kot kratek, a zagotovo poučen. Po tej točki je car Peter kompas naravnal na zahod in v poznih večernih urah so želimeljski podaniki po Vroclavu iskali škrate, kočijaž železnega konja pa nov grad za prenočišče.

Vožnja na zahod je bila tako dolga, da je odprava kmalu dosegla Saško in njeno glavno mesto Dresden, v katerem je nekdaj bival silovit možak in vladar, tako močan, da se ga še

Priprave na tek na skakalnico

Košček podzemlja je pogledal na površje

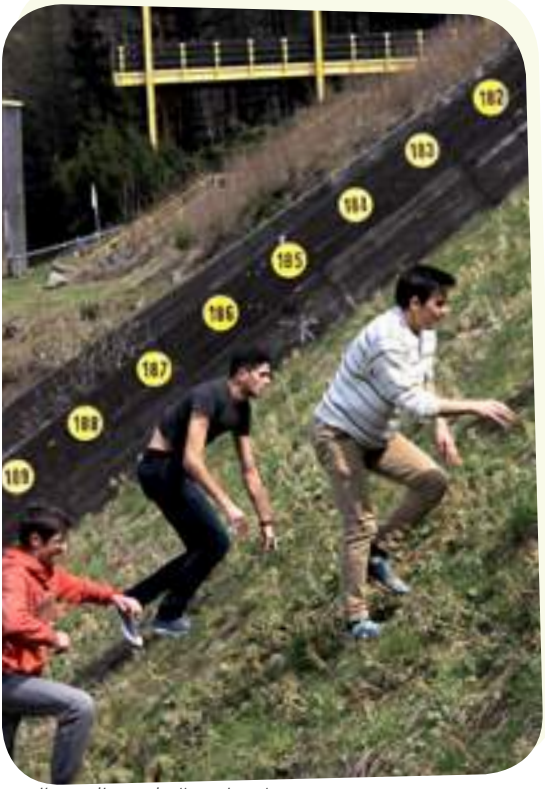

Ko se tla postavijo pokonci ...

danes spominjamo po imenu Avgust Močni. Ker je gospod Peter svojim možem namenil kar precej časa, so ti dodobra preplavili večji del mesta in si ogledovali prečudovite freske, cerkve, mostove in druge objekte, za katere sploh ne bi verjeli, da so se zrušili pod bombami v drugi svetovni vojni, če jim tega podatka ne bi izdal njihov poveljnik.

Iz Dresdna jo je druščina mahnila v divjino. Najprej v Saško Švico, kjer so se nad visokimi prepadi navadili na višino. Ta taktični postanek je zagotovo vplival na poznejši vzpon v tistem dnevu. Pot je želimeljsko gardo spet ponesla nekoliko bolj na zahod. Le lučaj stran od meje med Češko in Nemčijo je Peter v slogu največjih hribolazcev svojo vojsko popeljal na sam vrh visoke Pravčicke brane. Pohod armade se je nadaljeval v soteski globoko pod hribom. Del poti je bil neprehoden, zato je moral želimeljski graščak z nekaj novci poskrbeti za prevoz s čolni. Na travnikih vrh soteske se je izmučena vojska usedla na kovinskega konja, ki je namesto njih premagal zadnji del poti do večje vasi nad reko Labo, kjer so zavzeli enega najlepših nastanitvenih objektov, kar jih je bilo sploh mogoče videti v letih služenja grofu Petru. Naslednjega dne so podaniki še zadnjič dobili priložnost za plezanje. Železni konj jih je v galopu ponesel do Tiskih sten, kjer so v želji, da bi se dokazali sebi in drugim kar brez konopcev vrvi splezali na visoke skale. Na srečo jih poveljnik Peter ni opazil in kaznoval. Na Panski skali so bili plezalski apetiti dokončno potešeni. Vzhodnoevropsko misijo je želimeljska pehota zaključila v Pragi, kjer so si ogledali trge, mostove, ulice in graščine, na katerih bi z veseljem služil vsak vojak. Preostale zaloge denarja

Spanec pravičnih

Nedeljska sv. maša na Poljskem

Namig je bil prelahek. Vsi so ugotovili!

Zahvala Njemu za čudovito potovanje

POHOD NA VZHOD – 2. letnik

so zamenjali še za zaloge piva, ki so zaradi stroge discipline v Petrovi armadi ostale v steklenicah. Železni konj je sedaj izurjene želimeljčane ponesel nazaj na pot proti avstrijskemu mestu ob lepi modri Donavi, od koder je z zadnjimi hlapi napajalne tekočine potegnil še do vasi pod svobodnim soncem. Po celi graščini se je širil glas o pohodu v neznane vzhodne dežele, zato se je graščak odločil, da se teden pozneje na pot poda še z leto mlajšo, a veliko večjo vojsko. Z manjšimi taktičnimi spremembami, seveda.

Jernej Zajec

Vojaki tretjega leta urjenja so se izkazali v vlogi »poskusnih zajčkov«, zato je grof Peter po njihovih sledeh odpeljal še leto mlajše vojščake, ki pa kljub letu urjenja manj niso bili prav nič manj pogumni (a vseeno jih je za vsak primer vzel nekoliko več, kar ga je stalo dveh železnih konjev).

Tudi oni so se sprva podali v rove Nizkih Tater in tudi oni so preizkus dobro prestali ter si zaslužili nadaljevanje v Visoke Tatre. Ker so ravnico na poti osvojili že njihovi predhodniki, so bili deležni le telesne priprave in dobre kave. Po dolgem dnevu so se utrujeni nastanili v prijetnih kočicah v bližini, kot pravi vojščaki pa te utrujenosti seveda niso pokazali – kot da celodnevni napori niso bili dovolj, so zvečer še plesali, vadili svoje strelske sposobnosti z igro, katere cilj je s kroglo zadeti obroč na nasprotnikovi strani, in prepevali ob spremljavi glasbil (kar so tako in tako počeli skoraj ves čas).

Po vzoru starejših vojščakov so naslednji dan nadzorovali delavce v proizvodnji soli in kmalu ugotovili, da vse poteka tako, kot je treba. A to jim je vseeno vzelo precej časa in po kratkem ogledu mesta se je dan počasi iztekel.

To ljubezen želim širiti dalje

Ciljaj med zvezde, da pristaneš na luni

Mar ni Lorelaj bivala ob Renu?

Filipova brezmejna energija

»»»

Na velikih pohodih ni pomembna le telesna pripravljenost, temveč tudi duhovna, zato so obiskali Črno Marijo v Čenstohovi in k njej pomolili, se ji zahvalili, potožili ali pa z njo le pokramljali. V drugem delu dneva pa so se na ogledu Auschwitza zazrli v dokaze ene izmed največjih napak v naši zgodovini. Po tem dogodku so pretreseno zmolili za vse nedolžne duše, ki so bile na tem mestu žrtev človeškega napuha in se polni vtisov podali na pot. Resni popoldanski tematiki je sledilo lahkotnejše večerno iskanje škratov v Vroclavu, med katerim so pokazali svoje spretnosti ob lovljenju mehurčkov, kmalu zatem pa so odhiteli v posteljo.

Tudi na potovanju drugošolcev je grof Peter zahteval, da si dodobra ogledajo Dresden, s tem pa je bilo tudi zanje dovolj mest, zato so se odpravili na urjenje v lepo pokrajino. Seveda so se preizkusili v vožnji s čolni, plezanju in (nekateri) tudi v tem, kje NI pametno plezati.

Tako se je tudi to potovanje, polno preizkušenj, smeha in pesmi, uspešno zaključilo s prihodom v varno zavetje želimeljske doline.

Ajda Račič

Se tudi Peter Prevc tako ogreva?

V slaščičarni celo fizik(a) postane slajša

Vsaka ima svoj ... nahrbtnik

Brez strahu pred višino

Skok mladosti

IZJAVE PROFESORJEV IN DIJAKOV

Pri nemščini delamo vaje v učbeniku, na voljo imamo glagol *trinke* ter samostalnika *Tee* in *Kaffee*.
Jaka: »Ich trinke ... mein ... ja, tega pa ni tukaj!«

Energetika pri geografiji; prof. T. Šlajpah hoče pogovor napeljati na oglje.
Prof. T. Šlajpah: »Tudi naši predniki so včasih kuhali ... kaj?«
Lenart: *»Šnopc!«*

Pri glasbi zapojemo kromatično lestvico.
Prof. Černeha: »Kaj se ponovi?«
Lovro: »La.«

Matild: »Kaj je izhodišče ljubezni? Začne se na H – potem je R ...«
Nekdo: »Hrana!«
Matild: »Hrepenenje!«

Prof. Vrbovšek: *»En, dva, tri, prste razpriši!* To je ena od tehnik, kako oceniti spis.«

Prof. Bavec Flotta: »Kaj je zdaj to, pri španščini imate najslabše ocene!«
Marjetka: »To je zato, ker fizike še nismo pisali.«

Prof. Leskovec: »Bitte öffnen sie Seite 117, Nummer *šter* (4)!«

Prof. Tomažič: »A obstaja še kdo, ki je delal nalogo in česa ni znal?«
David: »Jaz sem jo prepisal – pa še to je bilo težko.«

Prof. Vrbovšek: »Alen, začni brati na strani 166, drugi odstavek.«
Alen se zmoti in začne na strani 165.
Prof. Vrbovšek: »Alen, 166!«
Alen se še enkrat zmoti in začne na strani 167.
(Razred bruhne v smeh.)
Alen se zbere in začne brati na strani 166, na njegovo nesrečo z napačnim odstavkom.
Prof. Vrbovšek: »Alen, dovolj bo. Če te ne bi poznal, bi rekel, da se norčuješ.«

Pri slovenščini: velike in male začetnice.
Prof. Vrbovšek: »Kako se napiše Ivan Brez zemlje?«
Jakob (suvereno): »Ja, Ivan Brez zemlje.« (Ime je samo prebral, namesto da bi povedal, kje so velike začetnice.)
Prof. Vrbovšek: »Škoda, da je petek. Cel teden sem moral čakati na toliko modrosti.«

Prof. Vrbovšek: »Kaj je, Bernik, kako gre življenje?«
Jakob: »Gre ... do zdaj ...«
Jernej: »Bernikov pasijon.«

Eva S. pride k uri z nekaj zamude.
Prof. Vrbovšek: »Kje si pa bila?«
Eva: »Obiskat sem šla prijatelja ... WC.«
Prof. Vrbovšek: »Kje imaš pa Klemena?« (Tudi Klemen namreč manjka.) »A je on ostal tam?«
Eva: »Ammm ... Ne?«
(Klemen ravno pride skozi vrata.)
Prof. Vrbovšek: »Kje si pa bil?«
Klemen: »Ja, na WC-ju.«

Želiščarice

»Jaz nisem videla še take šeme!«

DROBCI SREČE PO ITALIJANSKO

18. April 2016
Dragi Ignacij,
prva vožnja z rimskim metrojem nas je zelo navdušila, zato smo kljub čakanju radostni vstopili v Vatikan in njegove muzeje. V njih smo čas preživljali različno; nekateri so se posvetili poslušanju, drugi pa bolj lastno organizirani zabavi. Z že razbolelimi nogami smo vstopili v slavno Sikstinsko kapelo, ki je po naši presoji malce precenjena. Zato pa smo bili toliko bolj navdušeni nad 551 stopnicami, ki vodijo do kupole in njenega prečudovitega razgleda. Nato smo zapustili najmanjšo državo na svetu in njeno švicarsko gardo ter se odpravili pod zemljo. Skozi svet mrtvih (torej katakombe) nas je popeljal bivši salezijanski inšpektor Lojze Dobravec. Utrujeni smo se vrnili v hotel in poskrbeli še za naše lačne želodčke.
17. april 2016
Dragi Aleksander,
že v zgodnjih jutranjih urah smo se srečali z arhitekturno površnostjo (beri: poševni stolp v Pisi). To takrat še 'brezturistno' območje je postalo odlično izhodišče za nastanek kar nekaj dobrih fotografij, vendar se nam je mudilo naprej. Po dolgotrajni vožnji po čudoviti pokrajini smo končno prispeli do tako imenovanih 'šalčk', v katerih smo se navdušeni namakali. Za tem smo se popolnoma zvepleno smrdeči in izmučeni odpravili v Rim, kjer smo večer zaključili s sveto mašo.

»»» DROBCI SREČE PO ITALIJANSKO

Postcard

15. april 2016

Dragi Kastor,

prijetno zasajeni v avtobusu in kombiju smo se končno odpravili v deželo dobre hrane in malih ljudi. Za sabo smo pustili domačo dolino in si utrli pot novim spominam naproti. Pred nami je bila dolga pot in vsi nestrpni smo razposajeno zlobudrali o prihajajočih dneh in njihovem skrivnostnem žaru. Ugotovili smo, da čas hitreje mine, če preprosto zatisnemo oči.

16. april 2016

Pavlina,

razigrana mirnost torinskih ulic nas je vpeljala v italijanski svet. Sprva zaspano smo zakorakali v prostore dan Boskovega oratorija in se spoznali z njegovo zgodbo. Nadaljevanje poti nas je pripeljalo na kraj, imenovan Colle Don Bosko. Preprostost mogočnosti prostora nas je presunila, premišljena dekoracija pa nas spomnila na domačo kapelo. Po kratkem obhodu posestva smo razširili jadra in se podali proti naslednjemu cilju, malim mestom, znanim po njihovi brezmejni barvitosti. Tam smo imeli priložnost svobodno raziskati mesto Manarola, poskusiti prve italijanske dobrote in se izgubiti v gruči turistov.

20. april 2016

Ljuba Anabela,

naše predstave o Pompejih so bile zelo različne, predvsem po napačne. Ko smo se seznanili z antično starim mestom, smo bili bolj kot nad samim prostorom osupli nad življenjem in raznimi šokantnimi dejavnostmi, ki so se v njem dogajale. Po razgibanem ogledu smo preverili tudi svoje sposobnosti barantanja in se z nekaj malenkostmi počasi vrnili na avtobus. Vzpon na Vezuv je bil sicer kratek, vendar zato toliko bolj naporen za naše noge, katerim spodrsavanje peska ni bilo niti približno v pomoč pri premagovanju višinske razlike. Vseeno sma vsi uspešno prispeli na vrh in si podrobneje ogledali sam vulkan. Poskrbeli smo še, da bodo prihodnje generacije lažje dosegle krater, saj je na poti navzdol v naše nahrbtnike zašel marsikateri kamen in s tem znižal Vezuv.

21. april 2016

Draga Viktorija,

zapustili smo Rim. Po ogledu filma o svetem Frančišku Asiškem smo si ogledali še njegovo cerkev v Assisiju.
Zopet smo tavali po tlakovanih ulicah, tokrat malo bolj utrujenih nog. Prijetno nasičeni smo se odpravili naprej. S petjem, pogovori in raznimi igrami smo si krajšali pot do naše naslednje destinacije, že tretje države v našem enotedenskem urniku. Sprehodili smo se prav do vrha San Marina in se vsak po svoje zabavali na poti navzdol. Obiskali smo razne neumne trgovinice in kupili marsikatero nepotrebno stvar. V večernih urah so nas noge odnesle do mrzlega Jadranskega morja, kjer so se najbolj drzni izmed nas vrgli v vodo, tisti malo bolj premraženi pa smo se ob namišljenem tabornem ognju posedli v pesek in peli ob zvokih ukulele.

NASVETI VAGABUNDA VAGABUNDOM

Provansa – dežela parfumov, mondenih obmorskih mest. Španija – topla, sproščena, temperamentna. Ravno pravšnji kraji za »last minute« nabiranje energije pred grozečimi maturitetnimi izzivi. Dobrih sedem dni je mogoče malce premalo za tako veliki pokrajini, a tukaj imaš nekaj namigov, kako ju kar najbolje doživeti ...

Azurna obala

Sončna in prestižna. Ne glede na mesto, Cannes, Monte Carlo ali katero drugo, je sprehod ob obmorski aveniji idealna priložnost, da se čudiš lepim hotelom, dragim avtomobilom in izložbam trgovin z zasoljenimi cenami. Lahko poskusiš srečo v kakšni igralnici ali pa se zgolj odpraviš po sledeh formule 1.

Grasse

Mesto je zanimivo predvsem za nežnejši spol: je namreč svetovna prestolnica parfumov. In tukaj je mogoče najti vse mogoče parfume po občutno nižji ceni. Hit poletja: grenivka, liči in kivi. Za fante pa priporočam parfum Ulala – »sexy, irresistable and unforgettable«.

Avignon

To mesto bi si zaslužilo več kot polurni postanek, saj skriva marsikaj zanimivega: vabljive srednjeveške uličice s prodajalnicami, most, ki se konča sredi reke, papeško palačo. Vsekakor pa je poleti najbolj zanimiv njihov gledališki festival.

Brezskrbno maturantsko življenje

Vodovodni sistem, ki vedno znova navduši

Omamne vonjave v parfumeriji

Na ekskurzijah ni mogoče biti slabe volje

Dali

Če se pelješ mimo Figueresa, ne smeš prezreti Dalijevega ekstravagantnega muzeja. Verjetno nikjer drugje ne boš našel kadilaka, v katerem dežuje, ali pozlačenega kruha ali njegovega slavnega kavča (ki je del obraza filmske dive Mae West). Stari teater kar vabi, da pregledaš vse norosti (beri: genialnosti) tega brkatega umetnika.

Barcelona

Ogromno mesto vsaj v tem primeru ponuja ogromno stvari, ki jih obiskovalec ne sme zamuditi.

Nogomet: Samo dve besedi: Camp Nou (za nevedneže – to je stadion FC Barcelona). Idealno je seveda doživeti ta kraj med tekmo, vendar se lahko zadovoljiš tudi s turističnim ogledom.

Gaudi: Ni Barcelone brez Gaudija in njegovih del. Obvezno moraš iti v Sagrado familio (menda bo do 2026 končana) in se sprostiti v parku Güell na najdaljši klopci na svetu.

Razgled: Lepa razgledna točka je že omenjeni park. Za tiste, ki imate radi širšo sliko, pa priporočam vzpon na Tibidabo (lahko pokukaš tudi v cerkev ali se naužiješ adrenalina v zabaviščnem parku). Marsikaj se vidi tudi z griča Montjuïc, kjer je tudi olimpijski park.

Ko se znoči ... V Španiji mora človek na lastne oči videti predstavo flamenka. V središču mesta je kar nekaj lokalov, kjer je to mogoče. Romantikom pa bodo všeč osvetljene fontane pred Nacionalno palačo, čemur moramo dodati še prijetno glasbeno ozadje.

Nakupi: Barcelona je načeloma malce dražje mesto, vendar je na ozkih uličicah okoli La Ramble nakupovanje res zanimivo – posebno v smeri proti katedrali. Samo paziti moraš, da se ne izgubiš. In ko smo že pri Rambli: morda lahko v kakšni telefonski govorilnici najdeš sporočilce, ki ga je tam skrila Mihaela.

Vagabundi pri Calatravi

»»» NASVETI VAGABUNDA VAGABUNDOM

Montserrat

Najprej poromaj k Mariji, se ji priporoči za prave izbire v prihodnosti, nato postoj v vrsti, da se dotakneš njenega kipca, za konec pa se z vzpenjačo (če imaš cel dan in prazno denarnico – kar po stopnicah) povzpni na greben pogorja. Zanimive kopaste vrhove, ki z malo domišljije spominjajo na pingvine, slone in druge živali, se splača pogledati tudi od blizu.

Mudejarska [mudeharska] mesta

Teruel: Lahko bi ga poimenovali španska Verona. V njem se je nekoč nekdaj odvijala tragična ljubezenska zgodba Diega in Isabele, ki imata danes tukaj svoj mavzolej.

Zaragoza: Tu je glavno romarsko središče špansko govorečega sveta: Santa Maria del Pilar. Sprehajališča v središču mesta pa omogočajo lep (večerni) sprehod. Morda vam med ulicami uspe najti starodavno rimsko gledališče.

Monasterio de Piedra

Samostanski park je otoček hladu sredi segrete Španije. Uživaš lahko v opazovanju pretakanja vode, slapov, jam, jezerc ... Prava paša za oči.

Na vrhu sveta

Požgečkajmo ga po podplatih!

Paella – končno!

Valencia

Živali: V Valencii se nahajata dva izredno zanimiva kraja: Bioparc in Oceanografic. V prvem lahko opazujemo afriške živali, kot so lemurji, surikate, sloni, levi in nilski konji, ki niso v kletkah. Oceanografic pa je največji akvarij v Evropi. Med hojo skozi tunel okoli tebe plavajo morski psi, skati, »nemoti« ... – občutek varnosti ti daje le steklo. Čudovita je tudi predstava z delfini.

Središče: Zvečer, ko se zrak že malo ohladi in mesto oživi (to je okoli 21.00), pojdi na raziskovanje; kar tako pohajaj. Morda prideš do suhe rečne struge, kjer je danes park, morda najdeš sveti gral ali kavarno z živo glasbo.

Kopanje

Če te (ne)urejenost plaže ne gane, potem ti ne bo težko zlesti v morje na Barceloneti. Plaža Malvarosa v Valencii je po drugi strani pravi balzam za oči. Brez kopalk nikar ne hodi v Španijo!

In najpomembnejše: hrana, ki jo moraš poskusiti. Navdušili te bodo: paella (rižota z morskimi sadeži), tapas (majhni prigrizki na kruhku – kot nekakšni zelo obloženi kanapeji) in churrosi (ocvrto testo s čokolado ali sladkorjem). Lahko pa se potrudiš in poiščeš še kaj tradicionalnega. Če si polnoleten in v svoji režiji (!), preveri, kakšna je prava španska sangria. Aja, pa še mogoče tole opozorilo: če naročiš ledeno kavo, ti bodo prinesli kavo z ledom (torej kavo in led; ampak z malo spretnosti se da spiti celo to).

Moja Španija pa ne bi bila tako nepozabna izkušnja brez družbe. Brez nje ne bi bilo petja na avtobusu, igranja kart, medsebojne pomoči, kuhanja testenin v apartmajih in še marsičesa. Ugotavljanje, kje prodajajo znamke, bi bilo le dolgočasno iskanje, če tega človek ne bi počel v družbi prijateljev. In vožnja bi bila neskončno bolj utrudljiva.

Moj nasvet je, da doživiš Španijo tako, kot smo jo mi.

Ana Medja

Se od tu vidi tudi želimeljska gimnazija?

Pesek na plaži, med prsti, in ... v laseh

Ko je pot predolga, Tinkara ponudi »prevoz«

Razredniški trio

POTOVANJE NA NORVEŠKO

Predstavljaj si:

- avtobus, poln razigranih dijakov, ki komaj čakajo, da uzrejo lepote, ki jih je Stvarnik prihranil za severne dele Evrope;
- 70 ur vožnje (toliko, kot je vseh ur fizike v šolskem letu), ki ob raznih družabnih igrah in petju minejo, kot bi mignil;
- 3 spremljevalke: navdušenko nad umetnostjo, geografinjo in zvesto prijateljico Norveške;
- zanimivo dogajanje na nebu: noč, ki sploh ne pride in s tem poskrbi, da pozabiš iti spat, ali pa vreme, ki te potegne za nos (sonce, 15 minut pozneje pa si popolnoma premočen);
- flaminga Sandija, ki te vedno pozdravi ob prihodu na avtobus;
- danske peščene sipine, za katere se zdi, da so se znašle na napačnem delu sveta (mar smo sredi Sahare?);
- trajekt, ki je v svojem bistvu prava križarka in omogoča, da se želimeljski dijaki (vsaj navidezno) za nekaj ur prelevijo v petične bogataše;
- deskanje na ledenih ploščah, kepanje v mesecu juliju in kotaljenje po snegu;
- ljubke lesene hišice, ki so zaradi štedilnikov, ki omogočajo pripravo toplih obrokov, boljše od vsake palače;
- lekcije baleta na carrarskem marmorju strehe opere v Oslu;
- popotnike, navdušene ob pogledu na zeleno modre globočine fjordov in na tisočere slapove ob poti, ki jih osvežijo s svojim pršenjem;
- pohode, na katerih pozabiš na vsak napor, ko se ti pred očmi odkruši ledenik ali ko uzreš najlepši norveški razgled;
- fotoaparat, ki dela klik-klik, da nastane ogromno lepih slik (potem, ko seveda prideš na vrsto za fotografiranje);
- slino, ki se ti cedi iz ust ob misli na toplo hrano;
- direktorja »Agencije Peter Polc«, ki nam je pripravil nepozabno potovanje.

Vse to in še več je bila Norveška, družbo pa so ji delale še Nemčija, Danska in Švedska.

Eva Kopač in Polona Zabret

Nad gozdno mejo

Flamingo Sandi

Barviti Kopenhagen

Razgibavanje na danskih plažah

»Tekmovanje z bobom zahteva nekoliko drugačen položaj!«

Kdor ne skače, ni ljubitelj Norveške!

Sv. maša v Oslu

Zahtevno tekmovanje v spustu po stopnicah

Na Prižnici

Špela bo zgrabila vse lepe vtise!

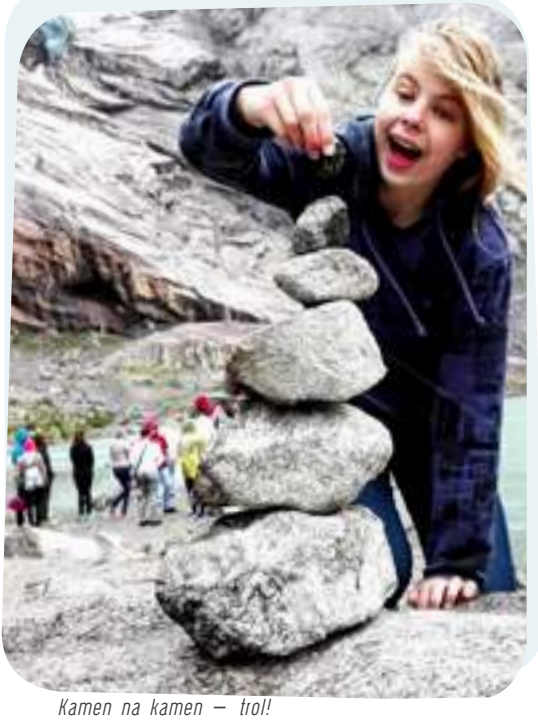

Kamen na kamen – trol!

Nevihni oblaki nad oselskim parlamentom

Sipina izginja, Eva pa ustvarja spomine

Majhne hiše – velika kraljestva za naše popotnike

Nad najlepšim norveškim fjordom

Vigelnadovi občudovalci

Eden najlepših razgledov na svetu. Se strinjate?

Kako se prileže topla večerja!

V kratkih rokavih na snegu – to je lahko samo Norveška!

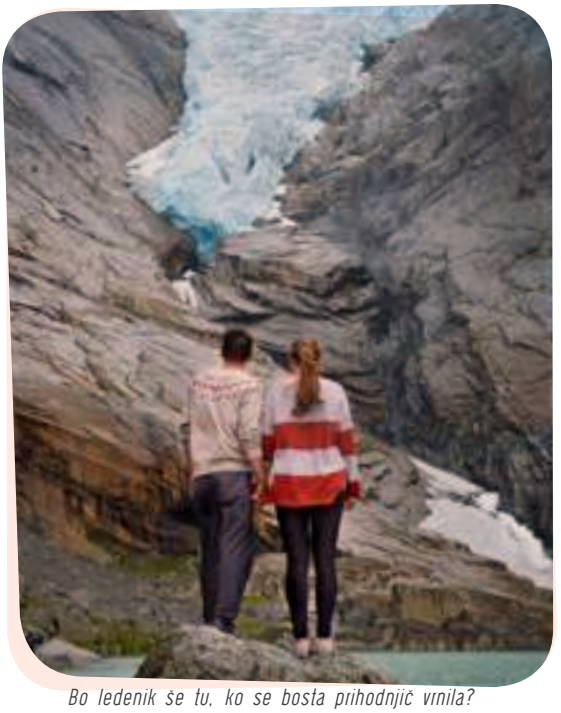

Bo ledenik še tu, ko se bosta prihodnjič vrnila?

Stavkirke – cerkve na Norveškem so nekaj posebnega

Bo prižgal olimpijski ogenj?

Popolna svoboda!

ŠOLSKE EKSKURZIJE

Čudežna žoga

Predpasnik (še ne) naredi lončarskega mojstra

»Kje smo sedaj in kam sploh moramo priti?«

Orientacija po Trstu

Med prekmurskimi orhidejami

»Če bi bile naše šolske knjige tako debele ...«

»Fantje, pozor, da vas ne bo kaj streslo!«

Listati po zgodovini ...

Novi koroški vojvodinji

Mojstrica pri delu

Sova, ki vedno najde pot nazaj

Rimska Petoviona

ZA DVA GROŠA FANTAZIJE ALI STARŠI NA VZHODU

Kaj zato, če lije dež!
Malo le oči pripreš
in že v sanjah – en, dva, tri –
z neba sonce se blešči.
Če te mika in vabi svet,
le nikar doma sedet,
po vsej Zemlji tja in počez
vozi fantazija – »Polc ekspres«.

Ni naključje, da nas je letos na potovanju za starše spremljala Ježkova pesnitev. Tako Fran Milčinski Ježek kot Zavod sv. Frančiška sta častitljiva slavljenca. Tudi med popotniki smo imeli slavljence, a podrobnosti naj ostanejo v lepem spominu slavljencev, popotnikov in popotnic.

»Mami, ali naj vaju prijavim na potovanje za starše v Španijo?« je z mladostnim navdušenjem spraševala naša gimnazijka.

»Ah, ne, nimam časa, saj skoraj nikogar ne poznam,« ter še in še trapastih izgovorov se mi je motalo po glavi, čeprav sem opazila, da je bila možu ideja všeč.

»Prav, pa pojdimo, a samo letos,« sem rekla sama pri sebi in vsaj na tiho upala, da nama žreb ne bi bil naklonjen.

A zgodilo se je prvo, drugo, tretje in četrto potovanje – z eno samo razliko: da sem v naslednjih letih UPALA, da bi nama žreb BIL naklonjen.

Z možem sva imela tako priložnost spoznati države, ki jih zaradi najinega načina življenja prav gotovo ne bi nikoli obiskala. Zvrstili so se Španija, Malta, Balkan in države nekdanjega vzhodnega bloka – Slovaška, Poljska, Nemčija in Češka.

Spominjam se potovanja v Španijo ob koncu prvega letnika. S strahom, malce nelagodnim občutkom ter blazino v roki sem vstopila na avtobus. Strah in nelagodje sta se ob prijetnih in nasmejanih obrazih hitro razblinila. Popotniška druščina staršev, čeprav vsako leto malce spremenjena, a vedno z ravnateljem Petrom na čelu, smo bili dob-

Prostor strašnih zločinov

V pričakovanju prevoza

Peter vedno opozori na drobne zanimivosti

Si bodo drznili povzpeti se na skalne osamelce?

ra ekipa. Povezani z Bogom, v mislih, molitvah, prošnjah, ki smo jih ob večerih v majhnih hotelskih sobah, ki so se vsak večer za eno uro spremenile v svetišče, izrekali glasno ali pa le vsak zase.

Vsako leto sem po vrnitvi s potovanja z navdušenjem pripovedovala, kako čudovito je biti del tega. Te povezanosti in predanosti Bogu, družini, drug drugemu. Toliko klenosti, spoštovanja in iskrene ljubezni žal v današnjem svetu, za katerega pravimo, da je globalen, le še redko srečamo. Objem prek ramen, stisk roke pri pozdravu miru, topel in iskren pogled v oči ali pa nudenje udobnega položaja za spanje na avtobusu. Majhne pozornosti, za katerimi je bilo razbrati veliko več.

Res je prijetno, ko se leto za letom iz preddverij hotelov evropskih mest zasliši slovenska pesem, šaljivost in sproščenost, kakor da smo res ena velika družina.

Prav gotovo bodo drugošolci in tretješolci z veliko natančnostjo našteli vse zanimivosti in stvaritve, ki smo jih v tednu dni obiskali. Podrobnosti prepuščam njim. Veličastnost Krakova, Wieliczke, Čenstohove, Vroclava, Dresdna in Prage se je skorajda izgubila ob nedoumljivem trpljenju vseh, ki so izgubili življenje v taborišču smrti Auschwitz in Birkenau. Zločin človeka nad človekom. Če smo ob obiskovanju vseh ostalih znamenitosti klepetali, se spoznavali, si pripovedovali vse, kar nam je prišlo na misel, smo tu obnemeli. Tiho smo poslušali vodičko in s tihim ter globokim spoštovanjem zrli v obrise stavb, krematorija, taborišča.

Res, včasih je težko razumeti božjo voljo. »Zakaj« ostane brez odgovora. V svarilo vsem, da se kaj takšnega ne bi ponovilo?

Ave verum corpus ... mogočno zadoni iz Plečnikove mojstrovine – cerkve Srca Jezusovega ... In molitev za vse nedolžne, za naše otroke, za vse nas ... A želja po »imeti« je na žalost tudi danes pred preprostim »biti«. Ravno v času našega popotovanja je v takšnih in drugačnih samomorilskih napadih umrlo več deset nedolžnih ljudi. Vsak dan nove žrtve, vsak dan molitev in priprošnja k svetemu Duhu.

Ko se ob zaključku štiriletnega želimeljskega obdobja oziram na pretekla leta naše letošnje maturantke, lahko izrečem le globoko hvaležnost vsem, ki se v Želimljah trudite, da bi vsi ti mladi ljudje znali živeti v veri in spoštovanju.

S poštenim delom, ki ga gradite na razumevanju mladih ljudi, ste si ustvarili zaupanje vseh želimeljskih staršev, zato so bila naša potovanja še toliko dragocenejša.

Hvala, popotniki in popotnice, za vse, kar smo skupaj lepega doživeli. Hvala, ravnatelj Peter Polc, za vso energijo in modrost, ki jo po zaključku šolskega leta delite še s starši.

Še v dežju ti sonce sije,
zvezde klatiš dol z neba,
za dva groša fantazije
tukaj sreča je doma.
Bog vas živi, želimeljčani!

Heda Kovač

Pri Avgustu Močnem

KAJ SEM SE DANES NOVEGA NAUČILA?
ali Ekskurzija za profesorje

Potem ko je budilka odzvonila, sem brez težav z mestnim kolesom oddrvela po ljubljanskih cestah do Rudnika, pustila kolo pod bližnjim drevesom in se prepustila dnevu, ki me je vabil, da ga izkoristim do zadnjega atoma svojih moči. To so celodnevni službeni oddihi, za katere domačim vedno znova rečem: »Ne vem, kdaj pridem ...« Ali pa: »Ne čakajte me, lahko se zavleče.«

Vedela sem, da nas čaka nova dogodivščina, saj bi bil dan popoln, tudi če bi s kombijema zgolj krožili po ljubljanski obvoznici. Namenili bi ga pogovoru in druženju s sodelavci, ki so mnogo več kot le to. So prijatelji, s katerimi skupaj soustvarjamo želimeljsko zgodbo. To ni služba, kot jo omenjajo znanci, ko vsakih 15 minut pogledajo na uro in izračunajo, koliko je še do konca. Pri nas teče čas v dnevih, mesecih, letih ...

Ne vem, koliko je bila ura, ko sem prišla domov, se pa še vedno zelo živo spomnim, kako toplo mi je bilo pri srcu, ko sem zvečer legla v posteljo z zavedanjem, da svoje službe – ne glede na tudi kakšne temnejše dni – ne bi zamenjala za nič na svetu.

Špela Potočnik

Lokacija tokratnega druženja:

Celje, Teharje, Svetina nad Celjem

V Teharjah

V Mestnem muzeju Celje so oživele pripovedi o vitezih

Obnavljanje, utrjevanje in širitev znanja

Po okusnem kosilu, ko je prof. Emeršič degustiral bučni sladoled, smo vsi zbrani na zmečkan list papirja zapisali odgovore na zastavljeno vprašanje: Kaj novega sem se naučil?

»Da je tudi Celje zelo zanimivo mesto.«

»Da smo Slovenke že od nekdaj hodile po svetu.«

»Da teharske žrtve, simbolično 'skrite' pod metri smeti, še vedno glasno zahtevajo pravico.«

»Opazila sem, kako malo vemo o svoji domovini.«

»Pisati z levo roko.«

»Izvedel sem veliko pretresljivih podatkov o slovenski zgodovini.«

»Izvedel sem mnogo novega o celjskih grofih in popotnici Almi Karlin.«

»Gostilna Pri Francl ima dobro kuhinjo.«

»Da bi lahko tudi sam naredil več za 'luč resnice', ki še vedno čaka, da nas razsvetli.«

»Da je dobro imeti pred srečanjem zaposlenih na Kureščku en dan sproščene ekskurzije s sodelavci (veliko novih zgodovinskih podatkov, dobre kave, hrane in pijače ...).«

»Da je Urlik II. Celjski ostal brez levega spodnjega dela lobanje.«

»Da je Alma Karlin med drugim pisala tudi o Japonkah in njihovem družinskem življenju: da so bile v njenem času pojmovane kot moževa lastnina, da so jim bile popolnoma podrejene, a so jih ti vseeno spoštovali in upoštevali.«

»Da je tudi Radenska pitna!«

Bralni kotiček za dvorne dame?

Priročno, lahko, udobno

Sledi(ti) preteklosti

Dvorna pisarka

ZAVOD SV. FRANČIŠKA SALEŠKEGA

DOM JANEZA BOSKA

STOPINJE

Rdeča nit letošnjega letnega poročila so stopinje. Vsak izmed nas je v tem šolskem letu pustil neko sled. Vsak stik, vsaka beseda, dejanje, dogodek, pogled je pomemben. Nekatere sledi so globoke, trdne, pomembne, druge rahle, bežne, mogoče se že malo brišejo.

V preteklem šolskem letu je bilo v Domu Janeza Boska ogromno veselja, mladostne energije, ustvarjalnosti, požrtvovalnosti. Vesel in ponosen sem, da sem lahko bil del tega dogajanja. Na naslednjih straneh je zbranih nekaj dogodkov, ki so pustili sled. Veliko pa je tistih majhnih vsakodnevnih stvari, ki večkrat puščajo še globlje sledi, pa jih je bilo nemogoče zajeti v to poročilo. Naj ostanejo skrite v srcih naših mladih.

Ko gredo dijaki domov med svoje prijatelje, pa zaznamujejo tudi širšo okolico. Velikokrat se življenje ne kaže kot nekaj lepega, obetajočega. Veliko je črnogledosti in obupanosti. Don Bosko je rad dejal, da ne smemo tarnati nad slabimi časi, temveč si moramo konkretno prizadevati za dobro. To, kar lahko naši mladi dobrega prinesejo v ta svet, je gotovo optimizem in veselje do življenja, ker sveta danes ne bosta rešila tehnika in blagostanje, temveč ljudje, ki so polni idealov, ki so zaljubljeni v življenje, ki si upajo tvegati, ki znajo misliti s svojo glavo.

Naj poudarim, da ne gre za naivno veselje in optimizem. Ne zatiskamo si oči pred trpljenjem in težavami tega sveta. Lahko smo ljudje veselja in optimizma, ker imamo trden temelj našega upanja. Najlepše bo to dejstvo ponazorila naslednja zgodba.

Nocoj sem sanjal, da sem hodil po pesku in me je spremljal Gospod. In v teh dolgih sanjah je bilo predstavljeno vse moje življenje. Ozrl sem se nazaj in kakor v filmu videl vsak dan svojega življenja. Vidne so bile dvojne sledi v pesku: moje in Gospodove.

Tako sem šel naprej prav do konca svojih dni. Ustavil sem se in gledal nazaj. Opazil sem, da so na nekaterih mestih vidni samo eni sledovi.

Ta mesta so sovpadala z najtežjimi dnevi mojega življenja; z dnevi, ko sem prestal največ strahu, bolečine in trpljenja.

Vprašal sem:

»Gospod, ti si rekel, da boš pri meni vse dni mojega življenja, in jaz sem sprejel tako življenje s teboj. Ampak zakaj si me pustil samega prav v najhujših trenutkih mojega življenja?«

Gospod mi je odvrnil:

»Prijatelj, rad te imam in rekel sem ti, da bom s tabo vso pot in te niti za trenutek ne bom pustil. In res te nisem. Mesta, kjer so vidne samo ene sledi v pesku, so dnevi, ko sem te nosil na rokah.«

Ob različnih dogodkih in življenjskih zgodbah mladih se vse bolj zavedam, da nismo sami, temveč nas varuje in včasih tudi nosi Njegova roka, ki nikoli ne zataji in se nikoli ne umakne. Naj Gospod postane in ostane razlog našega upanja za našo sedanjost in tudi za našo prihodnost.

Peter Končan, ravnatelj Doma Janeza Boska

SKUPNOST
SOLIDARNOST
DUHOVNOST
USTVARJALNOST

DOM JANEZA BOSKA
GLASBA
ŠPORT

KRONIKA 2015/2016

AVGUST 2015

31. sprejem v dom

SEPTEMBER 2015

1. piknik
2. spoznavni večer prvošolcev
3. skupni večer
7. filmski večer
10. ples
11. roditeljski sestanek
13. večne zaobljube (Matild Domić)
15. začetek jesenskega turnirja
17. ustvarjalne delavnice
22. filmski večer
29. duhovni večer (8. VS)

OKTOBER 2015

2.–4. praznovanje mladih z don Boskom
6. ples
7. prijateljska nogometna tekma z argentinskimi Slovenci
15. zaključek jesenskega turnirja
19. Heresov turnir v nogometu

NOVEMBER 2015

2. duhovni večer (2. VS)
6. roditeljski sestanek
11. Heresov turnir v odbojki
12. obisk vrhovnega predstojnika salezijanske družbe
25.–26. adventne ustvarjalne delavnice
26. duhovni večer (3. VS)

DECEMBER 2015

2. klubski večer
3. miklavževanje
14. ustvarjalne kuharske delavnice
15. diakonsko posvečenje (Matild Domić)
16. klubski večer
17. adventni duhovni večer
21. filmski večer
23. božičnica

JANUAR 2016

4. DBT – napoved
5. Heresov gala ples

8.–9. vzgojiteljska konferenca
15. roditeljski sestanek
21. Dan D
22. filmski večer
23. dan odprtih vrat
28. duhovni večer (7. VS) in adoracija

FEBRUAR 2016

9. pustni ples
10. duhovni večer (6. VS)
12.–13. informativni dan
25. klubski večer
27.–28. domsko smučanje
29. francoski večer

MAREC 2016

8. DBT – predstavitev skupin
15. sv. birma (dijakinja 4. VS)
17. taizejski večer
21. spomladanske ustvarjalne delavnice
23. duhovni večer (5. VS)
23. križev pot na Kurešček
31. DBT – zaključna prireditev

APRIL 2016

1. govorilne ure
5. športno srečanje katoliških gimnazij
5. ženski večer
11. mediacija – obisk iz Nemčije
12. DBT – pica zmagovalcev
14. Strgana struna
21.–22. domijada na Rogli
25. duhovni večer (4. VS)

MAJ 2016

4. Heresov turnir v nogometu
6. roditeljski sestanek
16. klubski večer
17. Heresov gala ples
19. slovo maturantov
24. Marijin večer
26. skupna sveta maša
31. ženski večer

JUNIJ 2016

1. razstava plakatov
9. filmski večer
13. literarni večer
15. ustvarjalne delavnice
17.–19. vzgojiteljska konferenca
22. Želimeljski bojevnik
23. zaključni večer (1. VS)

VZGOJITELJI 2015/2016

Bernardka Rupnik
»Bernardka si rada prepeva Vem, da danes bo srečen dan. Ja? Ne? Ja? Ne? *Stop! In ja!* Vsak dan.«

Uokvirjenih 12

Rok Rojko
»Najlažje se me preseneti z obratom za 181 stopinj.«

Luka Planinc
»Korak za korakom, stopinjo za stopinjo napredujemo naprej in puščamo sledi.«

Nežka Birk
»Obožujem dva kota: 180 stopinj, ker takrat dijak spi, in 90 stopinj, ker se tudi moje telo umiri.«

Klemen Balažič
»Vesel sem, da živim v Želimljah, kjer je polno gozdov in sprehajalnih stez za dolge in sproščujoče sprehode. A ko na tleh zagledam medvedovo stopinjo, se nekaj dni sprehajam zgolj po dolgih hodnikih naše ustanove.«

Jana Jemec
»Čaj, zalit z vodo, ki ima 100 stopinj, pozdravi skoraj vsako bolezen, zagotovo pa najlepše zadiši.«

Vzgojitelji pri resnem delu

Klara Pavlinič
»Če nima vsaj 25 stopinj, ne grem v vodo!«

Tina Berčič
»Letošnje leto sem stopala v stopinje velikih maturantk in tretješolk, kmalu pa bom morala ponovno stopati v najmanjše stopinjice novorojenega deteta.«

Petra Krumpestar
»28 stopinj je prava temperatura, če greš na poročno potovanje.«

Ali nas prepoznaš?

Mateja Ferenčak
»27 parov stopinj deklet 7. VS zaseda velik del mojega srca, pa vseeno je še veliko prostora za eno malo stopinjico, ki prihaja.«

Peter Končan
»Kot ravnatelj dijaškega doma mora biti moj pogled in srce vedno na 360 stopinj, da lahko zaobjame vse dogajanje in mlade v našem domu.«

ZAVOD SV. FRANČIŠKA SALEŠKEGA

DOM JANEZA BOSKA

1. VZGOJNA SKUPINA

1. **Aljaž Antloga**
2. **Aljoša Breskvar**
3. **Matej Bolta**
4. **Jaka Čop**
5. **Franci Dolenšek**
6. **Miha Gale**
7. **Domen Jeram**
8. **Jernej Jereb**
9. **Kristjan Karničar**
10. **Krištof Kepic**
11. **Marcel Kepic**
12. **Boris Kokalj**
13. **Luka Kovač**
14. **Filip Lah**
15. **Jure Marc**
16. **Bine Markelj**
17. **Jakob Merše**
18. **Andrej Nartnik**
19. **Jona Novljan**
20. **Luka Osredkar**
21. **Rok Pičman**
22. **Primož Rajšp**
23. **Lenart Rupnik**
24. **Filip Štepec**
25. **Tilen Tehovnik**
26. **Izidor Valič**
27. **Leon Zajc**

Rok Rojko, vzgojitelj

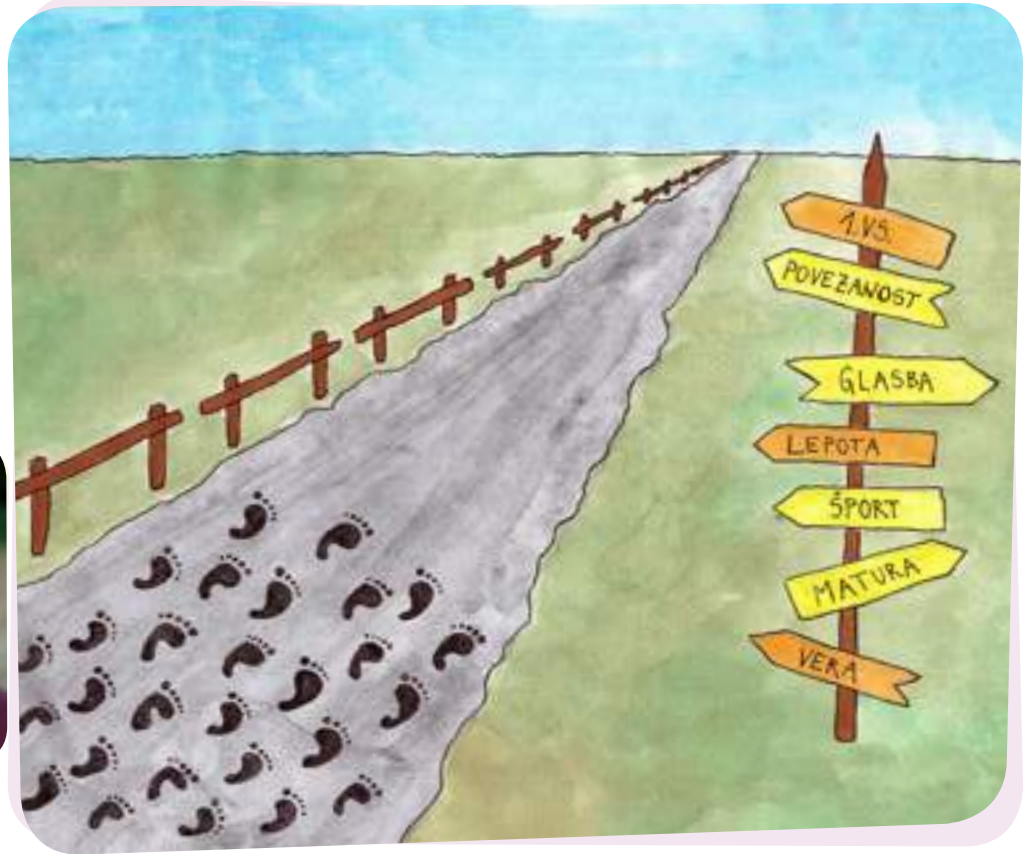

1. VZGOJNA SKUPINA

Na letošnji predstavitvi vzgojnih skupin smo se predstavili kot »vesoljci«, ki prihajajo z različnih planetov in se borijo za eno sonce. Na koncu smo se povezali in sonca je bilo dovolj za vse. Povezanost je v prvi vzgojni skupini velika »oporna točka«.

Velik poudarek smo v letošnjem letu namenili duhovnosti. V adventnem času smo imeli s 3. VS krajšo duhovno obnovo, v postnem času brali križev pot – vmes pa pripravljali najrazličnejše uvode v svete maše.

Na Strgani struni je nastopila zasedba Paraboličnі kokosi, ki jo povečini sestavljajo fantje iz prve vzgojne skupine. V letošnjem letu ni minil niti en dan, da ne bi vzgojna skupina prepevala kakšne pesmi. Glasba je naša stalna spremljevalka.

Učne ure pri nas potekajo zbrano in zavzeto. Od časa do časa tišino popestri ropot z vrati, prijateljski klepet, izbruh smeha. Seveda pa so učne ure tudi priložnost, da si fantje med seboj pomagajo.

Tudi letos smo se v januarju odpravili na vikend vzgojne skupine na Koprivnik. Sobotno dopoldne smo izkoristili za resno delo, sledilo pa je popoldansko sankanje na Pokljuki, ki nas je vrnilo v otroško razpoloženje.

Na vikendu vzgojne skupine se nam je v nedeljo dopoldne pridružila tudi nekoliko večja skupina naših staršev, bratov in sester. Konec tedna smo zaključili s skupnim kosilom, ki so ga pripravili dijaki sami.

Družabnost in domačnost sta v prvi vzgojni skupini zelo pomembni. Zelo velikokrat smo se zvečer po učnih urah odpravili v klub in praznovali rojstni dan kakšnega člana naše vzgojne skupine, nato pa kaj zapeli, igrali namizne igre ali pa se preprosto pogovarjali. Seveda nismo pozabili tudi na druženje z drugimi vzgojnimi skupinami – največkrat z dekleti 4. VS.

Ob torkih od 20:00 do 21:00 je bila naša vzgojna skupina prazna. Takrat smo se namreč odpravili v telovadnico in igrali nogomet, odbojko, košarko, hokej ... Nekajkrat smo igrali tudi preprostejše igre, kot so med dvema ognjema, kdo se boji črnega moža, finska ...

ZAVOD SV. FRANČIŠKA SALEŠKEGA

DOM JANEZA BOSKA

2. VZGOJNA SKUPINA

1. Nace Ajtnik
2. Jakob Bernik
3. Tadej Boncelj
4. Tilen Čuk
5. Franc Benjamin Demšar
6. Martin Drobnič
7. Rok Gornik
8. Matej Kavčnik
9. Benjamin Kastelic
10. Jernej Knific
11. Klemen Levstik
12. Nikolaj Mavrek
13. Peter Oražem
14. David Paulič
15. Peter Piber
16. Martin Pintar
17. Nace Pintar
18. Andraž Ponikvar
19. Lovrenc Ponikvar
20. Janez Rupar
21. Klemen Sagadin

Luka Planinc, vzgojitelj

2. VZGOJNA SKUPINA

Paintball

Na začetku in na koncu leta smo se odločili, da se pomerimo v paintballu. Tukaj se je pokazalo, da tudi trening za računalnikom nekaj šteje. Ampak ko smo se vznemirjeni skrivali za oviro in se odločali, ali bi napadli ali ne, so štele pogumne odločitve. Maturanti so sicer imeli premoč, ampak na koncu leta je bila ta že bistveno manjša.

Skupni konec tedna

Letos nam je uspelo! Šli smo na skupni konec tedna. Na Sv. Joštu nad Kranjem smo se povezovali ob ognju, pogovorih, norčijah, igrah, pa tudi nekaj resnega dela je bilo zraven. Še prehitro je minilo in že smo morali domov. Spotoma smo se oglasili tudi pri vzgojitelju Luku doma ter se z Benjaminom in Klaro vrnili v otroštvo pri sestavljanju lego kock.

Šport

Šport je bil gotovo glavna stvar, ki smo jo počeli med odmori, najraje pa tudi med učnimi urami, če le ne bi bilo toliko dela za šolo. Odbojka je bila na prvem mestu, tukaj smo nepremagljivi. Sledita nogomet in košarka, večkrat pa smo tekmovali tudi v drugih igrah z žogo. Tako smo skoraj osvojili pokal na jesenskem turnirju in pričakujemo, da ga bomo gotovo dobili naslednje leto.

DJ

Naša profesionalna DJ-a Tilen in Martin sta na domskih in šolskih plesih s svojim izborom glasbe privabila in navdušila množice plesalcev. Tudi med odmori se je glasba razlegala po hodnikih, mešanica vseh žanrov, iz vsake sobe nekoliko drugače. Marsikje se je slišala tudi kitara, saj se je kar nekaj dijakov naše skupine letos naučilo igrati ta inštrument.

Odtisi na steni

Tudi letos smo nadaljevali s tradicijo, da maturanti ob slovesu na steno odtisnejo svojo dlan. Zdaj se jih je nabralo že kar nekaj. Seveda so sveže sledi tiste, ki najbolj vabijo naprej, da jim bomo pogumno sledili tudi ostali. Po čustvenem poslovilnem govoru smo se odpravili na igrišče in se pomerili v nogometu. Kar vsi naenkrat. Ko smo bili že lačni, so nižji letniki maturantom pripravili piknik, nato pa je vsak dobil še nalogo, ki jo je moral izpolniti. Vsi so se dobro izkazali in za nagrado so dobili spominsko sliko, ki jih bo še dolgo spominjala na želimeljska leta.

Skupinska ob traktorju

Ob slovesu se spodobi, da se naredi nova skupinska slika, da se lahko primerja napredek glede na začetek leta. Ta je očiten na vseh področjih: smo pametnejši, krepkejši, iznajdljivejši, prijaznejši, postavnejši. Tudi bolj povezani. Tega smo zelo veseli in bilo nam je kar težko, da so se maturanti poslovili. No, saj jim ostali kar pridno sledimo!

Klub

Ko je zunaj slabo vreme, kar je pozimi velikokrat (pa tudi jeseni in spomladi), gremo večkrat v klub. V igralnici igramo biljard ali ročni nogomet, za »šankom« pa nam postrežejo, da se posladkamo ali odžejamo. Ali pa samo malo poklepetamo. Vsekakor pa nam ni dolgčas.

Plakat na steni

Enoločnica je bila naša tema na DBT-ju, s katero smo bili zelo uspešni. In resnično predstavlja našo skupino – različni, a skupaj smo nekaj dobrega. Tole je odlomek naše himne:
»In čeprav smo si različni, to se vidi dol z neba, se v drugi najde mesto za čisto vsakega, saj že dolga leta smo v istem loncu vsi, druga vzgojna je kot jed, ki vsakemu lahko diši.«

ZAVOD SV. FRANČIŠKA SALEŠKEGA

DOM JANEZA BOSKA

3. VZGOJNA SKUPINA

1. Jan Adamič
2. Irenej Bukor
3. Ciril Cerovšek
4. Jakob Čuk
5. Nejc Dolinšek
6. Janez Goršin
7. Žiga Fujan
8. Matija Grešak
9. Matej Grimšič
10. Šimen Hosta
11. Janez Sebastjan Kocmur
12. Klemen Košič
13. Domen Košir
14. Matej Kunavar
15. Alen Lenič
16. Jan Ocepek
17. Gregor Osredkar
18. Lovro Snoj
19. Blaž Ušeničnik
20. Jošt Vesel
21. Matej Vidmar
22. Tomaž Vitez
23. Miha Vončina
24. Peter Vončina

Klemen Balažič, vzgojitelj

Matild Domić, vzgojitelj

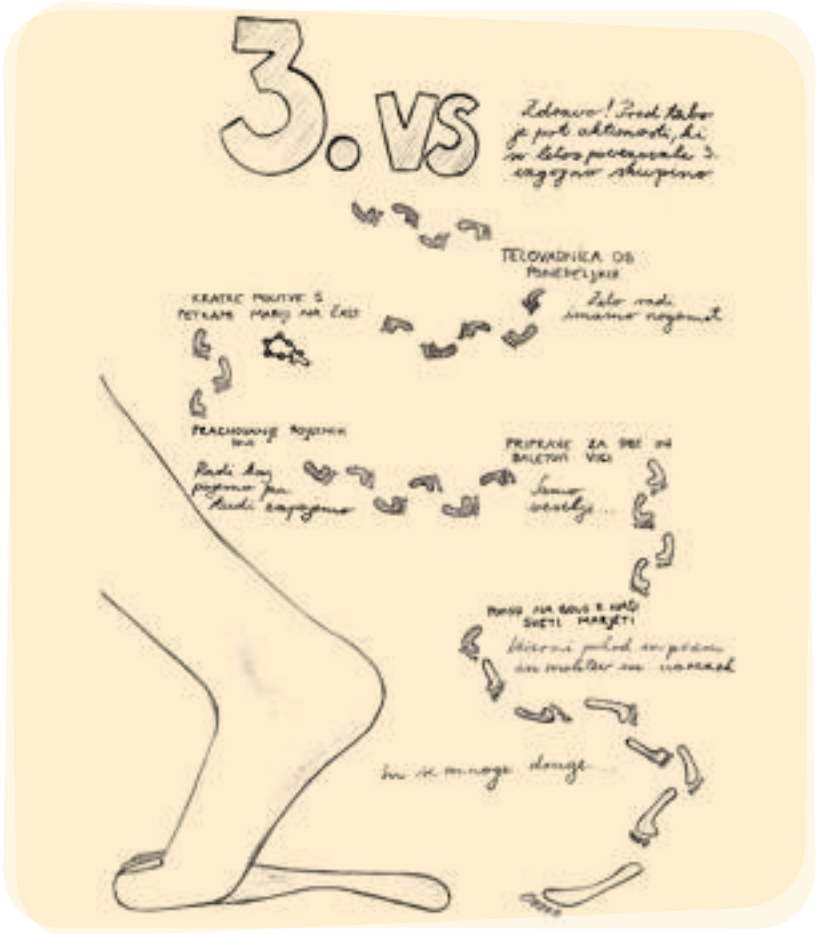

3. VZGOJNA SKUPINA

DUHOVNI VEČER

V znamenju luči

Duhovni večer smo pripravili ob začetku adventnega časa. Z besedo in igro smo hoteli opozoriti na temo, ki nas pogosto objema v sodobnem času in prostoru. Vendar se zavedamo, da zlo nima zadnje besede, ampak luč, čeprav mnogokrat majhna in sramežljiva.

PREDSTAVITEV NA DBT-JU

Pri predstavitvi vzgojne skupine na DBT-ju pa nismo ostali le pri drobni lučki, ampak je naš svet osvetljevalo močno sonce upanja. Naj luč nikoli ne ugasne v srcih mladih ljudi!

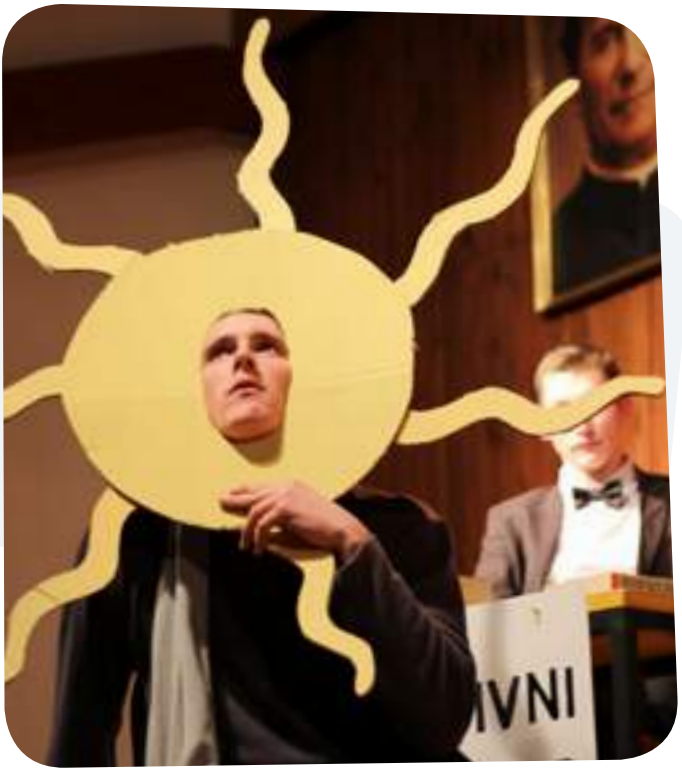

IZLET V PEKEL

Ko so se septembra maturanti podali na potep po Španiji, smo se mlajši člani 3. VS odpravili v Pekel pri Borovnici, kjer smo si ob sprehodu po naravi ogledali pet veličastnih slapov. Med potjo smo peli in debatirali, medtem ko smo sopihali po spolzkih skalah in skakali čez ozke kotanje. Na vrhu smo še posneli nekaj fotografij in prisluhnili legendarnim salezijanskim vicem Matilda in Klemena. Izlet smo zaključili s super malico na domu našega vzgojitelja Matilda.

PIKNIK VZGOJNE SKUPINE

Ob zaključku šolskega leta smo imel piknik vzgojne skupine. Okrepili smo se ob mesninah, ki smo jih spekli sami. Potem so maturantje svojim mlajšim kolegom pripravili nekaj izzivov, da se še okrepijo in postanejo pravi možje. Dijaki nižjih letnikov so maturante preverili, ali so dovolj močni, da se spopadejo s študentskim življenjem. Upamo, da bo v prihodnosti vsem uspelo premagati ovire, ki jih bomo srečali na življenjskih poteh.

ROMANJE K SV. MARJETI NA GOLO

Tudi letos smo v prvih dneh koledarskega leta tradicionalno poromali k sv. Marjeti na Golo. Ne ustavi nas ne mraz, ne hladno vreme. Zavedamo se, da nas prav taka srečanja povežejo in napolnijo z veseljem, ki ga potrebujemo v boju za šolske ocene in dolžnosti, ki jih nikoli ne zmanjka. Želimo si, da bi tudi v prihodnje nadaljevali s tem plemenitim srečanjem.

ZAVOD SV. FRANČIŠKA SALEŠKEGA

DOM JANEZA BOSKA

4. VZGOJNA SKUPINA

1. **Nina Benčina**
2. **Ema Bešter**
3. **Karin Bojc**
4. **Benjamina Češarek**
5. **Urška Eržen**
6. **Klara Hrovat**
7. **Neža Jakelj**
8. **Anja Javornik**
9. **Marija Krnc**
10. **Tjaša Kučič**
11. **Lucija Kunavar**
12. **Marjeta Malovrh**
13. **Ana Marinko**
14. **Veronika Maršič**
15. **Marija Okršlar**
16. **Lucija Pavlinič**
17. **Katja Peternelj**
18. **Zala Pia Pirc**
19. **Jerca Polc**
20. **Zala Prijatelj**
21. **Manca Prošek**
22. **Katja Rozman**
23. **Urška Rupar**
24. **Manca Slatnar**
25. **Neža Snoj**
26. **Rebeka Strehar**
27. **Iza Terbovšek**
28. **Nika Zabukovec**
29. **Amadeja Gvendolina Završnik**
30. **Lucija Žumer**

Klara Pavlinič, Bernardka Rupnik, vzgojiteljici

4. VZGOJNA SKUPINA

Sprejem fazank

Nekega septembrskega večera je bil najnovejši podmladek 4. VS povabljen na večerno srečanje, kjer so jih že malce bolj poučene drugošolke seznanile z najosnovnejšimi običaji vzgojne skupine. Večer je prinesel obilo smeha, dobre zabave, plesa, hrane, predvsem pa novih prijateljstev.

Petje v Klarini sobani

V še toplih jesenskih večerih smo se najraje zadrževale v sobi vzgojiteljice, veliko premajhni za vseh 64 nog, kjer smo s pesmijo napolnile tudi ves atrij. Kot je zapisala ena izmed deklet: »Večer, ko samo poješ in se čudiš, kaj četrta zmore.«

Žabji žur

Na prekrasen torkov večer smo se razigrane prvošolke iz 4. VS prelevile v poskočne žabice. Za popestritev tedna nam je namreč naša vzgojiteljica pripravila pravi mali žabji žur.

Oblečene v žabe in s figicami na glavi smo v naši mlaki (beri: v skupnem prostoru) počele vse možne žabje norčije, ki vam padejo na pamet!

Za konec pa smo odšle še v žabji lepotilni salon in si privoščile obrazno masko!

Na še mnogo takih žabjih večerov!

DBT

Iz različnih svetov smo pripotovale
in prav hitro se spoznale,
močno vez med seboj gradimo,
druga za drugo vse storimo.
Ker ko skupaj smo,
zakorakamo v drugačen svet,
odet v prijateljstvo,
ki ga širimo
in na vse skrbi pozabimo.

Birma

Naša Amadeja je letos prejela zakrament svete birme. Ostale smo ji pripravile uvode v sveto mašo in ji v spomin napisale pesem.

Duhovni večer

Spomladi – v šmarničnem času – smo pripravile duhovni večer, na katerem se je predstavilo pet Marij. Vsaka od njih nam je pripovedovala svojo zgodbo; čeprav so bile vse različne, pa so nas na koncu vodile pod en sam Marijin plašč.

Vzgojni konec tedna

Vzemi le en *vikend*, ki skril si ga tja na srčno stran, pozabil ga nikoli več ne boš.

#vikendvzgojne #brodolom #samotnjotok #dekliščina #IZOLAcija #sonce #morje #sladoled #ples #mamce #mojamatikuhakafe #sestre #pohajkulje #sardelce #singingintherain #nočnokopanje #zgorajzvezdespodajzvezde #mladinajenašaprihodnost #zumba #najboljšekuharice #pesem #mehurčki #ministrantka #jepovitukituki #virus #želodek #krčmarice #najboljšadružba

ZAVOD SV. FRANČIŠKA SALEŠKEGA

DOM JANEZA BOSKA

5. VZGOJNA SKUPINA

1. **Teodora Bizjak**
2. **Katja Brlek**
3. **Anja Bon**
4. **Karmen Dolenšek**
5. **Doroteja Fajdiga**
6. **Lidija Hladnik**
7. **Ajda Jensko**
8. **Maja Kalan**
9. **Marija Lucija Kavčič**
10. **Nika Koder**
11. **Karmen Krnc**
12. **Kristina Krnc**
13. **Tjaša Lahne**
14. **Barbara Lapanja**
15. **Sara Marinko**
16. **Manca Miklič**
17. **Klara Močenik**
18. **Petra Opršnik**
19. **Tina Peterman**
20. **Živa Pirnat**
21. **Neža Slak**
22. **Nika Topole**
23. **Ema Zupan**
24. **Nika Zupan**
25. **Mihaela Žnidaršič**

Jana Jemec, vzgojiteljica

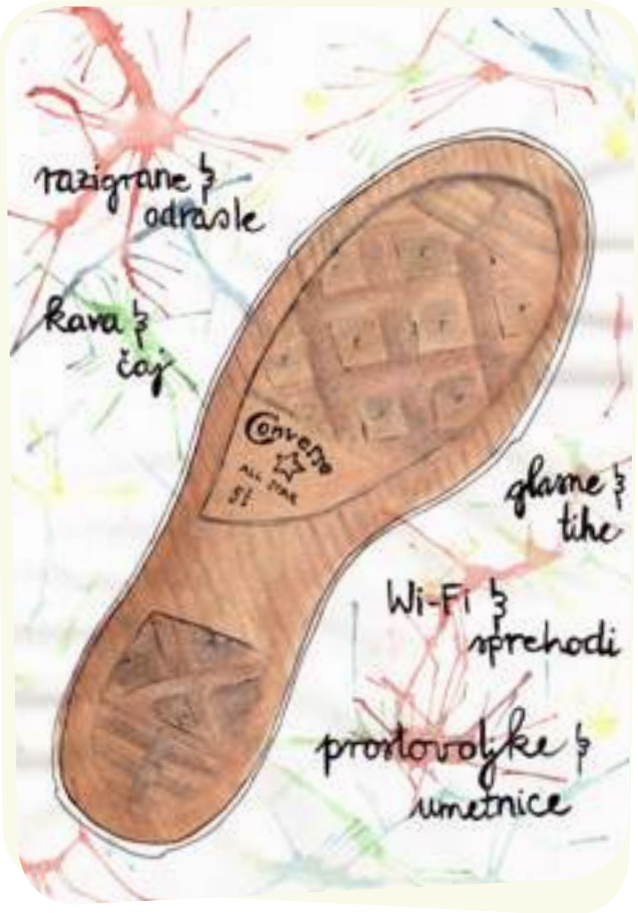

5. VZGOJNA SKUPINA

Ko se v naši vzgojni skupini pojavijo oblaki, jih naši prelepi nasmeški odženejo. Marca smo se »5ke« odpravile na skupni konec tedna k Jani domov v Davčo. Imele smo se super dobro, to ni pretiravanje, prej zgolj podcenjevanje.

Vsaka »5ka«, tudi če tega noče priznati, se zna poglobiti, če se hoče. Letos smo pripravljale duhovni večer o velikem petku in trpljenju. Punce smo se preobrazile v apostole ter domu predstavile dogodke še z malce drugačne perspektive.

Saj ni potrebno, da smo vedno normalne! Kaj je skupnega Arnoldu Palmerju, Jeffersonu in Jimu Howardu? Mešanje pijače v 5. VS. Seveda brezalkoholne, kar pa ne pomeni, da je zabava kaj manj nora.

Naša oddaljenost nas ne ustavi pri spoznavanju novih ljudi in sklepanju novih prijateljstev. Zato smo pripravljale družabne večere tudi z drugimi vzgojnimi skupinami.

»Fantastične smo!« smo zaklicale na naši predstavitvi na DBT-ju. Poskusile smo namreč pokazati vse norosti in norčije, ki se dogajajo na vrhu zavitih stopnic.

Že od prvega dne se trudimo, da spletamo nerazdružljive vezi. Tako smo na sprejemu fazank spletle mrežo prijateljstva, ki smo jo ohranile skozi celo leto.

Vsako leto na koncu pripravimo piknik, da se še zadnjič skupaj poveselimo. Letos smo poskušale postaviti tudi stolp. Še dobro, da je Nika osvojila vrh.

Življenje ni potica, lahko pa postane. To velikokrat slišimo v naši vzgojni skupini in druga drugo spodbujamo. Zato pridno gledamo v prihodnost in upamo na najboljše.

ZAVOD SV. FRANČIŠKA SALEŠKEGA

DOM JANEZA BOSKA

6. VZGOJNA SKUPINA

1. Ana Bartol
2. Anja Bregar
3. Pia Danilovič
4. Lina Drenik
5. Karmen Globočnik
6. Lara Jan
7. Tajda Jerkič
8. Eva Kebe
9. Zala Košir
10. Tinkara Kovač
11. Klara Kravos
12. Ana Lipovšek
13. Ana Medja
14. Klara Mohorič
15. Manja Ocepek
16. Eva Petek
17. Kristina Polc
18. Alja Smrkolj
19. Sara Stanko
20. Anja Strojanšek
21. Eva Sušin
22. Sara Šega
23. Ana Šenk
24. Nika Šušteršič
25. Polona Zabret
26. Janja Zupančič

Nežka Čadež, Tina Berčič, Klara Pavlinič, vzgojiteljice

6. VZGOJNA SKUPINA

Vodilo 6. VS je: Za nas ni meja! Na našem skupnem koncu tedna v Strunjanu ga je Eva vzela malce preveč zares ...

Peš po slovenski obali! Ker smo same pogumne »dekline«, je bila to za nas mala malica. Spotoma pa smo se še barvno uskladile za eno lepo fotografijo.

V skupini sedemindvajsetih žensk ne prideš daleč brez zaupanja. Takole so maturantke zaupale tretješolki Ani, ki jih je na njihovem slovesu iz vzgojne skupine popeljala po »poti spominov«.

»Ej, daj zeleno roko na desno!« Čakaj – kaj?! ... Včasih se nam je naenkrat dogajalo toliko stvari, da smo na koncu že vse pomešale ... V takšnih trenutkih te lahko reši le še pristen prijateljski objem!

Kava je najboljša prijateljica 6. vzgojne skupine; brez nje pač ni minil noben izmed naših skupnih dogodkov. Takole so nam jo na morskem vikendu pripravile Eva, Lina in Tajda – gospodinje in pol!

Po starodavni tradiciji šeste vzgojne skupine maturantke na barvitem in vedno pospravljenem (khm ...) hodniku takole pustijo svojo sled – ta nato spominja vse nadaljnje rodove, da je treba živeti tako, da za seboj puščaš barvite in čudovite odtise!

Na letošnjem don Boskovem turnirju smo po čebelje v en glas zabrenčale svojo himno: »Dolga, dolga je pot do neba, če tavaš sam po njej, a čebela dobro ve, da v roju lažje gre!« Pa še res je!

Rožice iz šeste gredice se najbolje počutijo takrat, kadar lahko svobodne in brezskrbne uživajo življenje na širnih zelenih poljanah ter v svoje naročje lovijo sončne žarke in pisane cvetove.

Prisegamo na pisano, živobarvno življenje! Kadar se nam dan zdi preveč vsakdanji, si ga popestrimo na tisoč in en način (na primer tako, da maturantke svoje tretješolke zasujejo z barvami in jih pošljejo na sprehod po želimeljskih travnikih).

ZAVOD SV. FRANČIŠKA SALEŠKEGA

DOM JANEZA BOSKA

7. VZGOJNA SKUPINA

1. **Irena Bačar**
2. **Eva Bernik**
3. **Julija Cerar**
4. **Pia Gerbec**
5. **Maša Golob**
6. **Eva Jurančič**
7. **Klara Kavčnik**
8. **Ana Knific**
9. **Eva Kopač**
10. **Tinkara Koračin**
11. **Urša Kosmač**
12. **Ana Krnc**
13. **Ana Krošelj**
14. **Staša Lesjak**
15. **Katja Markelj**
16. **Ema Močenik**
17. **Tina Pugelj**
18. **Johana Purgar**
19. **Marjeta Radešček**
20. **Ana Rogelj**
21. **Lea Šavs**
22. **Barbara Švigelj**
23. **Tadeja Vrenko**
24. **Lucija Zajc**
25. **Tina Zaplatar**
26. **Anja Ziherl**
27. **Veronika Žižek**

Mateja Ferenčak, vzgojiteljica

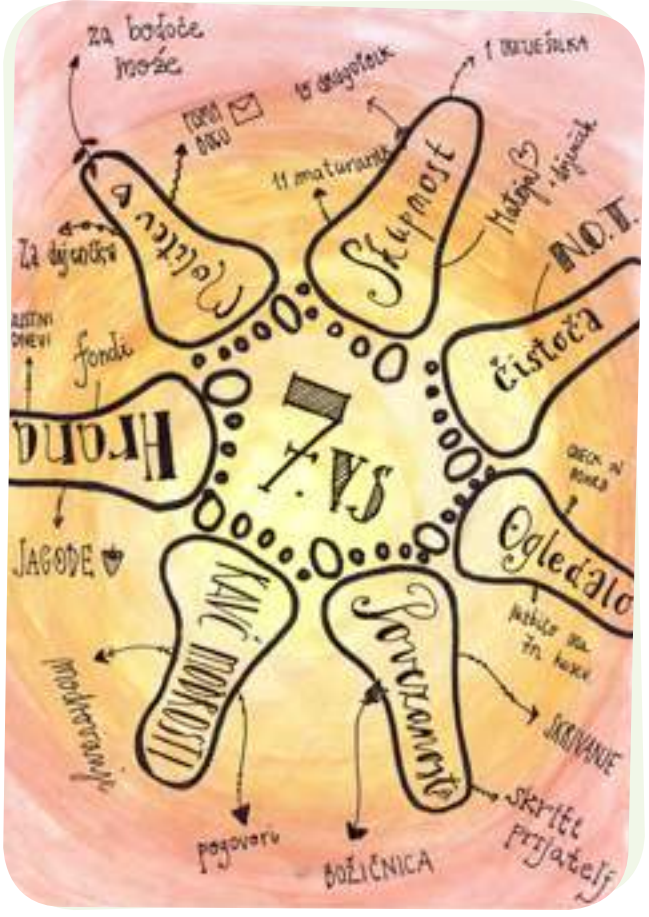

7. VZGOJNA SKUPINA

SLOVO MATURANTOV

Drugošolke smo se morale posloviti od naših preljubih maturantk, zato smo jim pripravile preizkus, da bi preverile njihovo pripravljenost za polet v svet. Na našo žalost in njihovo srečo so ga opravile precej dobro in poletele. Naj bo njihov let uspešen, v srcih pa naj za vedno živi 7. VS.

BOŽIČNICA

Kot je v 7. VS že navada, smo si tudi letos pripravile svojo božičnico, kjer ni manjkalo hrane, smeha, sreče, izdelovanja jaslic in božičnega vzdušja. Obdarovale smo se z ročno izdelanimi darilci in navdušene poslušale nagovore vseh možnih predstavnic (od predstavnice vzgojne skupine pa vse do predstavnice za kuhinjske krpe) ter ubrane melodije dua flavtistke in violinistke. Tako smo na najlepši način začele praznične počitnice.

BAZAR

Čemu bi obleke, ki nam ne pristajajo več, metale stran, ko pa si jih lahko izmenjamo? V ta namen smo organizirale svoj bazar, kjer smo poleg oblek menjale tudi nakit. Kot »krompir za dva korena« so bile sklenjene mnoge kupčije, naši obrazi pa so izžarevali navdušenje nad »novimi« stvarmi.

SUSHI PARTY

»O, ne! Zopet je mlečna ...« Tokrat je za rešitev poskrbela maturantka Staša, ki nam je pokazala svoje spretnosti v zvijanju posušenih alg z različnimi nadevi. V tem smo se preizkusile tudi same – ene bolj uspešno, druge manj, pomembno je le, da so bili želodčki siti in oči še vedno prave oblike.

SANČO PANSA

Ko so se naše maturantke odpravile na ekskurzijo v Španijo, smo se tudi drugošolke podale na pravo špansko popotovanje v Ljubljano. Tam nas je sprejel sam don Kihot in nam naložil različne izzive, kot npr. ples flamenka, spraševanje na blagajni v španščini, ogovarjanje kipa, Prešernove recitacije. Vse smo seveda dokumentirale in za dobrodošlico predstavile našim zagorelim maturantkam.

PISMO BOGA

Zima je bila v 7. VS obdobje miru, predvsem v povezavi z Bogom. Vsak večer nam je preko ene izmed nas napisal pismo in nam s tem sporočal razna opažanja, misli in spodbude.

ZAVOD SV. FRANČIŠKA SALEŠKEGA

DOM JANEZA BOSKA 8. VZGOJNA SKUPINA

1. **Hana Bajec**
2. **Mirjam Bešter**
3. **Eva Bolta**
4. **Eva Cemič**
5. **Tina Dovič**
6. **Laura Ferkulj**
7. **Špela Krnc**
8. **Katja Lenarčič**
9. **Rebeka Mihelič**
10. **Sara Mivšek**
11. **Neža Pollak**
12. **Klara Simčič**
13. **Ana Marija Sodja**
14. **Eva Monika Starc**
15. **Ajda Šenk**
16. **Urška Šmajs**
17. **Gaja Špes**
18. **Tadeja Videc**
19. **Petra Zupan**
20. **Elizabeta Žust**

Petra Krumpestar, vzgojiteljica

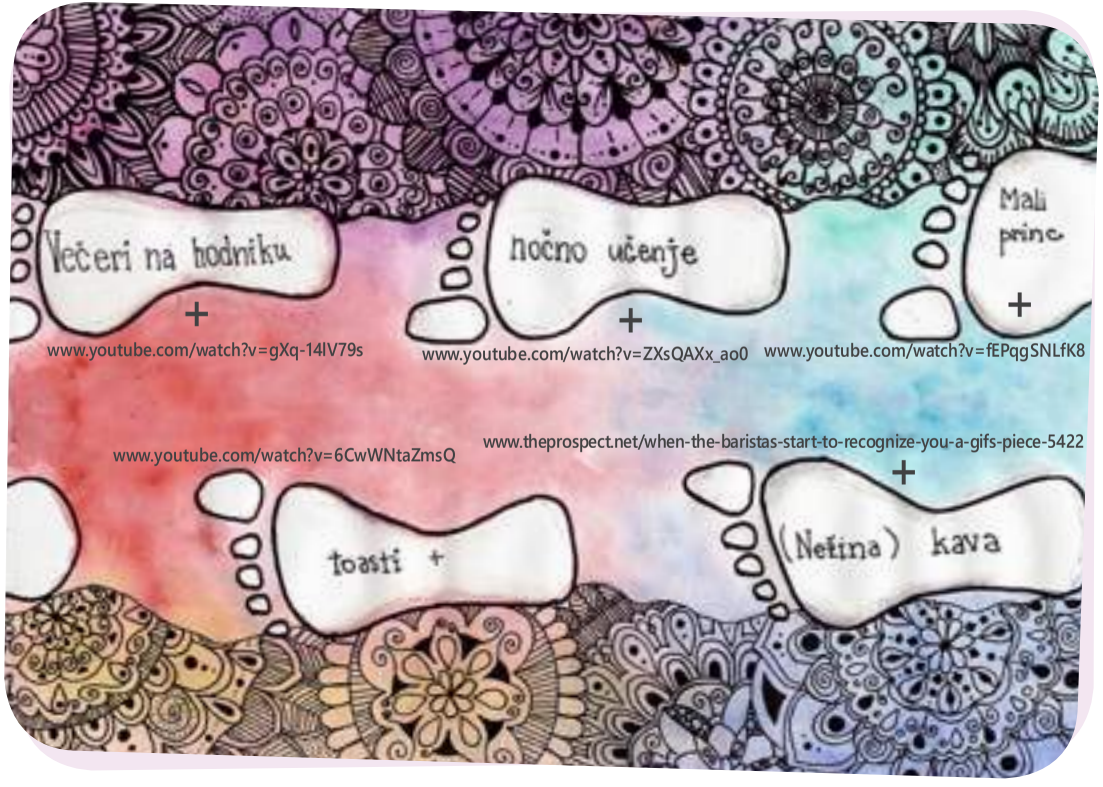

8. VZGOJNA SKUPINA

»OSMOBAZAR«

Hlače, majice, jopice, šali ... Vsaka v svoji nabito polni omari oblačil najde kakšen kos oblačila, ki ga ne nosi več oz. ji je premajhen. In zakaj tega ne bi ponudila ostalim iz vzgojne skupine?

Tako smo se odločile, da pripravimo »osmobazar«. Imele smo kar dva: zimskega in poletnega. In vsaka je lahko našla kaj zase.

BOŽIČNI PIKNIK

Nekega večera, ko je že dišalo po božiču, smo se dekleta iz vzgojne skupine zbrala na prvem božičnem pikniku. Začele smo s pripravo prostora: jaslice, okrašena smrečica, zvezdice, ki padajo z neba, odejice in božična glasba za pravo vzdušje. Kmalu je zadišalo po picah. Seveda pa ni manjkal niti tradicionalni čokoladni fondi s sadjem. Takrat pozabimo na vso oliko!

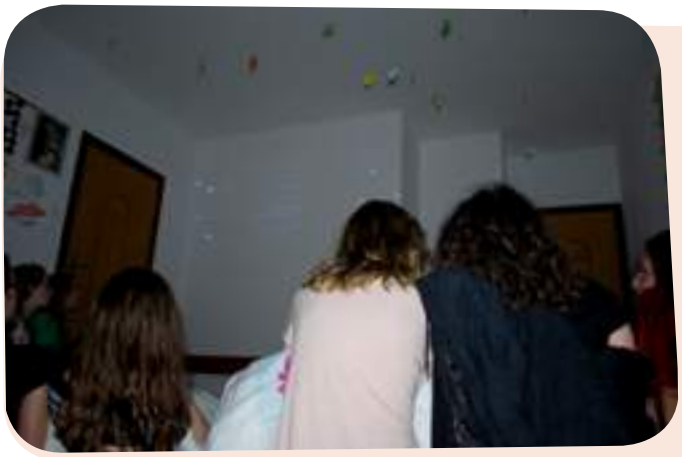

FILM POD ZVEZDAMI

Filmski večeri v naši vzgojni skupini so posebno doživetje. Prav vsaka prinese svoj »kovter in poušter«, se udobno namesti pod zvezde in čaka na začetek. Ob zvokih cmokanja, ko smo se sladkale s čokolado in kokicami, smo si v letošnjem šolskem letu ogledale dva filma: Trener Carter in Mali princ.

ZAKLJUČNI PIKNIK

Neskončna vzgojna skupina pod želimeljskim soncem se je tistega oblačnega dne zbrala pod kozolcem. S svojim veseljem smo kmalu pregnale oblake in priklicale sonce. Ni dolgo trajalo, da je iz »čevabdžinice SMOLLAK« zadišalo po najboljših čevapčičih, bučkah in siru. Popoldne smo si popestrile z nekaterimi »bansi«, za konec pa smo se posladkale z dobrotami, ki smo jih pripravile same po receptih naših babic.

SREČNO, MATURANTKE!

Tudi naša vzgojna skupina je doživela slovo maturantk. Naša prva generacija maturantk se je poslovila v slogu: skriti zaklad, izzivi, fotografiranje s svežim sadjem, slavnostna večerja s hrano in pijačo s celega sveta (no, iz držav, kjer smo se potepali na želimeljskih ekskurzijah). Bilo je res prijetno!

Drage maturantke, srečno in ne pozabite svojih najbolj prisrčnih drugošolk!

PILLOW FIGHT

Šolsko delo je lahko sila naporno, zato si je potrebno večkrat vzeti čas za sprostitveni večer. Eden izmed takšnih v letošnjem šolskem letu je bil tudi »pouštr večer« ali bolj znano »pillow fight«. Zbor je bil v skupnem prostoru, obvezna oprema pa čim večji vzglavnik. Če smo sprva začele kot kure brez glave mahati z vzglavniki sem ter tja, smo se kaj hitro malce bolj organizirale in naredile špalir vzglavnikov. Najbrž ni potrebno poudarjati, da je bil boj neusmiljen.

SKUPNI VEČER

Tri, štiri, zdaj! Hitro hitro, iz oblačil, ki jih imate na sebi, naredite čim daljšo verigo, samo eden naenkrat lahko teče!

To je povelje, ki se je nekega septembrskega večera razlegalo po naši telovadnici. Domovci smo se zbrali na skupnem večeru letošnjega leta, kjer smo najprej preizkusili svoje sposobnosti skupinskega dela v ustvarjanju verige iz oblačil, s katero smo ponazorili tudi namen skupnega večera: povezovanje, sodelovanje in zabava. Večer smo zaključili z molitvijo in svoja prizadevanja za povezano domsko skupnost izročili še v božje roke.

Katja Lenarčič

Naša veriga iz oblačil je najdaljša

Prisluhnimo še odmevu tretješolke:

Na letošnji prvi skupni večer, ki so ga pripravili drugošolci, smo se odpravili večplastno oblečeni. Počutili smo se kot čebule, bilo nam je vroče in skoraj smo jokali ... Od smeha, seveda. Veliko lepše pa je postalo, ko smo svoja oblačila začeli vezati v verige. Ker pa nas je kaj kmalu začelo zebsti, smo verige razdrli in se oblekli nazaj. Večer smo zaključili zviti v spiralo ter s pesmijo in molitvijo. Pa en čebulni pozdrav!

Barbara Lapanja

Rok ali Marija, kdo je hitrejši?

Skupaj nam je lepše

VZGOJNE NORČIJE

S skupnimi močmi nam lahko vse uspe

Tako lepi, da smo kar za v okvir!

Hej, kdo dlje zdrži, Filip ali Aljaž?

Maturant Poni ob slovesu

Nič ne slišim, nič ne govorim, nič ne vidim

Lakota je huda reč

»Poštirkane fazanke«

INTERVJU Z GLAVNIM ANGELČKOM KUHARČKOM

Vsako leto nas v dijaškem domu obišče tudi sveti Miklavž. Pridni dijaki se dogodka zelo veselijo, poredni pa običajno malo manj ... Miklavžu pri organizaciji njegovega obiska pomagajo maturanti, ki ob tej priložnosti pripravijo program za vse ostale dijake. Kako so se domovci z nebeškim dobrotnikom in njegovimi krilatimi pomočniki družili letos, pa lahko izveste iz spodnjega intervjuja!

»Pa je spet tisti čas v letu! Veseli december ali mesec radosti, obdarovanja, otroških krikov na snegu ... Za nekatere. Danes je med nami glavni šef Miklavževe tovarne, ki nam bo predstavil, kako on in njegovi sodelavci preživijo ta mesec. Najprej lepo pozdravljeni! Hvala, da ste si vzeli čas in nas obiskali v studiu. Torej, december. Za mnoge zelo težko pričakovan mesec. Kaj pa za vas?«

Šef: »Hvala za povabilo. Z veseljem se odzovemo na povabila pridnih otrok. Uh, december. Za nas je to najbolj stresen in naporen čas v celem letu! Veste, koliko piškotov je potrebno speči v tem norem času? Vsako leto je več pridnih otrok, ki jih Miklavž želi obdariti s piškotki. In mi, njegovi zvesti angelčki kuharčki, mu pri tem vestno pomagamo. Ne razumite narobe, svoje delo opravljamo neizmerno radi, ampak vsako leto se pripeti nekaj oz. nekdo, ki nam oteži delo in upočasni proizvodnjo.«

»Tudi letos?«

Šef: »Tudi letos, brez izjeme.«

Sv. Miklavž s svojimi pomočniki

Tile »hudički« izgledajo resno!

Nebeško-peklenski kontrast

»Kaj pa se vam je pripetilo letos?«
Šef: »Ah! Kot vsako leto smo bili že lepo pri koncu s peko piškotov, ko so nenadoma v tovarno vdrli hudički! Veste, oni ne ubogajo nikogar. No, razen Miklavža. In vsako leto zatrdijo, da nas naslednje leto ne bodo ovirali. Ampak ali ste že videli hudička, ki bi kdaj držal obljubo? Ne, niste! Po toliko letih bi nas pa to lahko že izučilo.«
»In kaj so storili?«
Šef: »Od nas so zahtevali piškotke. In mi smo jim jih dali, saj nam drugega ni preostalo. Enega po enega so klicali na oder in jim zastavljali naloge. Tako so si izbrali, katere bodo vzeli. Nekateri so morali peti na posnetek znane pesmi, drugi so morali rešiti princeso, tretji pa odgovarjati na vprašanja. Meni osebno se je zdela najbolj grozna naloga, kjer sta morala dva zagristi v jabolko. Oh, in eden je moral iskati krofe. Krofe?! Si morate misliti? Vsako leto postajajo hujši.«
»In kako se je vse skupaj končalo?«
Šef: »Seveda je Miklavž vse rešil. Hudičke je spravil v nadzor in nam spet vrnil našo preljubo tovarno. Žal smo bili tako v zaostanku, da smo naprej delali tristo na uro. Hvala bogu smo spekli vse piškotke v ravno pravem času.«
»Me veseli, da vam je tudi letos uspelo. Že sedaj pa vam zaželim srečo za naslednje leto.«
Anja Bregar

Tomaž Vitez je bil ... vitez!

Priložnostni bend

Vsi skupaj, miklavževanje uspelo!

BOŽIČNICA

Veliko je stvari, ki nas spomnijo na božični čas. Jaslice ali sneg, mogoče lučke ali darila ali preprosto druženje in ljudje, ki so okrog nas. Druženja v božičnem času v Želimljem nikoli ne zmanjka in za to poskrbi prav poseben 'praznik', ki mu vsi pravijo BOŽIČNICA. Glavni protagonisti so prvošolci, ki so zadolženi za celotno dogajanje tega prekrasnega večera.

Skupina za program je do božičnice pripravila predstavo, s katero so vse dijake popeljali – skupaj z izvrstnim božičnim zborčkom – v sirotišnico, kjer so otroci s pomočjo fantka Oliverja spoznali bistvo božiča ter kljub neodobravanju njihove vzgojiteljice postavili jaslice.

Po končanem ogledu predstave smo odšli v jedilnico, kjer so prvošolci pripravili dekoracijo iz lego kock in nas spodbudili, da si iz njih izdelamo svečnike za še lepše vzdušje. Po obilni večerji, ki so jo za nas pripravile kuharice ter postregli izkušeni natakarji (prvošolci), je sledi krajši govor ravnatelja doma, Petra Končana, in ples, ki so ga odprli maturantje s prav posebno točko. Če nad plesom nisi bil navdušen, si se lahko s prijatelji sprehodil do don Boskove sobe, v kateri so nam naši izvrstni fotografi zabeležili spomin, ki smo ga lahko kazali vsej vasi. Spomine je zabeležila tudi vsaka vzgojna skupina. Letošnja božičnica se je zaključila s petjem pod zvezdami in občudovanjem jaslic, ki so jih za nas izdelali ministranti. Jernej je najprej prebral par besed o njihovih jaslicah, nato pa je atrij oblila božična svetloba. Barve so se prelivale ena v drugo. V središču visoke lesene konstrukcije, ki je predstavljala naš svet, je lebdela preprosta oblika svete družine.

Ob koncu večera, preden smo se zavili v tople odeje, so nas razveselila darilca, ki so nas pričakala v sobah. Spoznali smo, da je božičnica praznik, ki naredi veliko lepih spominov, mnenja o tem dogodku pa se ne zamenjajo do prihodnjega leta, ko nov vtis na nas naredijo novi prvošolci.

Ajda Jensko in Urška Eržen

Sirote »fazanske«

Luč v temi

Plešem jaz, plešeš ti, pleševa skupaj

Del prvošolcev kot otroci v sirotišnici

Hej, sestavljanje legokock je zabavno!

Domske jaslice, kot jih še ni bilo

Prav poseben svečnik

Poglej, kako sva močna!

Poišči vsiljivca!

Čin čin!

Klarino branje pravljic je tako ... pravljično

»Jernej, pripelji nam koruzo!«

Ko potrebuješ popestritev,
Ličkanje je ta sprostitev.
Up polagamo v dobre učne ure,
Balkan da nam razlog za fine žure.
Sploh, ko nekaj dobrega si zaželimo,
Krompirjeve svaljke v klubu dobimo.
Imenitno se imamo, z dobro družbo se obdamo.

Večeri, ki pod zvezdami jih preživimo,
Enkrat šrilanške spomine obudimo.
Če francoske kulture si poželimo,
Ena Nežka zrihta, da vse to dobimo.
Res je pravljična ta stvar,
Imeti klubskega je božji dar.

Tina Pugelj in Eva Petek

Lučka in Tajda kot Francozinji

Goveja juh'ca je skuhana

ZABAVA

Osma evolucija

»Takšna bom, ko bom velika!«

»Če se skrijeva v smeti, naju ne bo nihče videl ...«

Včasih zaplešemo kar na hodniku

Jana, a je sadno nabodalo dobro?

Pogled na svet postane čisto drugačen

Komaj čakava na čokoladni fondi!

FAZANIRANJE

Ojoj, kako smrdim! Soba je v popolnem neredu, kot da bi padla bomba. Resno! Zobe sem si umival najmanj pol ure, pa še kar vlečem ven nitke paradižnika. Kaj takega pa še ne, prisežem!

Najprej so nas naši ljubi maturanti zbudili tako, da so nam trobili na ušesa z nekimi vuvuzelami, menda se tako imenujejo. In poslušaj, kaj se je zgodilo potem! Gnali so nas po hodnikih gor in dol do telovadnice. Tam je bilo pa samo še bolj divje. Maturantje so se delali, da so neki »odštekani« zobarji, in nas preganjali, tako da smo se čisto preznojili. Ko mi je nekdo dal v roke cent in mi rekel, naj z njim izmerim telovadnico, se mi je kar v glavi zvrtelo. In ker sem tak »car«, kot sem, sem to tudi naredil. Neka zobozdravnica mi je rekla, naj malo zaplešem z metlo, pa sem ji rekel: »Ej, punca, jaz bi raje s tabo.« Potem me je pa malo grdo pogledala in rekla, da ima fanta. Potem sem, kakopak, zavrtel metlo. Nato sem tekel naprej, pa so mi rekli, naj malo pokažem svoje bicepse, in sem naredil nekaj sklec. Ko sem šel naprej, so me nekam zvlekli in me snemali, pa sem jim povedal, da so res kralji, ti naši maturanti. Ko smo bili že čisto utrujeni, so nas postavili v vrsto in nam razdelili neke zobne ščetke. Prav vsakomur svojo, ne boš verjel. Potem so bili pa še tako radodarni, da so nam priskrbeli še zobno kremo – to je bila nekakšna paradižnikova mezga. Neka luštna zobozdravnica nam je z visokega stolčka kazala, kako naj si umijemo zobe. Potem so se hoteli prepričati, ali smo pojedli dovolj paradižnika, pa so nam razdelili še tiste roza tablete. Na koncu so nas vse lepo poslikali in vsak je dobil še en križek za lahko noč.

Super so tole pripravili! Ti naši maturantski zobarji so res kralji, prisežem! Ko sem prišel v sobo, sem bil čisto mrtev; ulegel sem se na jogi, pa sem imel pod rjuho en kup koruze, naslednji dan sem jo našel še v nogavicah. Res, maturanti so se prav potrudili – še na stranišče so mi z zobno kremo narisali risbico.

Ta noč je bila nepozabna; hvala, maturanti!

Fazan 2015/2016

Še nikoli si nisem umival zob z roko na glavi

Zobe ščetkamo od zgoraj navzdol ...

»Fazanski« zajtrk

Zlobnež pod krinko

Presenečenje na ogledalu

Me smo pripravljene

Nekdo uporablja ščetko malo drugače

»Klara, so zobki dobro umiti?«

»Od nekdaj sem si želel imeti brke!«

Ti »odštekani« maturantje ... ups, zobarji

LITERARNI VEČER POD ZVEZDAMI – PREPROST, A HKRATI TAKO BOGAT VEČER

Še en dolg in naporen dan je za menoj in toliko dela me še čaka. Pred mano je gora nalog, ki jo prelagam že cel dan. Literarni večer? Za trenutek oklevam, nato se odločim. Malo sprostitve ne škodi.

Stopam po makadamski poti do sadovnjaka in medtem premišljujem, ali sem dovolj pogumna, da preberem svojo pesem. Pogled na manjšo skupino, ki sedi v krogu in se s pomočjo ljubkih, z drevesa visečih svečk bori proti mraku, me že od daleč razvedri, hkrati pa name deluje tako prijetno pomirjujoče. Tiho prisedem in opazujem, kako se vsak posameznik posebej pripravi, preden je na vrsti, da z nami deli košček poezije. V roke vzame drobno svečko in z nami deli košček sebe. Ko konča, si oddahne in preda svečko naprej, vesel, da niso več vse oči uprte vanj. Takrat se tudi sama predam poeziji. Tudi jaz kmalu pozabim na zunanji svet. Pesmi me prevzamejo, poskušam vsrkati vsako besedo, vsak nesrečen vzdihljaj, vsake sanje, vsako skrivnostno pripovedovanje in vsako zgodbo, ki smo jo skupaj ustvarili. Med nami veje nenavadna povezanost in med vso to zamaknjenostjo sploh ne opazim, da se je že povsem zvečerilo.

Odhajamo nazaj v sobe, literarnega večera je konec. V naših srcih in dušah pa pesmi odzvanjajo še dolgo v noč.

Irena Bačar

Pokošena trava, pod drevesnimi krošnjami pa jaz in svečke

Nekaj je v zraku

DOMSKI PLES

10. september. Šele drugi teden sva bili v Želimljah, pa je bil že na vrsti domski ples! Tema plesa je bil vintage stil, kar ga je naredilo še bolj zanimivega. Želo sva se razveselili, saj je bila to odlična priložnost za spoznavanje ostalih domovcev, še posebej maturantov! DJ-a Tilen Čuk in Martin Pintar sta poskrbela za super glasbeno vzdušje, od elektronskih do domačih ritmov. Vsi smo bili navdušeni tudi nad meglo in barvnimi lučmi, ki so preplavile plesišče. Po dobrih dveh urah intenzivnega plesa sva bili že tako utrujeni, da sva komaj še prišli do najinih sob. Še naslednje jutro nama je v ušesih odzvanjal ritem zadnje pesmi – bilo je res nepozabno!

Marija Lucija Kavčič in Nika Zupan

V dvoje je lepše!

Vsi roke v zraaak!

Ciril, suči jo!

Tilen in Martin, naša DJ-a

Kuharski pripomoček?

Mi plešemo, la-la-la-la, celi dan in noč

SE SPRAŠUJEŠ, KAJ SO ŽENSKI POPOLDNEVI? BITI ŽENSKA IN SVOJO ŽENSKOST SPREJEMATI?

To so lahko vprašanja marsikatere dijakinje, zato smo se v domu Janeza Boska odločili pripraviti tematske popoldneve oz. ženske večere. V letošnjem letu smo v svojo sredo povabile tri goste. Vsaka nam je na svoj način pomagala pri našem sprejemanju svoje ženskosti. Kot pa lahko veste, v ženski družbi nikoli ne zmanjka idej za pogovor, zato se že veselimo prihodnjih ženskih tematik!

Patricija Žižek

Deklica, žena, mati

Reci DA svoji ženskosti

Ženski večeri in popoldnevi

Pričevanje

Stilska psihologija oblačenja

DON BOSKOV TURNIR

Predstavitev skupin

Dve dekleti sedita ob kavici in se pogovarjata. A hodi na Gimnazijo Želimlje, B pa na Gimnazijo Kranj. Po dolgem času se spet vidita.

Ana: Ali veš, da smo mi zadnjič imeli DBT?

Barbara: Res? Kaj pa je to?

Ana: To je Don Boskov turnir v raznih disciplinah, kot npr. namizni nogomet, balinčki, šah, meti na koš. Del tega pa je tudi prireditev, na kateri se vsaka vzgojna skupina predstavi ... in me (4. VS) smo letos zmagale z najboljšo predstavitvijo!

Barbara: Bravo! Kako pa je to izgledalo? Ali se morate kaj pripraviti ali se samo pojavite na odru?

Ana: Ne, najprej smo morale dobiti idejo in vse skupaj realizirati. Priprave so bile kar dolge. Vsi kostumi, scena, besedilo. Končna ideja je bila, da se naši vzgojiteljici Klara in Bernardka odpravita na potovanje okrog sveta, kjer najdeta svoje sestre – nas!

Barbara: Dobra ideja! In kako ste to predstavitev naredile?

Ana: Vsak narod je imel svoj ples, Tjaša je dan pred tem dolgo v noč s kano slikala kompase, napisale smo himno in naredile plakat. Tisti večer, ko je bila prireditev, smo se vse hitele oblačiti, mazati in urejati pričeske. Skupni prostor je bil od tal do stropa umazan z barvami, ker so morale Afričanke in aboriginke spremeniti barvo kože.

Barbara: Kaj pa so imele druge vzgojne skupine?

Ana: Hmmmm, naj se spomnim. 1. VS je uprizorila tekmovanje med različnimi planeti, ki ga je organiziral Sončni kralj. Morali so zabijati žeblje in delati nemogoče stvari. Imeli so res najboljšo himno in izviren plakat. 2. VS je kuhala kosilo v velikanskem loncu in vsak od njih je predstav-

Vse nas greje isto sonce

Hej, kam odjezdiva danes?

Za enolončnico potrebujeva ...

Ni zime za Eskime

ljal eno sestavino. Enolončnica je imela kar zanimive sestavine: od mesa in kokakole do ekstra deviškega oljčnega olja. 3. VS je napisala igrico o vitezu in njegovem oprodi, ki sta iskala princeso. O ja, pa imeli so plakat, ki se ga je dalo premikati tako, da je bil lahko en človek sestavljen iz treh delov čisto različnih ljudi. 5. VS je opisala svoje življenje v domu v rimah, ki sta jih govorili pripovedovalki. Dekleta 6. VS so bile čebelice v čebelji šoli. Male čebelice so se učile leteti, starejše pa so nabirale med. Njihov moto je bil: Črno, rumeno – kot eno! V 7. VS so bile pomorščakinje. Imele so tudi sireno Ireno ter nekaj zanimivih pustolovščin. Vsi smo se smejali kapitanki Tinkari in njeni posadki. Predstavitev 8. VS pa je bila malo drugačna od ostalih in je spominjala na moderne drame, ki jih grem včasih gledat v gledališče.

Barbara: Kdo pa je ocenjeval predstavitve, himne in plakate?

Ana: Za to je bila odgovorna letošnja žirija, ki so jo sestavljali Žiga Regina, to leto je pri nas vodil improligo, bivša najboljša čistilka Maja in naša učiteljica kitare Mateja Kosmač.

Barbara: In oni so ocenili, da je bila vaša predstavitev najboljša?

Ana: Ja! Sploh nismo pričakovale! Bil je res dober občutek. Nagrado za najboljšo himno je prejela prva vzgojna skupina, za najboljši plakat pa tretja vzgojna skupina. Komaj čakam naslednji DBT, saj imam res noro idejo. Lahko nas prideš gledat.

Amadeja Gvendolina Završnik

O ne, tako ne bo šlo!

Po morju pluje ladja ...

Puder vedno preizkusim na zgornji strani roke

Kdo bi razumel?

DON BOSKOV TURNIR

Discipline in rezultati

PIRAMIDA

1. BLAŽ UŠENIČNIK (3. VS)
2. JAN OCEPEK (3. VS)
3. DAVID PAULIČ (2. VS)

SPOMIN

1. MANCA MIKLIČ (5. VS)
2. MARIJA LUCIJA KAVČIČ (5. VS)
3. ELIZABETA ŽUST (8. VS)

REMI

1. PRIMOŽ RAJŠP (1. VS)
2. ROK GORNIK (2. VS)
3. MARTIN PINTAR (2. VS)

NAMIZNI TENIS – fantje

1. JURE MARC (1. VS)
2. JANEZ GORŠIN (3. VS)
3. MATEJ BOLTA (1. VS)

NAMIZNI TENIS – dekleta

1. NIKA ŠUŠTERŠIČ (6. VS)
2. ELIZABETA ŽUST (8. VS)
3. SARA ŠEGA (6. VS)

MET TROJK – fantje

1. BLAŽ UŠENIČNIK (3. VS)
2. TADEJ BONCELJ (2. VS)
3. JAKOB ČUK (3. VS)

MET TROJK – dekleta

1. LUČKA ZAJC (7. VS)
2. LINA DRENIK (6. VS)
3. KLARA MOHORIČ (6. VS)

TAM TAM – fantje

1. JAKOB ČUK (3. VS)
2. NEJC DOLINŠEK (3. VS)
3. GREGOR OSREDKAR (3. VS)

TAM TAM – dekleta

1. ANJA STROJANŠEK (6. VS)
2. NIKA TOPOLE (5. VS)
3. VERONIKA MARŠIČ (4. VS)

ROČNI NOGOMET – fantje

1. JAN ADAMIČ in NEJC DOLINŠEK (3. VS)
2. JOŠT VESEL in MATEJ VIDMAR (3. VS)
3. JANEZ GORŠIN in MATEJ KUNAVAR (3. VS)

ROČNI NOGOMET – dekleta

1. MAJA KALAN in SARA MARINKO (5. VS)
2. KATJA MARKELJ in BARBARA ŠVIGELJ (7. VS)
3. ANJA ZIHERL in KLARA KAVČNIK (7. VS)

POLAGANJE ROK – fantje

1. JERNEJ KNIFIC (2. VS)
2. JOŠT VESEL (3. VS)
3. NACE AJTNIK (2. VS)

POLAGANJE ROK – dekleta

1. ZALA PIA PIRC (4. VS)
2. KATJA PETERNELJ (4. VS)
3. KLARA MOHORIČ (6. VS)

ŠAH

1. NIKOLAJ MAVREK (2. VS)
2. MARTIN DROBNIČ (2. VS)
3. ŽIGA FUJAN (3. VS)

ŠTIRI V VRSTO

1. ŠIMEN HOSTA (3. VS)
2. PETER PIBER (2. VS)
3. LOVRENC PONIKVAR (2. VS)

TAROK

1. KRISTJAN KARNIČAR (1. VS)
2. FILIP ŠTEPEC (1. VS)
3. MATEJ BOLTA (1. VS)

PIKADO

1. BORIS KOKALJ (1. VS)
2. MARCEL KEPIC (1. VS)
3. ALJAŽ ANTLOGA (1. VS)

STRELI NA GOL

1. LARA JAN (6. VS)
2. TILEN TEHOVNIK (1. VS)
3. KATJA PETERNELJ (4. VS)

BALINCI

1. DAVID PAULIČ (2. VS)
2. IRENEJ BUKOR (3. VS)
3. LOVRENC PONIKVAR (2. VS)

NAMIZNI HOKEJ – fantje

1. JAN ADAMIČ (3. VS)
2. MATEJ VIDMAR (3. VS)
3. KRIŠTOF KEPIC (1. VS)

BILJARD – dekleta

1. ZALA PIA PIRC (4. VS)
2. KATJA PETERNELJ (4. VS)
3. KLARA MOHORIČ (6. VS)

Vse slike je naslikala Amadeja Gvendolina Završnik

DON BOSKOV TURNIR

Zaključek

Don Boskov turnir, ta veliki domski dogodek, se vsako leto zaključi z veličastnim (no ... mogoče je »zabavnim« kljub vsemu primernejša beseda) večerom. Na njem imamo vedno znova priložnost spoznati kakšnega športnika. Letos sta bila to skakalka Urša Bogataj in njen trener Stane Baloh – Sten. Na zadnji marčevski dan smo se zabavali v njuni družbi, podelili priznanja najboljšim posameznikom in skupinam, razdrli marsikatero šalo, pa tudi izvedeli mnogo novega!

Ana Medja

Le kaj je tako zanimivega?

Urša, zaslužila si si želimeljski pokal!

Nežka z »naspičenimi« ušesi

»Jaz bi tudi avtogram!«

Za konec pa še slika s Stenom

Urša Bogataj in Stane Baloh

~ 31. MAREC ~

[sv. Modest
praznuje: N. V. Gogolj]

> ZAKLJUČEK DBT <

READY?
- ☑ točke preštete
- ☑ priznanja, nagrade na mizi
- ☑ Patricija & Ciril - generalka
- ☑ Želimeljska raja pred vrati

STEADY?

GO!

IZZIVI VEČERA:

1- opraviti vse izzive
2- med izzivi nositi
3- razdeliti priznanja & nagrade

URŠA BOGATAJ
= smučarska skakalka

STANE BALOH STEN
= njen trener

A] Kako skakalka kot trenerka „komandira" in kako trener oponaša svojo varovanko?

B] Komentiranje prenosa tekme v poljščini? Nič lažjega!

C] Izgubljeno s prevodom
ALI branje z ustnic
trači po telefonu

Č] sodelovati pri PODELITVI DBT

Najboljši letos:
1: Jan Adamič
2: Blaž Ušeničnik
3: Nejc Dolinšek

Najboljša vzgojna: 3.

SLOVO MATURANTOV

19. 5., zvečer, preden se uradno poslovimo, bo v domu še večerja. Tudi za vas, starše. Povej atiju, da si rezervira. Ob petih je maša.

U, že! Hej, res gre hitro ... Ja, ga bom obvestila. Se veselim! Kako morava biti pa oblečena? Kako boste pa vi oblečeni?

Ja, saj ne vem, kdaj je šel ta čas mimo. Hmm ... Mi bomo po večini kar v maturantskih oblekah. Svečani! :))

Sva že tukaj.

Zmeda, zmeda, zmeda! Kar pojdita v cerkev!

Ana, čestitke!

Srečno pot!

Generacija maturantov 2015/2016

Vzgojiteljice 6. vzgojne skupine druži skupna stvar ... prstani

Najlepši pogrinjek za naše maturante

Lepo ste pripravili! Vaše svete maše me vedno postavijo nazaj v mlada leta. In zadnja večerja, pisana druščina znanih, manj znanih ... Eno samo veselje in hvaležnost! Vesela sem za vas!

Me veseli, da ti je bilo prijetno. :) Nimam še občutka, da se poslavljamo. Mogoče zato, ker je še toliko reči, pod katere še nismo potegnili črte. Lepo je bilo tudi meni. Hvala, da sem lahko zaključila tukajšnje bivanje tako, kot sem ga septembra 2012 začela: skupaj z vama!

En del lepega se približuje koncu in bodite hvaležni. To je bilo tudi zame eno lepših obdobij. Tega vam nihče ne more vzeti. Čakajo vas nove lepe poti, ki bodo iz vas oblikovale dobre odrasle ljudi in ponosni boste tudi na to. Tako živo se spomnim informativnega dneva, pa potem vpisa pri obeh Petrih ... So vsi ene velike »face«, skupaj z vzgojitelji!

Hej, hvala! :) Ja, res so. Prirastejo k srcu. Mami, šibam! V pripravi je še nočno slovo od domovcev. Se vidimo jutri. Ne vem še, kdaj pridem. Po paradi enkrat. Objem!

Dobro odplešite. Vesela zate in za vse vas. Se vidimo! Objem nazaj!

Janja in mami Zupančič

A-le-lu, a-le-lu-jaa! Naše veselje ne bo se končalo!

Sedma vzgojna skupina zadržuje solze

DUHOVNI VEČERI

Ker moj spomin ni ravno najboljši, se bom letošnjih duhovnih večerov spomnil kar s pomočjo svojega dnevnika.

29. 9. 2015

Dragi dnevnik,

ob 19.25 pridem v vzgojno skupino, tam ni nikogar. Aja ... Pozabil sem. Danes je naš prvi duhovni večer.

Pripravila ga je osma vzgojna skupina, ki je izpostavila problematiko telefonov, ki nam kradejo naš čas z drugimi. Dekleta so nas želela spodbuditi, da bi preživeli več časa v druženju s soljudmi. Na koncu so nas spodbudile: »Si upaš?« Mislim, da si. In sedaj ponosno ležim v postelji z ugasnjenim WI-FI-jem.

2. 11. 2015

Dragi dnevnik,

ker se sam premalokrat spomnim na svoje pokojne sorodnike, mi je današnji duhovni večer več kot koristil. Druga vzgojna skupina je predstavila greh kot uteži, ki nas držijo pred pragom nebes. Znebimo pa se jih lahko le z molitvijo. Joj, to me spomni, kako dolgo že nisem molil za babico.

26. 11. 2015

Dragi dnevnik,

res ne vem, kaj bi brez teh naših duhovnih večerov. Šele sedaj sem se spomnil, da je to nedeljo že prva adventna nedelja. Tretja vzgojna skupina nas je povabila v Majcnov dom. Tam so s prekrasno igro luči, ognja in senc zbudili občutek adventa in pričakovanja Jezusovega rojstva. Upam, da bom imel jutri še čas narediti venček za domače.

28. 1. 2016

Dragi dnevnik,

po precej napornem dnevu me je razveselila sedma vzgojna skupina. Čeprav se mi je zdelo, da

vse don Boskove misli že znam na pamet, so me dekleta presenetila in jih na zabaven način prikazala v primerih iz vsakdanjega življenja. Sedaj se še na hitro stuširam, potem pa letim v kapelo na adoracijo.

10. 2. 2016

Dragi dnevnik,

pa je konec pustne hrane. Še v depresijo bi padel, če mi ne bi šesta vzgojna skupina posta prikazala v malce drugačni luči. Vsem nam je pokazala, kako naj postni izziv živimo s celim svojim telesom in ga posvetimo Bogu. Ob koncu pepeljenja je vsaka vzgojna skupina dobila še izziv za postni čas. Sedaj se moram še jaz spomniti, kakšen postni izziv si bom zadal letos.

23. 3. 2016

Dragi dnevnik,

moram ti priznati, da danes skoraj nisem šel na križev pot. Iskreno se mi ni ljubilo ob desetih zvečer hoditi na Kurešček. In mogoče, če ne bi bilo pete vzgojne skupine, zares ne bi šel. Ta me je s svojim prekrasno pripravljenim križevim potom, lepimi pesmimi in čudovitim vzdušjem prepričala. Ni mi žal.

25. 4. 2016

Dragi dnevnik,

sploh nisem vedel, da obstaja toliko različnih Marij. Sicer pa, kakor so sklenile svoj duhovni večer punce iz četrte vzgojne skupine, je Marija le ena sama. Všeč mi je bilo vzdušje ob procesiji okoli šole, prav tako tudi litanije in petje. Dnevnik, ti me pa naslednji teden nujno spomni, da grem na šmarnice.

Jona Novljan

Posebna zahvala gre mojemu dnevniku.

P. S. – PRIKLOPI SE

Priklopim lahko mobitel na polnilec, prikolico na traktor, čajnik na elekriko ... Tudi sebe lahko priklopim na različne zadeve, zato sem se letos odločila za duhovni priklop. Enkrat mesečno sem obiskovala P. S. – Priklopi se, kjer smo prebrali odlomek iz Svetega pisma in pozneje o njem ob Cirilovi razlagi tudi razmišljali. Ta čas ni bil namenjen samo razmišljanju in poglabljanju naše vere ter spoznavanju Svetega pisma, ampak je vsaj zame postal tudi čas, ko sem se lahko umirila ter pozabila na šolo in vse skrbi poleg nje. Srečanja so mi bila zelo všeč in vam jih v naslednjem šolskem letu priporočam!

Manca Miklič

KLANJANJE

Danes ti dovolim, dobri Bog, da se ponovno rodiš v mojem srcu, ki te prav vsak dan sestradano pričakuje in kliče k sebi, a je glas prešibak in volja nemočna. Želi si, da zopet prižgeš plamen in duši podariš kanček miru ter novega upanja. Bije v neprestanem ritmu in čaka na ponovno snidenje s teboj. Pridi, Jezus. Kličem te tudi jaz, ponižen pred teboj. Prevzemi moje breme in me napolni s svetostjo in ljubeznijo. Zaupam vate. Zaupam v tvojo neskončnost, milino. Ohranjam del srca, ki je čist, nestrpen v pričakovanju viharja, ki bo prišel in porušil vsak dvom, vsako prepreko do tvoje ljubezni. Jezus, naj ljubim vsak dan posebej, naj živim v polnosti in nikoli ne prenehem ljubiti. Naj tvoj na novo prižgani plamen v meni nikoli ne ugasne in le ljubezen naj me vodi na razpotjih. Kajti ti si luč, resnica in življenje. Naj tvoja neskončnost reši nesmisel in naj me tvoja svetost vodi po nepoznanih poteh. Ljubi me in tvoja luč naj za vedno sveti v meni.

Tinkara Koračin

MINISTRANTSKO LETO 2015/2016

Tudi ministranti smo bili letos z nekoliko pomlajeno in okrepljeno ekipo zelo aktivni. Vodenje ministrantske skupine je prevzel vzgojitelj Rok Rojko, skupini pa se je pridružilo predvsem veliko fantov iz prvega in drugega letnika.

Poleg služenja pri vsakodnevnih delavniških svetih mašah smo sodelovali tudi pri nekaterih slovesnih praznikih, ki jih je prineslo liturgično leto ali pa enkratne priložnosti. Letos smo tako imeli čast služiti na diakonskem posvečenju Matilda Domića. Ob tem dogodku nas je obiskal škof Franc Šuštar. Naslednji izjemno lep dogodek je bila sveta birma naše dijakinje Amadeje, pri kateri je v polnosti prejela dar svetega Duha. Ministrirali smo na Rakovniku ob prazniku svetega Janeza Boska, kjer smo s svečami in kadilnico polepšali sveto mašo, ki jo je obhajal gospod Ciril Slapšak. Na praznik svetega Rešnjega telesa in krvi smo stali ob strani Klemenu Balažiču, ki je imel odlično pridigo o tem, da smo vsi ljubljeni. Sodelovali smo še pri sveti maši ob slovesu maturantov in se skupaj z ostalimi poslovili od njih.

Med božično devetdnevnico smo vsak dan (skoraj) usklajeno peli. Poleg tega smo se lotili projekta jaslic z naslovom »v mojem središču«. Skoraj cel mesec december je ekipa ministrantov s Filipom Lahom delala v hišnikovi delavnici in na predbožični večer po božičnici predstavila jaslice v atriju, ki so bile v obliki globusa. V središču globusa je bila silhueta svete družine.

Ministrantsko leto smo tradicionalno zaključili s piknikom v mesecu juniju.

Aljoša Breskvar in Krištof Kepic

Ministranti, še veliko takšnih projektov!

KRIŽEV POT

1. postaja: Vsako leto ob istem času
2. postaja: Z istim namenom
3. postaja: Jezusovo trpljenje
4. postaja: Mladi zanj in skupaj z njim
5. postaja: Zbiranje (velika množica)
6. postaja: Poleg žarečih bakel pot osvetljuje tudi križ
7. postaja: Odidemo na pot proti Kureščku
8. postaja: Tišina
9. postaja: Petje
10. postaja: Molitev
11. postaja: Postaje, prilagojene našim grehom
12. postaja: Prijetno utrujeni. Noge bolijo, a v srcih gori hvaležnost, da smo lahko tudi svoje križe položili pred Marijin oltar.
13. postaja: Maša
14. postaja: Tako zgleda vsakoletni križev pot mladih iz DJB na Kureščk. V upanju na še več takih!

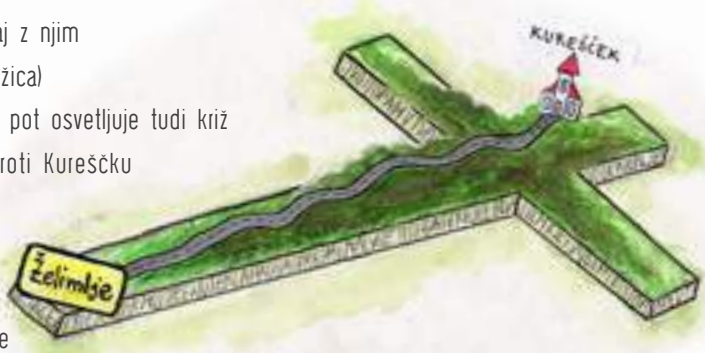

Filip Štepec

Po zadnji postaji

SLAVILNI VEČERI

V tem šolskem letu so nam naši vzgojitelji za boljšo pripravo na prihajajoče praznike pripravili štiri prav posebno duhovno bogate večere.

ADVENTNI VEČER

V pričakovanju Jezusovega rojstva smo se tudi mi kot Jožef in Marija odpravili na pot po našem domu do kapele. Ob spremljavi kitare in sveček smo se ustavljali na različnih postajah jaslic. Prav vsaka podoba iz jaslic nas je na poseben način nagovarjala in nam kazala zgled za naše življenje. Podobe smo lepili na srce in naše po poti narejene jaslice nesli pred Jezusa v kapelo. Tam smo imeli še kratko adoracijo pred Najsvetejšim in večer zaključili z duhovnikovim blagoslovom.

TAIZEJSKI VEČER

»Bonum est confidere in Domino, bonum sperare in Domino.«

V odsevu sveč, ob zvoku kitare, flavte in violine in v hrepenenju po stiku z Bogom smo se nekateri zbrali v kapeli in prepevali taizejske speve. Pred vsakim spevom smo imeli kratko razmišljanje, nato pa smo nekaj minut ponavljali besede speva. Večer je bil poln osebnega stika z Bogom in dobro poznanih melodij.

DON BOSKOV VEČER

Čeprav vsi dobro poznamo don Boska, niso njegove misli nikoli zastarele ali odvečne. Tudi pred letošnjim praznikom njegovega godovnega dne smo se zbrali v kapeli ter želeli večer predvsem preživeti v božji navzočnosti. Pri tem smo Jezusu izročali štiri za don Boska zelo pomembne življenjske temelje: svoje družine, same sebe, svoje prijatelje, pa tudi svoj odnos z Bogom.

MARIJIN VEČER

Don Bosko nam je sam rekel, naj se priporočamo Mariji Pomočnici. Zato smo se ob njenem prazniku na poseben način ustavili tudi ob njeni podobi. Vzgojiteljici Klara in Mateja sta nam pripravili delovni list in razmišljanje o Mariji. V prvem delu večera smo se poglobili v pomen Marije kot matere družine, moje matere in matere Cerkve. Ob tem smo razmišljali o svojih družinah in jih primerjali z Jezusovo. V drugem delu pa smo opazovali zgled Marijinih kreposti odpuščanja, ljubezni, skrbnosti in ponižnosti. Nato smo pred Marijo izročili še svoje prošnje in večer zaključili z Marijinim blagoslovom.

Miha Vončina in Tadeja Videc

PROSTOVOLJSTVO V TRNOVEM

POSAMEZNIM ODGOVOROM PRIPIŠI USTREZNO ŠTEVILKO IN VIDEL BOŠ, KAJ VSE POČNEMO V TRNOVEM.

1. V kombi se usedemo in se v Trnovo odpravimo. Kdo smo?

2. Z rdečo lasuljo po pločniku skače, še ti lahko zlezeš v te »hopsaste« hlače!

3. Ko srečaš to gospo, se ti zaiskri oko, ob njej se nemudoma nasmejiš, si nove nauke pridobiš.

4. Fantje talentirani, za igranje motivirani, so v Trnovem z različnimi glasbili starejšim dan polepšali. Kaj so ustvarili?

5. S tem dnem se začne druga polovica tedna, če upoštevamo logiko starejših, ki pravijo: »Ko je ponedeljek mimo, je že pol tedna konec!«

6. Brž pot pod noge, dokler je še čas, da ji uidemo, sicer bo po nas!

Katja Peternelj, Marija Krnc, Amadeja Gvendolina Završnik

Zabavljač Jona

KLOVN se je za pusta skupaj z drugimi pustnimi šemami odpravil razveselit upokojence. Pripravili smo pravi pustni ples, kjer ni manjkal niti krof.

PROSTOVOLJCI!
PROSTOVOLJSTVO je ena od PROSTOVOLJNIH dejavnosti v Domu Janeza Boska, ki jo PROSTOVOLJNO opravljamo in s tem nekomu polepšamo dan.

ANSAMBEL, ustanovljen posebej za obiske v Trnovem. Sestavljajo ga štirje dijaki, starejši pa so bili nad njim navdušeni.

Ne ne, ne mislimo Jane ali Petre, pač pa **VOJNO** – (predvsem) o tej temi in o drugih življenjskih težavah smo veliko slišali, ko smo se z upokojenci individualno pogovarjali po sobah.

TOREK
Letos smo upokojence v Trnovem obiskovali ob torkih, po navadi od pol treh do pol štirih.

FANI je zgovorna in dobrodušna članica doma, ki nas vsakič, ko pridemo na obisk, sprejme s širokim nasmehom ter pove kakšno modro besedo.

Zadovoljni po pustnem rajanju

DRAGA

Tako kot že prejšnja leta smo se tudi letos nekateri odločili za prostovoljstvo v Dragi, kjer živijo otroci, mladostniki in odrasli z motnjami v duševnem razvoju. Enkrat na mesec smo se zbrali pred gimnazijskim vhodom ter se s kombijem odpravili v Drago.

Po prihodu so nas toplo sprejeli ter nas pospremili do varovancev. Enkrat k enim, drugič k drugim. Vsakič znova pa je bil naš namen, da jim popestrimo popoldanski čas. Večkrat smo odšli na sprehod v bližnjo okolico, v roke smo vzeli tudi kitaro in skupaj zapeli. Kriki veselja, ki so se tedaj razlegali po domu, so bili iskreni in vsem nam v veliko zadovoljstvo.

In prav to je nepopisna izkušnja, ki jo lahko doživiš zgolj preko prostovoljstva. Da spraviš nekoga v dobro voljo, se ti obilno poplača s tem, da tudi tvoj še tako siv dan postane nasmejan.

Rok Gornik

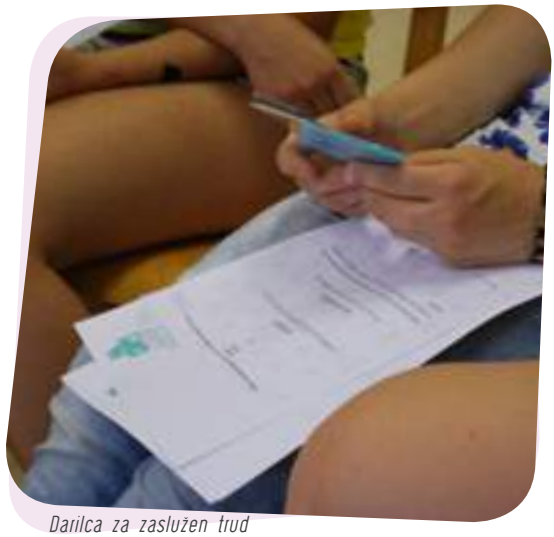

Darilca za zaslužen trud

Prostovoljci ob koncu leta

REHABILITACIJSKI CENTER SOČA

Skupina prostovoljcev se je približno enkrat mesečno odpravljala v Rehabilitacijski center Soča, kjer smo se družili z varovanci. Z njimi smo imeli razne delavnice (izdelovanje voščilnic za božič, veliko noč), se igrali družabne igre ali pa preprosto pogovarjali. Ure, ki smo jih preživeli z njimi in jim narisali nasmehe na obraz, so bile za varovance popestreno popoldne, za vse nas pa nova izkušnja.

Barbara Lapanja

Ema in Hana čakata na akcijo

To je bila ena super nova izkušnja. Obrazi varovancev so bili nasmejani, ko smo jim poživili popoldne z igrami, petjem in delavnicami. Vse to ti mi je dalo zagon za naprej.

Barbara L.

Najboljše od vsega mi je bilo igrati šnops, risati in na koncu iti na sladoled.

Petra O.

Enko obvladamo vsi

Ekipa je pripravljena

Všeč mi je bil žar v očeh in navdušenje nad dejstvom, da lahko mladi tako dobro igramo karte.

Manca M.

Kljub temu da sem bila v Soči samo enkrat, se mi je zdelo res »fajn«. Posebej dobro je bilo sproščeno vzdušje in pripravljenost za sodelovanje.

Lidija H.

Me prav zanima, kdo zmaguje ...

Zelo mi je bilo všeč druženje z varovanci, ki so vedno pokazali obilico dobre volje in pozitivne energije. Tako popoldne je tudi mene vedno napolnilo z energijo.

Ema Z.

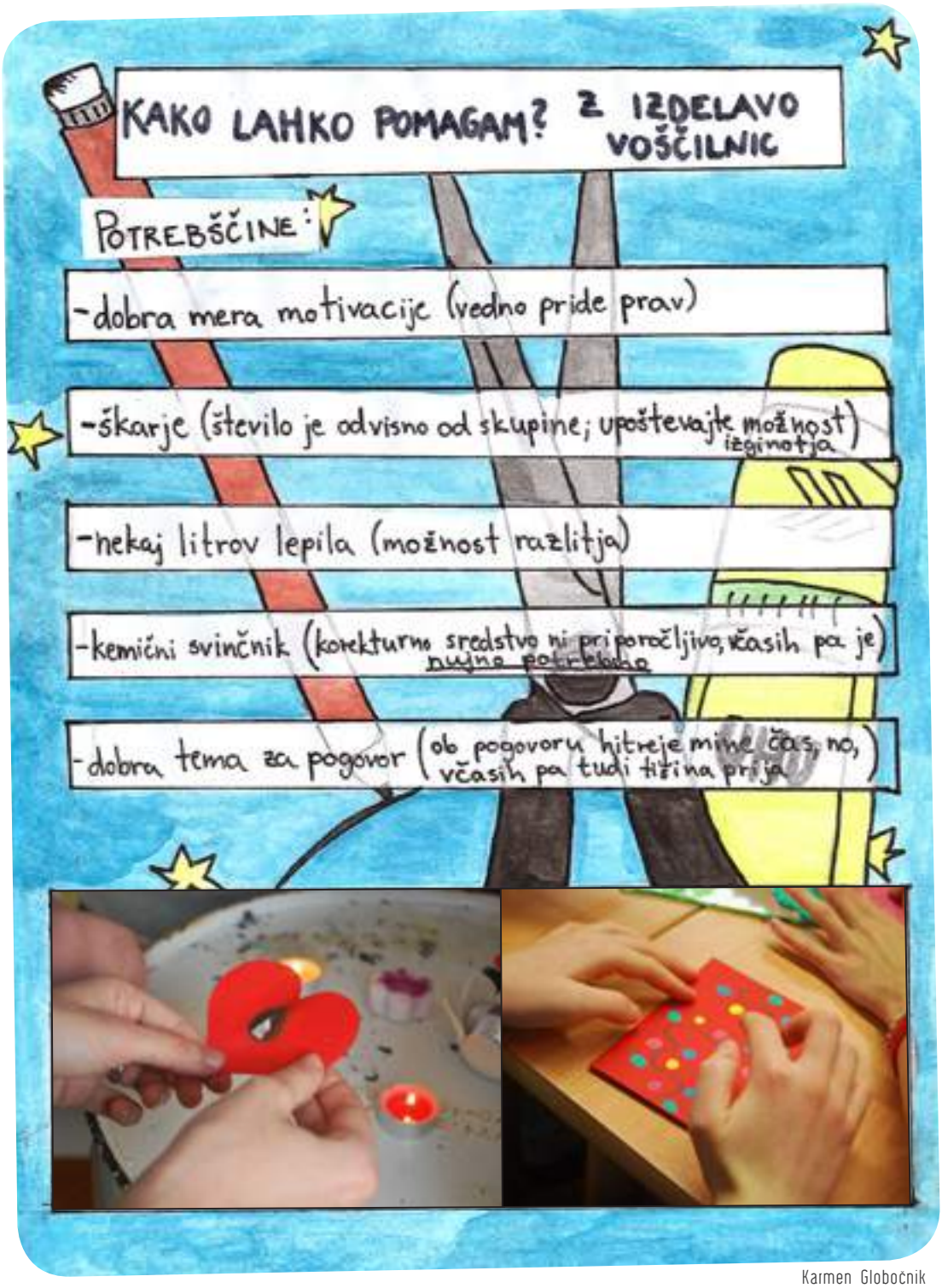

Karmen Globočnik

SPORAZUM

UDELEŽENEC A
_____Denis_____

UDELEŽENEC B
_____Izabela_____

MEDIATOR
Nekatere članice 5. in 8. vzgojne skupine_____

KONFLIKT
Izabela je jezna, ker je pri matematiki dobila slabo oceno in Denis se je iz nje norčeval. Zato mu je Izabela v navalu besa v obraz zalučala peresnico. Ker mu je obraz zatekel, ji je obljubil maščevanje. Sedaj se Izabela boji iti sama domov, zato sta se odločila za obisk medvrstniškega mediatorja.

Dne 8. 4. 2016 sva prostovoljno sodelovala v postopku mediacije. To je rešitev, glede katere sva se dogovorila:_____

Ugotovila sva, da najin konflikt sega globlje in da je bil pretekli dogodek samo sprožilec, da so na plan prišle stare zamere. Dogovorila sva se, da ne bova grozila drug drugemu. Denis se bo nehal norčevati iz Izabele. Izabela pa se ne bo hvalila s svojo inteligenco. Za obnovitev prijateljstva bosta čez 14 dni ponovno prišla na posvet k mediatorju._____
Sprejmeva dogovor._____

_____Denis_____
UDELEŽENEC A

_____Faca 1_____
MEDIATOR

_____Izabela_____
UDELEŽENEC B

_____Faca 2_____
MEDIATOR

»Zakaj se prepirata?«

»Mi znamo tudi drugače!«

Opombe:

- Datum je dan našega potovanja v Italijo, v mesto Lignano Sabbiadoro, kjer smo imeli mednarodni festival Media needs talent.
- Sodelujoče osebe so zgolj plod domišljije naših voditeljev. Ta in podobni primeri te lahko pripeljejo do certifikata za medvrstniškega mediatorja.
- Rešiti znamo tudi kakšen drug konflikt, ne samo tega, ki je naveden. Če imate kakršnokoli težavo v svojih medvrstniških odnosih, »pocukajte« za rokav kakšno dekle iz 5. ali 8. vzgojne skupine.
- Za tečaj mediacije potrebuješ nekaj igralske žilice, 10 ur časa, navadno ob ponedeljkih v večernem odmoru.

Maja Kalan in Lidija Hladnik

Igra vlog

»Le kaj je mislila s to potezo?«

Mediatorke na kupu

O STRGANI STRUNI

Sreda, 20:04

O, ne! Vedno se strga ob najbolj nepravem času! Kdo jo bo zamenjal? Vse gre narobe! Kot vedno! Človek se trudi že od januarja, potem pa to. Res, vse vaje so bile fenomenalne. Oh, če pomislim, kako je bilo zabavno. Ves smeh ob prvem petju. Noro! No, potem pa tole! V sekundi ena sama strgana struna vse uniči. Joj, do jutri mora biti že vse tip top! Jutri je Strgana struna!

Četrtek, 23:50

Bilo je *zakon! Utrgalo* se nam je. Ampak to tako, v dobrem smislu. Bilo nas je okoli devet nastopajočih zasedb? Se mi zdi ... si sploh nisem zapomnila, ker sem bila tako vznemirjena. Mi smo bili kar prvi na vrsti. Že takoj sta nas galantna voditelja večera, Janez in Tilen, očarala ter uvedla v večer, poln vznemirjenja in pričakovanja. Občutek na odru je bil fantastičen. Ves strah in trema sta v trenutku izginila. Enostavno je bilo NORO! Pikabu, F.E.J.K., Drobtinice, Parabolični kokosi, Pripovedovalci, Klara, Funicular, Klapa Bridgees in Ignia so širnemu svetu prvič predstavili svoje avtorske skladbe. Publika jih je z navdušenjem sprejela. Vsaj po odzivu sodeč je bila tudi žirija navdušena. Ja, saj smo vedeli, da smo bili dobri. Letošnja žirija (Gaja Sorč, Anamarija Jemec in Matej Košir) je imela kar težko nalogo. Veliko jih je bilo navdušenih tudi nad gostom Aleksom Volaskom. Na koncu smo pa le dobili tudi zmagovalce. Najprej je svoje odločitve razglasila žirija. Publika je že prej oddala svoje glasovalne listke – ki jih je med nastopi že vneto gledala in prepogibala, da jih lahko hitro izpolni ... in tako smo dobili tudi zmagovalca po mnenju publike. Ti srečneži so bili Pripovedovalci. Verjamem, da je bila zanje letošnja Strgana struna nekaj posebnega. No, saj za nas fazančke pa tudi, saj smo konec koncev nastopili prvič in pokazali svoje (skrite) talente.

Tukaj pa sem shranila kanček svojega navdušenja, ki me že štiri ure neprestano drami in ne dovoli, da zaspim. Verjamem, da tudi še kdo drug zdajle šteje ovčke z mano ...

Zdaj pa zares grem in upam, da bo še mnogo takšnih glasbenih pustolovščin!

Zala Podobnik in Karin Bojc

Boris je legenda

Hani se je pridružila tudi sestrica

Lara v elementu

Žirija budno spremlja vsakega nastopajočega

Roku se struna ni strgala

Zmagovalci

Želimeljska klapa

Zmagovalni voditeljski par

NAGRADA OBČINSTVA
Pripovedovalci: Love stories

1. NAGRADA PO MNENJU ŽIRIJE
Pripovedovalci: Love stories

2. NAGRADA PO MNENJU ŽIRIJE
Ignia: Vzemi me s sabo

3. NAGRADA PO MNENJU ŽIRIJE
Bridgees 2: Naše snove

NAJBOLJŠE BESEDILO
Parabolični kokosi: Sentimentalno pateticen dnevnik

NAJBOLJŠI ARANŽMA
Pripovedovalci: Love stories

Trenutek tišine

Sentimentalno patetičen dnevnik zabediranega in nepomembnega flegmatika, ki se v svoji koži ne znajde najbolje

BORIS KOKALJ

Sej bil šel ven, pa se mi ne da vstat,
sej bi šel v fitnes, pa nazaj grem raje spat,
bi jedu zdravo hrano, pa želodec ne pusti,
vsak načrt v glavi se v realnosti zgubi.

Ob vsaki lepi punci prehitro zardim,
vsako drago reč v roku meseca zgubim,
moj najboljši prijatu že od nekdaj je blazina,
pri vsakem športu stokam kot pokvarjena mašina.

Ob vsaki malenkosti neskončno se sekiram,
drugim kažem poker faco, kao nachiliran,
gledam se v špegu in se na ves glas jočem,
sej bi se spremenu, pa se nočem, nočem, nočem.

Lahko bi se reklo, da sem prelen za živet,
da je moje življenje javni sekret,
najbrž boš reku, da živim vse na pol,
mogoče po refrenu me boš bolje spoznou.

Sej vem, da v življenju, mam bolj počasen korak.
A ni v bistvu vsak, svoje sreče kovač?
In ja, lahko bi boljši, boljši bil, kot sem,
če pa ne znam živet, noben me ni naučil, kako.

Vzemi me s sabo

LARA JAN

Temna ulica pred njo stoji,
na njej le ena bleda luč še gori,
v vetru tiha misel se rodi
in ji ne pusti.

Kaj, če zbeži, kaj če spusti za vse, kar se drži,
in izgine v oblaku njenih skrbi.

Vzemi me s sabo na poti domov,
naj začutim moč tistih valov.
In brez prezira in brez zamer,
v igri iskanja (iščem) edina prava smer.

Love Stories

EVA PAVLIN

A woman standing at the door
looking at him go.
He promises that he'll come back
as he leaves and goes to war.

The bullets fly, as he lays in the mud
thinking of her eyes.
Everyday she gets his letter
in which he promises:

I'm coming home
I'm coming to you.
I'm coming home.
We'll be together soon.
I'm coming home.
I'm coming home to you.
I'm coming home.

Naše snove

HANA PURGAR

I želja, da bih misli
ušutila do dna,
ne pomože u ovoj stiski,
bojim se, da bi otišla.

Svi su pričali,
da misli nisu bitne,
samo ljubav je ona prava,
za koju dišu duše dvi.

Ča ako sumljan u naše snove,
sagrađene baš su usput.
Ča ako nisu dovoljno snažne,
da preživili bi naš rat,
ima li ovdi dovoljno snage,
koja sada u nama se gubi,
sa nas ništa ne razdvoji,
sa nas ništa ne uništi.

TEČAJ KITARE

Katero glasbilo je v Želimljah najpogosteje igrano? Mislim, da je odgovor precej jasen ... Kitara! Priljubljenost tega inštrumenta pa se v Želimljah še povečuje. Zanimanja za tečaj kitare je bilo kar veliko, zato je potekal v več skupinicah.

Tečaj je potrpežljivo vodila Mateja Kosmač. Vsak torek smo se zbrali v TV-sobi in tam skoraj eno uro preigravali nove melodije. Bilo je zanimivo, saj je bila izbira pesmi prepuščena nam. Igrali smo v skupini, vsakdo pa je prišel na vrsto, da svoj delček pesmi »solira« in igra sam.

V celem letu smo se naučili kar nekaj novih pesmi, preigrali pa smo vse, od najbolj poznanih slovenskih in tujih popevk do trenutno največjih hitov ... Izbira pesmi je bila tako velika, da se je zagotovo za vsak glasbeni okus gotovo našla ljuba pesem.

Naučili smo se veliko novih melodij, akordov in ritmov ... Naše igranje pa boste gotovo kdaj zaslišali še kje na želimeljskih hodnikih.

Ema Zupan

Je to g- ali e-mol?

Lepotica pred nastopom

TEČAJ BOBNANJA

Na začetku leta smo pripadniki ritmične mladine* vsak torek v glasbeni sobi obiskovali tečaj igranja na bobne in cajon (izg. kahon), ki ga je vodil Rok Liebhart, znan po bobnanju pri raznih popularnih melodijah duhovne ritmične glasbe. Na tečaju smo se naučili mnogo novih tehnik in ritmov ter izpilili in izbrusili svoje veščine kulturnega vandalizma (pretepanja lesenih komponent in napetih open). Po trdem delu in vajah smo uspešno nastopili na letošnjem Miklavževem koncertu in s svojimi ročnimi spretnostmi osupnili množico poslušalcev. S koncertom pa se je naš tečaj zaključil in vsi smo Roku hvaležni za pridobljene izkušnje.

Jakob Meršе in Izidor Valič

Na Miklavževem koncertu

Jakob v ritmu

*Ritmična mladina ni nobena organizacija, je le metafora za ljubitelje bobnov in tolkal.

JESENSKI TURNIR 2015

Kot se za vsako jesen spodobi, je tudi letos potekal jesenski turnir v sledečih športih: nogometu, košarki in odbojki. To je turnir, ki pokaže, kako ekipno deluje posamezna vzgojna skupina. Ne pozabimo, da eno plat medalje jesenskega turnirja predstavlja šport, drugo pa navijaško vzdušje in podpiranje vseh članov posamezne vzgojne skupine.

Sledijo kratka poročila o rezultatih v posameznih panogah.

Najprej je bil na sporedu nogomet, pri fantih je zmagala 2. vzgojna skupina, sledili sta ji 1. in nato 3. vzgojna skupina. Pri dekletih se je najbolje odrezala 6. vzgojna skupina, ki je pokazala svojo nogometno čarovnijo. Na drugem mestu je bila 5., na tretjem pa 4. vzgojna skupina.

Sledile so tekme v košarki. Pri fantih je šlo na tesno, na koncu pa je 3. vzgojna skupina dokazala, da zna najbolje zadeti koš. Tudi pri dekletih je bilo vroče. Največ mrežic so natresle punce iz 7. vzgojne skupine in se zasluženo veselile zmage.

Kot zadnji se je odvijal turnir v odbojki. Najuspešnejša pri fantih je bila 3. vzgojna skupina, ki je izvedla največ dinamičnih zabijanj in neustavljivih blokov. Pri dekletih so bile odločilne izkušnje deklet 6. vzgojne skupine, ki so pokazale, kako se stvari streže.

Zmagovalni skupini pri dekletih in fantih sta tako postali 6. in 3. vzgojna skupina. Gledano z vidika izkušenj je to povsem razumljiv končni rezultat, ki je vzgojnim skupinam, ki štejejo največ maturantk in maturantov, prinesel prehodni pokal.

Vsi smo dali vse od sebe in tako je prav, saj smo dokazali, da bo drugo jesen še zanimivejše. Do sedaj se še nismo dotaknili vzdušja ob igrišču. Z enim stavkom: »Bilo je glasno, a prijetno.« S temi občutki pričakujemo jesenski turnir 2016.

Luka Kovač in Jure Marc

Zmagovalna 6. VS

Kdor visoko odbija ...

Čestitke najboljšim

Začetni pozdrav pred borbo

SALEZIJANSKA ŠPORTNA LIGA 2015/2016

Letos se je prvič zgodilo, da smo v salezijanski športni ligi nastopali v vseh treh športnih panogah, ki jih liga organizira. Fantje so nastopali v košarki in nogometu, dekleta v odbojki. Liga je potekala skozi celo šolsko leto, kar pomeni, da je bilo potrebno vložiti kar nekaj časa in prostih nedeljskih popoldnevov, da o številnih urah treninga in količini preteklega znoja niti ne govorimo.

Salezijanska športna liga se je zaključila 12. junija v Šentvidu. Najuspešnejši so bili naši košarkarji, ki so v finalni tekmi premagali košarkarje iz Šentjakoba in osvojili ligo. Drugo mesto so zasedli nogometaši, ki so morali priznati premoč ekipi KPL Šport, odbojkarice pa so zasedle končno peto mesto. Salezijanska športna liga je letos štela že preko 30 ekip iz župnij, mladinskih centrov in naključno zbranih mladih. Zelo smo lahko zadovoljni, da so del te pozitivne zgodbe.

Hvala vsem dijakinjam in dijakom, ki so si vzeli čas in prišli na tekme. Mogoče so res izgubili nekaj prostega časa, vendar so pridobili veliko novih poznanstev in kondicije.

Rok Rojko

DAN D – BITKA DRUŽABNOSTI, ŠPORTA IN DUHOVNOSTI

Dan D je srečanje katoliških dijaških domov, ki poteka vsako leto. Letošnja »bitka« je bila z zornega kota dijaškega doma Janeza Boska še zanimivejša, saj je potekala prav na naših igriščih in v naših telovadnicah. Poglejmo si nekaj dejstev:

KJE?
Letošnja »bitka« se je odvijala v Želimljem.

KDAJ?
18. januar 2016 od 15:00 do 22:00.

KDO?
Jegličev dijaški dom (Šentvid)
Dom Janeza Boska (Želimlje)
Dijaški dom Antona Martina Slomška (Maribor)
Dijaški dom ŠGV (Vipava)

NA KAKŠEN NAČIN?
Borilo se je na več bojnih poljih. V Majcnovem domu so potekali boji v balinčkanju in floorballu. V fitnesu so potekale tekme v namiznem tenisu, v vzgojiteljski zbornici pa na šahovnicah. Glavno prizorišče v športnem smislu je bila telovadnica. Tam so se odvijali boji v nogometu, odbojki ter vleki vrvi. Družabno bojišče je bil klub, tam je bilo moč videti virtuozne poteze biljarda, ročnega nogometa in igre štiri v vrsto. Posebno prizorišče, kjer boja ni bilo, je bila kapela našega zavoda. Vsak dom je pripravil molitev na temo veselja.

Srčna podpora navijačev

Druženje v kapeli

Kateri je bližje, moj ali tvoj?

POSEBNOST?

Posebnost letošnjega Dneva D je bila velika povezanost in navijaško vzdušje dijakov vseh dijaških domov, ki so prišli v Želimlje. Posebno pozornost smo namenili duhovnosti.

»Dajmo, šuš!«

REZULTAT BITKE

Zmagovalci smo vsi. Kljub vsemu pa objavljamo rezultate z bojnih prizorišč.

	Jegličev dijaški dom	*Dijaški dom ŠGV*	*Dom Janeza Boska*	*Dijaški dom Antona Martina Slomška*
Nogomet – fantje	1	3	4	2
Odbojka – dekleta	3	1	4	2
Šah (skupaj)	4	1	3	2
Namizni tenis (skupaj)	2	1	4	3
Štiri v vrsto (skupaj)	3	1	4	2
Ročni nogomet (skupaj)	1	2	3	4
Balinci (skupaj)	3	2	4	1
Vlečenje vrvi (skupaj)	1	2	4	3
Biljard (skupaj)	1	4	3	2
Floorball (skupaj)	3	2	4	1
SKUPAJ	22 točk	19 točk	37 točk	22 točk

Rok Rojko

Zbrani skupaj

DOMIJADA 2016

Vsakoletna Domijada na Rogli je vsekakor najtežje pričakovani in najbolj zaželeni dogodek, ki se ga udeležijo dijaki dijaških domov. Na seznam pridejo le tisti, ki so se s svojim trudom med šolskim letom izkazali na športnem ali umetniškem področju.

Vse kilograme, ki jih v teh dneh pridobimo z odlično hrano v samopostrežni restavraciji ALL INCLUSIVE, sproti porabljamo na poti do svojih sob v bungalovih in seveda na vseh tekmah, ki jih odigramo, ali pa zvečer na plesu.

Želimeljska navijaška skupina je zagotovo najglasnejša navijaška skupina; vendar ne kričimo zaman, saj se naši športniki vedno izkažejo:

MESTO	EKIPA
1.	ekipa odbojkaric
1.	ekipa odbojkarjev
1.	ekipa deklet v namiznem tenisu
1.	ekipa deklet v teku
1.	v teku posamezno (Martin Pintar)
2.	ekipa nogometašev
2.	v teku posamezno (Ana Bartol)
2.	ekipa šahistov
3.	v teku posamezno (Zala Košir)
3.	ekipa fantov v teku

Izpostaviti velja še nagradi na kulturnem področju, ki sta ju prejeli Tinkara Koračin in Jerca Polc, ter glasbeno točko deklet (Lara Jan, Eva Petek, Eva Jurančič, Klara Mohorič), ki je popestrila četrtkov večer na Rogli.

Domijada ni le tekmovanje, kdo je boljši, ampak temelji na spoznavanju in povezovanju, vsakokrat pa jo zaznamuje tudi geslo – letošnje je bilo »Spoštujmo vse«.

Kot večkratnima udeleženkama nama Domijada ostaja kot eden izmed najboljših spominov.

SPLAČA SE PRITI NA ROGLO!

Klara Mohorič in Anja Strojanšek

Vsestranska Beti

Skoči, skoči!

Naši v prvih vrstah

Glasbenice so navdušile

Veselje ob zmagi

Požrtvovalna ekipa nogometašev

»Fine maline«

Na Domijado se še vrnemo!

Dolga dolga je cesta iz Želimelj do parkirnega mesta.
Odpeljali so nas Rojko, Končan in Drobnič do Bad Kleinkirchheima.
Moči polni smo se zagnali po strminah,
Smuk, slalom pa kričanje na ves glas,
Kopanje in iskanje sreče v vodnih globinah.
Ob večerih slastni makaroni bili so pravi špas.

Smuči smo si spet drugi dan nadeli,
Mogočno in pogumno se po smučinah spustili.
Upali smo, da po odskoku ne bomo poleteli,
Čisto malo je manjkalo, da bi na skakalnici pogum izgubili.
A čudovito smo se imeli.
Naslednje leto se bomo z veseljem vrnili.
Ja! Spomini bodo ostali,
Edino dobri nas bodo zaznamovali.

Ana Šenk in Zala Košir

ZUMBA

Torek zvečer, latinskoameriški ritmi, zabavno sproščanje ...
To so tri glavne asociacije, ki se mi porajajo ob misli na našo zumbo. Za tiste, ki vam ni tako jasno, o čem govorim: sodeč po SSKJ je zumba dinamična plesno-športna vadba, ki združuje energično glasbo (večinoma je to latino glasba) in plesno-aerobične gibe. Pod vodstvom »zumbastične« Bernardke smo se najbolj zagrete punce skoraj vsak torek dobivale v fitnesu, kjer smo ob ritmih živahne glasbe zaplesale osnovne korake salse ali pa čačačaja, pomešane z dodatnimi aerobičnimi elementi, in se ob tem pošteno prepotile. To lahko potrdita tudi dva pogumna fanta, ki sta videla, da zumba ni zgolj malo miganja. Torej, akcija in drugo leto vsi migat!

Urška Rupar

KAVBOJSKI PLESI

Učiteljica Karmen

Kavbojski škornji za kavbojske plese

Kar nekaj torkov smo se ob devetih zvečer zbirali v fitnesu, da bi se sprostili s pomočjo kavbojskih plesov. Po domu je odmevala country glasba in slišal se je zvok škornjev in konjev. Začeli smo z manj zapletenimi plesi in se povzpeli vse do Footloosa.

Pri vsem tem smo največ uporabljali noge, roke pa so predvsem služile ploskanju, med plesom smo šteli do osem in se vrteli v krogu ter se pri vsem tem zelo zabavali.

Naučili smo se naslednje koreografije:

- Little Big Town – Pontoon,
- Rednex – Cotton Eye Joe,
- Billy Ray Cyrus – Achy Breaky Heart,
- Brad Paisley – River Bank,
- Blake Shelton – Footloose.

Karmen Krnc

Peta-Dotik-Roka v zrak

PLESNI TEČAJ

»Na poskok!«

Kavaliriji vadijo

Imamo čas tudi za poziranje fotografom

Neža Jakelj in Neža Snoj

Poletiva skupaj!

ustvarjalne delavnice

Na ustvarjalnih delavnicah smo dijaki v le nekaj popoldanskih uricah skozi leto razvijali svojo ustvarjalnost. Izpilili smo veščine kuhanja prazničnih dobrot, izdelovanja zmrzlin in pogrinjanja mize. Svoje ročne spretnosti smo pokazali pri ustvarjanju izdelkov za popestritev domskih sob, adventnega in božičnega okrasja, pozabili pa nismo niti na darila za mamice. Ena izmed delavnic je bila namenjena tudi spoznavanju fotografske umetnosti.

Sara Marinko

Slastna predjed

Višnjevi kozarčki za sladico

Vzgojni adventni venček

Ustvarjalna Petra

Oglasna deska za popestritev sobe

»Misliš, da bo takole stalo?«

»Za ožen't!«

Matej pravi: »A' boš malo lososa?«

ŽELIMELJSKI BOJEVNIK

Aaaa, to je noro!

Čebelja kraljica

Bzzzz

Gasilec Marc

Kaj imamo?
Vrvi, gume, polivinil, bazenček, vreče, vodo, gasilske cevi, vedra, čistilne gobice ...

Kaj potrebujemo?
Blato, blato, blato, jarke, kjer je blato, blato ...

Kaj dobimo?
Še eno noro in doživeto popoldne na poti preživetja 2016.

»Ali me prepoznaš?«

Še malce blatnih oblačil, pa smo

Blatna reka ...

Vojaške vaje

Nevarni dvojec Manc

Marija v cirkusu

»Oh, kako sva luštni!«

Končno poročilo:
Preživeli vsi.

Ledena preizkušnja

Na koncu se je potrebno kvalitetno umiti

Nežka Birk

PALETE

V septembru smo se dijaki doma Janeza Boska lotili projekta »palete«. Šlo je za popoldansko barvanje palet, ki so bile nato sestavljene skupaj in nam sedaj služijo kot udobne klopi tako v popoldnevih kot tudi med filmskimi večeri pod zvezdami. Pobarvali smo jih z barvami za les in tako izrazili svojo ustvarjalno plat. Tisti najbolj »v rož'cah« so ustvarili klopco zaljubljencev, porisano s srčki in postavljeno v romantični kotiček, jesenski umirjenci so ustvarili tihožitje s pisanimi listi, tisti z glavo nad oblaki pa so ustvarili svojo oblačkasto klopco. Vzorcev je bilo ogromno in prav vsak od njih ima svojo zgodbo. Svojo energijo smo vložili v koristno delo, ki sedaj služi prav vsakemu dijaku, prav tako pa daje pomlajujoči videz naši okolici.

Tinkara Koračin

Natančno in z občutkom

Tinkara uživa na novi klopci

Umetniki se predstavijo

Barvanje palet je zabavno!

SPLETKARJENJE
Urejamo spletno stran doma Janeza Boska
Vsak teden nove ankete...
Pregled vseh dogodkov v domu Janeza Boska
Vsak ponedeljek se dobimo za 15 min
Priložnost za pisanje novo-dobrih člankov
Izvirne ideje
Čokolada
Blog
Poezija
Novice
Novo dobra družba
+
Novo dobre vzgojiteljice
In za celoletni trud: obiok kina na koncu leta!
PRIDRUŽI SE NAM TUDI TI !!!
Filip Štepec

PRIZNANJA 2015/2016

1. VZGOJNA SKUPINA

Filip Štepec – za vse narisane scene in plakate ter opravljanje funkcije predstavnika vzgojne skupine

Filip Lah – za vso tehnično pomoč pri izvedbi najrazličnejših domskih projektov

Jakob Merše – za igranje cajona pri večernih mašah

Bine Markelj – za vodenje treningov odbojke za fante in dekleta

Marcel Kepic – za spodbujanje duhovnosti in vestno opravljanje funkcije duhovnega predstavnika v vzgojni skupini

Jaka Čop – za vso pomoč pri izvedbi in pripravi skupnih dogodkov v vzgojni skupini

Boris Kokalj – za vestno opravljanje funkcije predstavnika za glasbo v vzgojni skupini

Jure Marc – za spodbujanje povezanosti v vzgojni skupini

Skupaj smo močnejši!

2. VZGOJNA SKUPINA

Nace Pintar – za vestno opravljanje dela predstavnika vzgojne skupine

Tilen Čuk – za vodenje treningov odbojke za fante in trud pri izpeljavi projektov v vzgojni skupini

Janez Rupar – za vodenje treningov nogometa za dekleta in trud pri izpeljavi projektov v vzgojni skupini

Rok Gornik – za igranje kitare pri mašah in spodbujanje duhovnosti v skupini

Nikolaj Mavrek – za nesebično učno pomoč

Peter Oražem – za vsestransko pomoč

Martin Pintar – za vsestransko pomoč

3. VZGOJNA SKUPINA

Janez Goršin – za vestno opravljanje dela predstavnika vzgojne skupine ter za vestno opravljanje dela predsednika domske dijaške skupnosti in za uspešno treniranje dekliške odbojkarske ekipe

Jakob Čuk – za animacijo glasbe in igranje kitare v vzgojni skupini

Janez Kocmur – za animacijo glasbe in igranje kitare v vzgojni skupini

Gregor Osredkar – za pomoč pri učenju

4. VZGOJNA SKUPINA

Lucija Žumer – za srčno in predano vodenje vzgojne skupine

Katja Peternelj – za nesebično učno pomoč

Urška Eržen – za tehnično podporo v skupini

Neža Snoj – za glasbeni prispevek v vzgojni skupini

Zala Prijatelj – za glasbeni prispevek v vzgojni skupini

Ana Marinko – za umetniški prispevek v dijaškem domu

Tjaša Kučič – za vodenje treninga odbojke

5. VZGOJNA SKUPINA

Sara Marinko – za prispevek na umetniškem področju v dijaškem domu

Karmen Krnc – za vodenje kavbojskih plesov

Manca Miklič – za prispevek na lepotnem področju

Maja Kalan – za prispevek na glasbenem področju

Kristina Krnc – za vestno opravljanje svoje dolžnosti

Ema Zupan – za vestno opravljanje svoje dolžnosti in prispevek na glasbenem področju

Petra Oprešnik – za vestno opravljeno delo predstavnice vzgojne skupine

6. VZGOJNA SKUPINA

Klara Mohorič, Lara Jan, Eva Petek – za srčno udejstvovanje na glasbenem področju tako v vzgojni skupini kot v dijaškem domu

Anja Bregar – za trud pri organizaciji plesnih in drugih dogodkov ter za vestno opravljanje nalog v vzgojni skupini

Ana Medja – za učno pomoč sošolkam

Sara Šega – za vestno jutranje bujenje vzgojne skupine

Eva Kebe – za zanesljivo opravljanje nalog v vzgojni skupini

Patricija Žižek – za prizadevnost pri pripravah dejavnosti vzgojne skupine

Ana Šenk – za opravljanje funkcije predstavnice vzgojne skupine

Zala Košir – za opravljanje funkcije predstavnice vzgojne skupine

7. VZGOJNA SKUPINA

Ana Krošelj – za vestno opravljanje dela predstavnice vzgojne skupine

Hana Purgar – za glasbeni prispevek tako v vzgojni skupini kot v dijaškem domu

Lucija Zajc – za športne spodbude ter vlogo predstavnice za šport

Staša Lesjak – za učno pomoč in organizacijo družabnih večerov

Veronika Žižek – za vodenje klekljarskega krožka

Barbara Švigelj – za vestno in uspešno vodenje kluba

Tinkara Koračin – za skrbno opravljanje vloge predstavnice vzgojne skupine

Eva Kopač – za vestno opravljanje vseh dolžnosti v vzgojni skupini in učno pomoč

8. VZGOJNA SKUPINA

Ana Marija Sodja – za vestno opravljanje dolžnosti predstavnice vzgojne skupine

Sara Mivšek – za nesebično pomoč

Tadeja Videc – za vestno opravljanje svoje dolžnosti

Klara Simčič – za aktivno športno predstavnico

Neža Pollak – za glasbeni prispevek v vzgojni skupini

Baletovi balinci

ZAVOD SV. FRANČIŠKA SALEŠKEGA

MAJCNOV DOM

ČAS MILOSTI

8. decembra 2015 smo začeli izredno jubilejno sveto leto usmiljenja. Papež Frančišek, ki je bil pobudnik tega milostnega dogodka, je prepričan, da je Cerkev v času krize in ogromnih svetovnih sprememb poklicana ponuditi ljudem tega časa upanje in prebuditi v njih željo po Božji bližini.

Papeževi želji in vabilu smo se odprli tudi animatorji in udeleženci duhovnih vaj v Majcnovem domu. V letošnjem letu smo si na duhovnih vajah vzeli za vzor ljudi, ki se jih je Božje usmiljenje močno dotaknilo in so se bili sposobni naučiti gledati sebe, druge in svet z Božjimi očmi. Spoznali smo, da je usmiljen človek pripravljen z empatijo, če že ne s simpatijo, pristopiti k vsakemu človeku, ki doživlja kakršnokoli stisko.

Med zanimivim branjem, ki ga ponujajo naslednje strani Letnega poročila, vam še posebej priporočam, da si preberete zapis salezijanca Ivana Turka, dolgoletnega voditelja duhovnih vaj v Želimljah. Pred petdesetimi leti so v Želimlje prispeli salezijanci. Med mnogimi dejavnostmi, ki so jih zagnali v don Boskovi karizmi, imajo posebno mesto zagotovo duhovne vaje za otroke in mlade. Sobrat Ivan Turk je te začetke na kratko opisal in s tem pokazal, kako dolgo in veličastno tradicijo imajo želimeljske duhovne vaje. Trdno upam, da se bo ta mladinsko-duhovni program še dolgo nadaljeval s takšno gorečnostjo in zavzetostjo, s kakršno se je začel.

O današnjem duhovnem in družabnem dogajanju nam bodo pričali ostali članki, slike in statistike. Prispevek Majcnovega doma v Letnem poročilu ni obsežen, a sem prepričan, da ni zanemarljiv.

Jubilejno sveto leto se počasi bliža koncu, vendar naj nikoli ne utihnejo besede psalma 103: »Usmiljen in milostljiv je Gospod, počasen za jezo in bogat z dobroto ... Z nami ne ravna po naših grehih, ne vrača nam po naših krivdah.«

Klemen Balažič, ravnatelj Majcnovega doma

PRESENEČENJE

Vsi »veseli večeri« na duhovnih vajah so res veseli. Ni pa vsak veseli večer presenečenje! Na poletnih terminih duhovni vaj pa smo imeli prav to! Ne morem opisati, kako težko so udeleženci prenašali dejstvo, da niso vedeli za skrivnost, ki smo jo animatorji in Klemen skrbno čuvali.

Preden smo odprli vrata dvorane v Majcnovem domu, jih je od vznemirjenja že kar srbelo. Nemirni in polni pričakovanja so posedli in čakali, kaj se bo zgodilo. Luči v dvorani so se ugasnile, na odru pa prižgale in osvetlile čarovnika Jaka.

To je bil večer in pol! Toliko smeha iz začudenja je bilo ob trikih, ki jih je izvajal čarovnik! Zabavali smo se tako animatorji kot udeleženci.

Čarovnik Jaka pa nas ni le zabaval, ampak s svojimi triki in zgodbami tudi vzgajal in poučeval. S pisanimi rutami nam je na primer poskušal »prikazati«, kako si lahko predstavljamo Sveto Trojico – tri osebe v enem Bogu. Kljub temu da se je zelo potrudil, še vedno nismo razumeli, kako je lahko iz treh različnih rut naredil eno samo, in to pisano!

Da je bilo še bolj zanimivo, si je izmed navdušenih gledalcev izbiral pomočnike. Enkrat je bil to tudi naš Klemen, ki – tako kot mi – ni mogel verjeti, kako lahko čarodej kar ugane, katero karto si je izbral naključni udeleženec duhovnih vaj.

Joj, tolikokrat nas je potegnil za nos!

Bo pač treba priznati, da je Jaka res pravi čarovnik.

Ema Verdinek

TRILOGIJA USMILJENJA

Ko takole razmišljam o preteklih terminih letošnjih duhovnih vaj, se mi zdijo na nek način posebne, drugačne. Pa da se ne boste ustrašili, naj vam povem, da jih še vedno vodi naš neutrudljivi Klemen, katerega dobra volja in energija skozi termine le še naraščata. Tudi jedilnik in kuharska zasedba še vedno ostajata odlična, pa tudi brez desetih poskokov za jutranjo telovadbo ne bi šlo.

Letošnje duhovne vaje so bile drugačne, ker so se termini med seboj zelo povezovali in dopolnjevali kot kakšna trilogija. Skupno vodilo vseh pa je bilo usmiljenje. Na vsakem terminu smo poskušali v treh dneh zamenjati svoj pogled s pogledom Boga in gledati svet skozi oči usmiljenja, kakor nam je to naročil papež Frančišek.

Adventne duhovne vaje so nosile naslov Glej z nebeškimi očmi. Ob Disneyjevem filmu Egiptovski princ smo sledili Mojzesu od njegovega otroštva do trenutka, ko mu je Bog zaupal nalogo, da popelje izvoljeno ljudstvo do svobode. Pogovarjali smo se o pomembnosti družine, o (modernem) suženjstvu in zasvojenosti, pa tudi o zaupanju in o tem, kako delovati v božjem imenu.

V postnih terminih smo se po zgledu vzgojitelja Mathieuja učili, kako biti neomajen v dobrem. Pri katehezah smo se pogovarjali o blagrih, se spraševali o pomenu kaznovanja ter po zgledu vzgojitelja iz filma Zboristi poskušali izpolnjevati telesna dela usmiljenja.

Na poletnih duhovnih vajah smo si ogledali film Frančišek in Klara. Zgodba teh dveh svetnikov nas je izzvala, da smo se spraševali, kakšne načrte ima z nami Bog, poleg tega pa smo imeli priložnost premisliti, kdo so naši idoli in kakšen zgled bi mi radi bili drugim. Tretja tema, ki je postala vodilo tega termina, je bila božje naročilo Frančišku: »Popravi mojo Cerkev!«

Janez Kocmur

ZAKAJ ZAHAJAM NA DUHOVNE VAJE?

Dva navdušena animatorja in udeleženko sem prosil, da na kratko zapišejo, zakaj radi prihajajo na duhovne vaje. Tu so zbrani njihovi odgovori:

Postati animator je bila moja želja že od takrat, ko sem se prvič udeležil oratorija. Takrat sem delo animatorja videl predvsem kot nekaj zabavnega, animatorja pa kot nekoga, ki se cel dan igra z otroki, kljub temu da je že velik. Do takrat, ko sem dobil priložnost, da tudi sam postanem animator, so se moje predstave že precej spremenile, vendar kljub temu nisem pričakoval tega, kar sem na koncu dobil. Izkazalo se je, da je najprej potrebno vložiti veliko časa, živcev, zamisli, da se lahko na koncu zabavaš in zraven tudi uživaš. Kot animatorju mi dve stvari predstavljata velik izziv: navdušiti otroke za določeno stvar ter biti sam navdušen za igro in tudi za delo – tako z otroki kot z ostalimi animatorji. Z vsakih duhovnih vaj sem odšel vesel, zelo utrujen in z izkušnjami, ki mi bodo pomagale biti boljši animator in tudi boljši človek.

Miha Čater, animator

Zakaj sem postala animatorka? V prvi vrsti zaradi otrok, njihovega veselja in rasti. Z vsem, kar so, me vedno znova prepričajo (pa ne z besedami), da je to, kar delam, prav. Skozi svoje animatorstvo bi rada mlajšim od sebe posredovala znanje in izkušnje, ki sem si jih do sedaj nabrala, pa tudi vse tisto, kar so meni posredovali izkušenejši od mene. Zdi se mi prav, da dajem naprej zaklad, ki so ga meni podarjali ostali, obenem pa še sama pridobivam dragocene izkušnje, zadovoljstvo ter nove prijatelje. Zato bom vse to še naprej počela z vsem srcem!

Kristina Krnc, animatorka

Ko sem bila v nižjih razredih osnovne šole, je bil moj najljubši pogled na zastavo naše župnije, ki se dviga ob zvokih oratorijske himne. Neke poletne počitnice po koncu tretjega razreda pa je to sliko zamenjal živ spomin na nabito polno želimeljsko kapelo, kjer sto dvajset grl poje Ko skozi okno gledam v daljavo – in ta prizor je ohranil svoj status vsa ta štiri leta, ki so minila od moje prve izkušnje duhovnih vaj.

To pa še zdaleč ni edini spomin, ki me vsake tri mesece vedno znova vleče od doma v Želimlje in me čez nekaj dni pripelje nazaj domov z velikim nasmehom na obrazu, z vsaj tremi novimi prijatelji in eno novo najljubšo pesmijo v glavi.

Klemen je res odličen voditelj duhovnih vaj. Vsako leto nas z veliko vnemo vodi skozi tiste tri dni, ki me tako navdušujejo. Če ne bi bilo Klemena z njegovo gorečnostjo, tudi duhovne vaje ne bi bile take, kot so. Velika zahvala gre tudi animatorjem, saj to, da žrtvujejo konec tedna, da bi ga polepšali nam, res ni od muh. Zato skušam čim bolj izraziti svoje navdušenje nad duhovnimi vajami, da bi jim s tem pokazala tudi svojo hvaležnost.

Čeprav so duhovne vaje polne zabavnih dejavnosti, ne izgubijo svoje rdeče niti. Imamo dve sveti maši in spokorno bogoslužje. Vsaka maša je osebno srečanje z Jezusom, Klemenova pridiga pa je zelo zanimiva. Pri spokornem bogoslužju vedno izkoristim priložnost za spoved, da potem z novo pesmijo v srcu sledim programu animatorjev in pojem še bolj naglas.

Če bi me kdo vprašal, kateri je moj najljubši del duhovnih vaj, ne bi mogla odgovoriti v trenutku, saj mi je na različne načine všeč veliko stvari. Mislim, da bi bil najboljši odgovor kateheze, med katerimi imam vedno priložnost veliko povedati in razmišljati o čisto novih vprašanjih. Poleg tega me zelo navdušujejo še film, maša in spokorno bogoslužje.

Duhovne vaje me nikoli ne razočarajo, zato se v Želimlje vedno znova vračam.

Marta Lajevec, udeleženka

ŽELIMLJE – DUHOVNE VAJE ZA FANTE MINISTRANTE

V šestdesetih letih prejšnjega stoletja so se ministranti pod vodstvom g. Mirka Žerjava in potem pod vodstvom bogoslovcev zbirali v Ljubljani na Rakovniku na tedenskem duhovno-počitniškem druženju. Ta srečevanja so bila lepa priložnost za spoznavanje salezijanskega življenja in lepote duhovnega poklica.

Z odprtjem Srednje verske šole v Želimljem 1966/67 smo začeli s srečanji za fante, zlasti ministrante, v prostorih salezijanske ustanove v Želimljem. Najprej je ta srečanja organiziral g. Mirko Žerjav, potem pa je to službo prevzel g. Janko Novak, ki je bil tudi delegat za duhovne poklice in je pogosto obiskoval družine udeležencev duhovnih vaj, za katere je slutil, da imajo duhovni poklic. Te duhovne vaje so potekale med letnimi počitnicami. Za g. Jankom Novakom je bil za voditelja duhovnih vaj imenovan Ivan Turk (1981–1989), ki je v Želimljem opravljal tudi službo magistra novincev (1978–1985). Pri vodenju duhovnih vaj so mu pomagali bogoslovci z Rakovnika, občasno pa tudi novinci. Na pomoč je z veliko zavzetostjo prihajal tudi salezijanec g. Rafo Pinosa, ki je uvedel »vikend duhovne vaje« (VDV) v adventnem in postnem času.

Duhovne vaje so potekale v štirih letnih obdobjih: med poletnimi in zimskimi počitnicami ter v adventnem in postnem času.

Duhovne vaje **med poletnimi počitnicami** so trajale 4 dni.

Vsebina je bila vsako leto drugačna:

1981 Kdo je Jezus Kristus?
1982 Kristus nima rok
1983 Dominik Savio, vzornik mladih
1984 Sv. Janez Bosko – evangelij za mlade
1985 S Kristusom v vesolje
1986 Odprite vrata Odrešeniku
1987 Vodi, Marija, po pravi nas poti (Magnifikat)
1988 Don Bosko – Jezusov apostol (ob 100. obletnici don Boskove smrti)

Med zimskimi počitnicami so mladi, ki so se udeležili štiridnevnih duhovnih vaj, razmišljali o naslednjih vsebinah:

1982 Ne bojte se! Odprite vrata Kristusu! (J. P. II)
1983 S Kapitanom na morju (Ladja)
1984 Robot in srce
1985 Prisluhni, nekaj ti bom povedal
1986 Kako lahko postaneš srečen?!
1987 Izbiramo najboljšo vlogo (Marija)

1988 Jezus je pot, resnica in življenje (iščimo, ljubimo, pričujmo za Kristusa)

VDV – advent:

1981 Kralja, ki prihaja, pridite molimo!
1982 Greh, najhujše zlo – zakrament sprave
1983 Trofazna raketa – pot svetosti
1984 Gospod te kliče – ljudje te potrebujejo
1985 Evharistija – kruh življenja za kristjana
1986 Gospod, kaj naj storim, da dosežem večno življenje?
1987 Mir, Pax, Šalom
1988 V službi oltarja

VDV – postni čas:

1982 Frančišek, uči nas srečno živeti
1983 Cerkveno leto (postni čas)
1984 Gospodov dan – pomen praznovanja
1985 Jezus kliče – človek odgovarja
1986 Poslednje reči: smrt, sodba, pekel ali nebesa
1987 Gospod, nauči nas moliti
1988 Od vseh najlepša je pesem svetosti – V nebesih sem doma

Da bi spomin na duhovne vaje trajal dlje časa, je po zaključenem srečanju po Sloveniji krožil majhen stoječi križ v leseni škatli, zraven pa seznam udeležencev z njihovimi domačimi naslovi. To znamenje križa je romalo od enega do drugega udeleženca, večkrat tudi po pošti. Pri vsaki družini je križ ostal po en teden. Mnoge družine so se tega križa zelo razveselile in ob njem rade molile. Voditelj duhovnih vaj je občasno obiskal kakšno družino v času, ko je bil križ pri njih.

Precej fantov, ki so obiskovali duhovne vaje v Želimljem, se je odločilo za duhovni poklic. Kolikor je bilo mogoče, ozirajoč se na število udeležencev, se je voditelj na kratko pogovoril tudi s posamezniki, ki so si pogovora želeli.

V tistem času so se duhovnih vaj udeleževali samo fantje, v glavnem ministranti iz Slovenije, občasno pa tudi iz Mužlje (Vojvodina).

Duhovne vaje v Želimljem je po možnosti popestril tudi kakšen gost (Mirko Žerjav, največkrat pa g. Andrej Majcen ali kakšen drug misijonar, ki je bil tedaj na dopustu v domovini).

Občasno so bile duhovne vaje organizirane tudi za srednješolce.

Leta 1986 se je porodila pobuda, da bi organizirali srečanje družin. Tako je bilo prvo srečanje družin 9. 11. 1986. Gost srečanja je bil tedanji želimeljski ravnatelj g. Rudi Borštnik. Tema srečanja je bila: M I R. Srečanja v naslednjih letih so bila zelo lepo obiskana. Na vsako srečanje družin smo povabili gosta, ki je nagovoril može in žene, otroci in mladi pa so imeli v tem času organiziran svoj program, ki so ga oblikovali mladi salezijanci in sestre hčere Marije Pomočnice.

Ivan Turk

ANIMATORSKO ROMANJE IN IZLET

Letos nas je pot vodila proti osrčju Gorenjske.

Najprej smo poromali na Blejski otok, kjer nas je sprejel blejski župnik g. Janez Ferkolj. Na zelo zanimiv način nam je predstavil zgodovino in legende, ki se nanašajo na Blejski otok. Potem nas je popeljal v Marijino cerkev, kjer smo vsi pozvonili na zvon »želja« in sebe izročili Devici Mariji, ki je zavetnica otoške cerkve. Mnogi se poročijo prav v tej cerkvi, zato nam je znal župnik povedati veliko zanimivih prigod s porok. Mladi smo tem besedam z veseljem prisluhnili. Nato smo se za konec še povzpeli v zvonik in si ogledali zelo ohranjen star mehanizem, ki še danes poganja staro cerkveno uro. Za konec smo si privoščili še sladoled in se s pletnami prepeljali nazaj na »celino«, od koder smo nadaljevali pot proti Bohinju.

Klemen Balažič

Pot nas je vodila tudi do sirarne v Bohinju. Mnogi smo se z njo srečali prvič. Tam nas je sprejel nasmejani gospod Jože, direktor sirarne v Srednji vasi. Sprehodili smo se skozi proizvodnjo in si ogledali, kako in na kakšen način izdelujejo sir. Izvedeli smo, da začetki bohinjskega sirarstva segajo v 13. stoletje. Izdelujejo ga sirarski mojstri s tradicionalnim znanjem, ki se prenaša iz generacije v generacijo. Bohinjski sir je eden najbolj prepoznavnih bohinjskih izdelkov in je tudi zaščitena blagovna znamka. Videli smo tudi najstarejši sir iz Bohinja, ki se imenuje mohant. Ob njem smo vsi začutili močan in oster vonj. Na koncu ogleda smo poizkusili še različne vrste okusnih bohinjskih sirov.

Patricija Žižek

Potem ko smo nasitili svoje možgančke z zanimivimi informacijami in želodce z odlično pico, smo se odpeljali proti vodnemu parku v Bohinjski Bistrici. Tam je bilo veliko zabave v vodi, hitrih spustov po toboganih, pogovorov v vročem bazenu, dve zastonj kavici, plezanje po plezalni steni ..., skratka razvajanje po »napornem« dnevu. Ko smo zvečer prišli nazaj v želimeljsko dolino, smo lahko samo še rekli: »Hvala Bogu za lep dan!«

Ana Šenk

HVALNICA

D Dmaj7 D Dmaj7 D Dmaj7 D2

D2 Hm
V dalji gora in v senci borovcev te iščem,
D Hm
v tihem šelestu dreves, travnih bilk te poiščem,
G Fism
rečem ti: Hvaljen si, Gospod, v sestri vodi in v bratu ognjenem,
G A
hvaljen v pokrajini brezmejni in v vetru, ki z njim se odenem ...

Prsti, ki daje nam sad raznovrstni, se čudim,
včasih v objemu luči iz neba te zaslutim
in ti zapojem: Hvala ti za sestro luno in njenega brata
sonce, ki z upanjem nas kdaj, ko je težko, potiho navdata.

D Fism Am Em
Gloria Patri, ti naš Oče si in Stvarnik sveta;
A D Fism G A
gloria Filio, ti Kristus si, najdražji brat,
Fism Hm Em A D
gloria Spiritui Sancti, gloria Deo, gloria Deo!

V teh, ki odpuščajo v tvoji ljubezni, te slišim,
z njimi, ki nosijo križe in stiske, te hvalim.
Ves se predam ti, o Gospod, in ti predam vse svoje dvome in boje,
ti obudiš me tretji dan, da prerojen iz srca ti zapojem:

Gloria Patri, ti naš Oče si in Stvarnik sveta;
gloria Filio, ti Kristus si, najdražji brat,
H
gloria Spiritui Sancti, gloria Deo ...

E Gism Hm Fism
Gloria Patri, ti naš Oče si in Stvarnik sveta;
H E Gism A H
gloria Filio, ti Kristus si, najdražji brat,
Gism Cism Fism H E
gloria Spiritui Sancti, gloria Deo, gloria Deo!

MAJCNOV DOM V ŠTEVILKAH

Advent 2014

	Otroci	Animatorji	Skupaj
4.–7. razred	110	24	134
Ministranti	67	8	75
8. in 9. razred	111	22	133
9. razred in srednješolci	101	17	118
SKUPAJ	389	71	460

Post 2015

	Otroci	Animatorji	Skupaj
4.–7. razred	109	19	128
8. in 9. razred	116	18	134
9. razred in srednješolci	74	16	90
SKUPAJ	299	53	352

Poletje 2015

	Otroci	Animatorji	Skupaj
4.–7. razred	114	20	134
8. in 9. razred	82	16	98
9. razred in srednješolci	66	12	78
SKUPAJ	262	48	310

Pripravljalni vikendi

Advent 2014	17
Post 2015	28
SKUPAJ	45

Skupno

Advent 2014	477
Post 2015	380
Poletje 2015	310
SKUPAJ	1167

ZAVOD SV. FRANČIŠKA SALEŠKEGA

DOGODKI V ZAVODU

V NAŠEM ZAVODU DELAJO TUDI ...

Mojca Arh
vodja kuhinje

Petra Marija Berčan
računovodkinja

Urša Bukovec
sprem. invalid. osebe

Anica Cimperman
vodja kuhinje

Lili Dežman
čistilka

Janez Drnovšek
nam. dir., ekonom

Janja Hrovat
kuharica

Marija Kisilak
čistilka

Leopold Koren
vratar

Danila Kos
kuharska pomočnica

Gabrijela Kranjec
kuharica

Mateja Pirnat
laborantka

Špela Potočnik
svetovalna delavka

Simona Rebolj
čistilka

Zvone Rebolj
hišnik

Karolina Repar
poslovna sekretarka

Polona Stegu
zborovodkinja

Tadeja Strahan
kuharska pomočnica

Urban Šlajpah
laborant

Marija Traven
kuharska pomočnica

Lidija Virant
perica

Stanislav Zupančič
knjižničar

7. oktobra 2015 se je cel zavod razveselil Petrinega fantiča s čudovitim imenom Peter Živec.

UGLAŠEVANJE NA KUREŠČKU

Proti koncu avgusta začnejo pedagoški možgani delovati nekoliko pospešeno. Prihaja novo šolsko leto, bliža se z nezadržno vztrajnostjo in treba se bo zakopati vanj, brez odlašanja. V glavah profesorjev, vzgojiteljev ter ostalih delavcev, ki se v želimeljski kotlinici srčno trudimo za naše dijake, se porajajo ideje, ki počasi rastejo ter pričenjajo dajati obliko bodočemu letu. Naše misli, ki so se skozi poletje tako prijetno polenile, morajo zopet preiti v svoje najvišje obrate. Toda motivacija je dobra – spomini na uspešnost minulih mesecev nas ženejo v nove načrte.

Da pa bi se orkester pedagoških in drugih delavcev, ki se bodo s septembrom pogumno spustili v novo bitko z vsakoletnimi izzivi, tudi med seboj čim bolje uglasil, smo se po dobri stari navadi tik pred začetkom šolskega leta zbrali na Kureščku. Kdo drug bi nas lahko bolje sprejel pod svoje okrilje, če ne ravno tista, ki je vzgajala samega Boga? Tako smo ob Marijinem svetišču vsi skupaj srkali modre besede salezijanca Cirila Slapšaka, nato pa smo odšli prisluhnit še samim sebi (ter Njegovemu glasu v nas). Vsak si je poiskal svoj kotiček in v toplem pozno poletnem soncu smo ob šelestenju dreves puščali svojim mislim prosto pot, pa tudi premlevali slišane besede. Odmerjeni čas je kar prehitro minil in pred nami je bila čudovita priložnost, da nabirko svojih misli, želja, strahov in upov ponesemo še do našega skupnega Dirigenta.

Sveta maša v cerkvici Kraljice miru je bila preprosta in prav zaradi tega toliko lepša. Bili smo le mi, On ter naša srca, polna načrtov, imen, prošenj in zahval. In ko je po cerkveni ladji donela skupna pesem naših grl, je bilo za hip moč zaslutiti, da nas čaka novo blagoslovljeno leto!

3-2-1, gremo!

(Bivše) dijakinje

INTERVJU Z MIKLAVŽEM

December. Mesec dišečih piškotov, toplih kaminov, hladnih večerov, zasneženih pokrajin in sladkih obdarovanj. In če se ustavimo pri slednjem, naj v tem ekskluzivnem intervjuju več o sebi in svoji »službi« spregovori sam samcat Miklavž.

Dragi Miklavž, lepo te je gostiti tu pri nas, v Želimljem. Za začetek nam, prosim, zaupaj, kakšna je pravzaprav tvoja decembrska naloga.

Najprej en lep pozdrav vsem ljudem, tistim najbolj pridnim pa tudi vsem drugim. Hja, moja naloga pravzaprav ni tako preprosta. Najprej moram pregledati vse sezname pridnih otrok, ki jih nato moji pomočniki zapišejo v zlato knjigo. Ko končam s tem veselim opravilom, se moram lotiti tudi porednih otrok, ki jih zaradi njihovih lumparij moji pomočniki zapišejo v črno knjigo. Nato malo pobrskam po zgodovinskem Miklavževem leksikonu pisem (in ne po internetu, kot to dandanes počno mladi!) in tistim, ki si to zaslužijo, namenim darilo, ki si ga želijo.

Uf, Miklavž, tvoje delo je res naporno! No, menda si letos obiskal tudi otroke profesorjev na naši gimnaziji. Kako so te sprejeli?

Res je, obiskal sem malčke, ki so me nestrpno pričakovali v enih izmed vaših učilnic. Če se ne motim, je bil ravno petek, staršem se ni nikamor mudilo, zato so bili tudi oni malce nemirni v pričakovanju obdarovanja. Kakor so mi otroci zaupali, so si prej ogledali lutkovno predstavo o babici in njenih treh vnukinjah, ki so nestrpno pričakovale moj obisk, ter se z njimi naučili tudi pravo Miklavževo pesmico. Bila je tako blagozvočna, da si jo še danes prepevam. No, seveda pa so me najlepše sprejeli otroci, ki so doma pripravili posebne točke le zame!

O, sliši se res super! Nam o tem lahko zaupaš kaj več?

No, spominjam se, da so nekateri s svojimi čudovitimi glaski prepevali pesmice o srnici pa o Ledenemu kraljestvu, spet drugi so igrali klarinet in flavto, eni so plesali, drugi pa igrali kitaro na lopar za badminton. Resnično so mi pripravili pester

Sv. Miklavžu so otroci pokazali, kaj znajo

Angelsko petje

Le kaj sva dobila?

Sv. Miklavžu velja priskuhniti

Jakob je sv. Miklavžu pripravil pravi koncert

Pred prihodom sv. Miklavža ...

... je babica otrokom povedala prav posebno zgodbo

program in od same ganjenosti sem potočil tudi kakšno solzo.

Torej so bili vsi otroci zapisani v zlato knjigo? Si jih obdaril tako, kot so si želeli?

Prav vsi so se znašli v zlati knjigi, o tem ni bilo nikakršnega dvoma! Obdaril pa sem jih tako, da so darila predstavljala nagrado za njihovo pridnost in jim privabila nasmešek na obraz. Da pa starši ne bi bili preveč razočarani, ker niso bili posebej nagrajeni (nekateri imajo namreč še dolgove iz preteklih let!), smo se vsi skupaj še pogostili s piškoti in drugimi prigrizki.

Čudovito! Torej ste skupaj preživeli lepo popoldne. Upajmo, da bodo otroci ostali pridni do prihodnjega leta, ko jih boš lahko zopet obiskal. No, mogoče nam povej še, kako pridni smo bili letos dijaki?

Hm, tu sem imel precej več težav. Le redki so se znašli na seznamu za zlato knjigo in veliko se jih je znašlo na črnem seznamu. Pa sploh ne, ker bi ne bili dobri ljudje, temveč zato, ker lenoba včasih zamenja zvezek za telefon in grda beseda pozdravi namesto prijaznega nasmeška. Vendar pa se ne bojim, da bi se stanje poslabšalo, kajti nad vami bedijo tako dobri profesorji kot tudi dobri vzgojitelji in starši.

Miklavž, najlepša hvala za čas, ki si si ga vzel, da si nama lahko odgovoril na zajeten kupček vprašanj. Ali nam lahko zaupaš še kakšno spodbudno misel, da se do prihodnjega leta le uspemo uvrstiti v zlato knjigo?

Dragi božji otroci! Bodite dobrega srca in iskrečih misli, pa boste premikali skale in rušili mostove! (Jaz pa vam morda naklonim kakšno malenkost ...)

Za konec še prispevek angelov. Povprašali sva Angeliko, ki ima najdaljšo kariero od vseh, ali so imeli letos angeli kakšne težave pri pripravi na obisk v Želimljem.

Angelika: Torej, letos smo imeli nekaj težav z vrstnim redom daril, malo so se pomešala, nič hujšega. Joj, pa z natikanjem brade sv. Nikolaju. Vendar smo na koncu na to pozabili, saj smo si ogledali čudovite točke. Pridni otroci so res hrana za dušo.

Z Miklavžem sva sodelovali Tinkara Koračin in Tajda Jerkič.

STARŠI PRI DON BOSKU

Bogu hvala za dobre ideje in salezijance, po katerih »besede meso postanejo«. Nekdo od staršev je predlagal, da ob dvestoletnici don Boskovega rojstva starši želimeljske mladine poromamo v Torino in na Colle don Bosco, v kraje torej, kjer je svetnik prijokal na svet, živel, delal čudeže in kjer je ustanovil skupnost, ki daje zavetje in toplino naši mladini.

Potem ko smo opravili svoje službene in tudi domače zadeve, smo v petek, 23. oktobra 2015 (letnica je pomembna za zgodovino), prihiteli v Želimlje, kjer se je začelo naše romanje. Za marsikoga, ki je bil utrujen od dela, je bila pot dolga, obenem pa nam je bila dana priložnost, da se predstavimo, navežemo nove stike s sosedi v avtobusu in da v odmorih poklepetamo s starimi znanci. Da smo po srcu še vedno mladi, se je čutilo iz napovedi, da bo noč v hotelu precej živa. A dejstva so potem pokazala, da se je že marsikaj spremenilo.

Jutro je napovedovalo krasen dan, Klemenov uvod v mogočni cerkvi na Colle don Bosco pa duhovno osvežitev, vpeto v okvir zgodovinskih podatkov. O mami Marjeti je govoril tako živo, da smo lahko zares začutili njeno skrb za don Boska in njegovo spoštovanje do nje. Ker romanje v določen kraj hkrati predstavlja tudi potovanje po poti lastne duhovnosti, so nam naši gostitelji – Peter, Janez, Klemen, Matild in še en Peter – ponudili po vsakem duhovnem nagovoru tudi čas za premišljevanje, poglabljanje, molitev ali zgolj sprostitev. Po opoldanski sveti maši in kosilu pri mami Marjeti smo se oglasili še pri Dominiku Saviu v vasici Riva di Chieri.

Če romaš v Torino, je prav, da obiščeš stolnico in si ogledaš torinski prt. Zbranosti pri relikviji,

Bazilika, ki očara z zunanjo in notranjo podobo

Tu je izstreljena krogla čudežno zgrešila don Boska

Prostor prvih oratorijev

»S tabo, don Bosko, pojemo zdaj!«

ki je nekaj posebnega, je sledil sprehod po mestu. Velemesto z natrpanimi ulicami je sicer naredilo mogočen vtis, a vse te mogočnosti ne bi zamenjala za lepoto našega podeželja. Lepemu in duhovno bogatemu dnevu je sledil miren počitek.

Valdocco (dvorišče) je bil nekoč njiva, zdaj pa je del milijonskega mesta. Naši gostitelji so pokazali vse svoje talente in nam tako živo opisali don Boskove čase, da na koncu sploh nismo imeli težav s predstavljanjem, kako je bilo tam pred skoraj dvesto leti. Izvedeli smo veliko zanimivega iz njegovega življenja, kako skrbno je razvijal svoje talente in obenem skrbel za bližnje, ki so mu bili zaupani. Ni čudno, da so salezijanci, ki se zgledujejo po njem, takšne »face«. Da je don Bosko še vedno aktualen in da nas še kako nagovarja, smo lahko začutili ob njegovem grobu. Prostor zbranosti, don Boskovo telo v kripti in njegov duh, ki nam je govoril, naj imamo radi svoje otroke – našo mladino. Hvala ti, don Bosko, za vse, kar storiš s svojimi nasledniki za najine otroke in ostale mlade. Da nas je ta kraj nagovoril, je bilo videti v zbranosti, ki smo jo izžarevali na dvorišču. Pravo veselje je bilo opazovati pare, ki so prihajali iz mogočne in lepe cerkve. Očetje in mame smo verjetno bili vsi bolj ali manj z mislimi pri svoji mladini.

Tako kot prvi dan sta sledili krepčili za dušo (maša) in telo (kosilo). Da polni trebuščki na avtobusu ne bi preveč trpeli, smo si po kosilu privoščili še kratek sprehod, ki mu je sledila vožnja domov.

Si lahko predstavljate vožnjo s salezijanci brez neštetih dobrih šal? Če ne, potem imamo v mislih iste gospode.

David in Milena Rupnik

Dom ustanovitelja salezijanske družine

Kip mame Marjete bdi tudi nad današnjimi romarji

Čas za zahvale, prošnje, meditacije ...

Colle don Bosco

Niko Lahajner

#zaimojstri

Tilen Čuk

#animator
#hitrostnodrčanje
#aqualuna

Neža Pollak

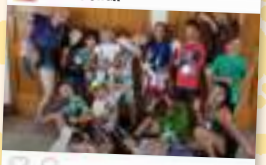

#boljstarboljnor
#oratorijselca
#tistitrenutekhočemonazaj

Sara Marinko

#četahomskemularije
#visokjambor
#ševlje

Sabina Stražišar

#tojeumetnost
#ljubiteljmodrebarve
#zagnanost

Hana Purger

#papalaski

Živa Pirnat

#nyc
#timessquare

Katja Markelj

#kulinaričnoodkritje
#belačokoladaždžabljem

Ana Kušar

#mangart

Barbara Lapanja

#mladifest2016
#najboljšadružba

Eva Bernik

#morjeankaran
#cıknuavtovtunelu
#peugeot

Ajda Jensko

#naoperi
#dotaknilabiseoblakovpanedosežem

Miha Gale

#krajazastave
#matkovkot
#tazkuhanimakaroni

Filip Lah

#kuku

Tadej Boncelj

#karavanke
#topdan
#storžič

Katja Markelj

#kamnisokul
#temperce
#kajjetodolgčas

Jerca Polc

#nepozabiš
#prijatelji
#norveškagang

Irenej Bukor

#oratorijselca
#prevc
#skritigost

Špela Krnc

#ljubljana
#nebotičnik
#gremorajšizdvigalom

Ida Rigler

#tunarešivsetežave

Ema Zupan

#veselje
#nedeljskopopoldne

Ajda Jensko

#poljubvoslu
#ujelatebom
#mojmilnimehurček

Manca Slatnar

#predoratorijem
#barve

Špela Čater

#preikestolen
#norveška
#svoboda

Klara Simčič

#prijetenobisk

Ana Bartol

#dunaj
#potovalnitabor
#skavti

Eva Bernik

#samasreča
#seenonoroželimeljskopotovanje
#lepotenašegasveta

Irenej Bukor

#selca
#animatorji
#prostičas

Luka Kovač

#skavti
#švedska
#hiking

Ana Kušar

#skavtskamaša

Tjaša Kučič

#sparkle
#norveška

Klara Simčič

#tunikolidolgčas
#poletjevsrcu

Tjaša Kučič

#tuševtekbarv
#otvoritevpoletja

Filip Lah

#ujetitrenutek

Ana Rogelj

#večerjavnaravi

Niko Lahajner

#zadnjižarkivtribunju

Zavod sv. Frančiška Saleškega
Želimlje 46
SI-1291 Škofljica
01 470 2 100
01 470 2 109
zelimlje@zelimlje.si
www.zelimlje.si

Letno poročilo Zavoda sv. Frančiška Saleškega 2015/2016 × ISSN C503-5996 × Uredili Tina Šlajpah, Peter Polc (Zavod sv. Frančiška Saleškega in Gimnazija Želimlje), Mateja Ferenčak in Petra Krumpestar (Dom Janeza Boska) in Klemen Balažič (Majcnov dom) × Lektorirali Aleš Vrbovšek, Jana Poljšak (Zavod sv. Frančiška Saleškega in Gimnazija Želimlje) in Mateja Ferenčak (Dom Janeza Boska in Majcnov dom) × Korektorica Eva Lajevec × Avtor grafike drevesa Rok Malovrh × Fotografije iz arhiva Zavoda × Oblikoval Marko Suhoveršnik × Odgovarja Peter Polc × Izdal in založil Zavod sv. Frančiška Saleškega × Tisk Špes, grafični studio, d. o. o. × Naklada 1600 izvodov × Želimlje, 23. oktober 2016

125
Gimnazija Želimlje
Dom Janeza Boska